

Denne fil er downloadet fra
Danmarks Tekniske Kulturarv
www.tekniskkulturarv.dk

Danmarks Tekniske Kulturarv drives af DTU Bibliotek og indeholder scannede bøger og fotografier fra bibliotekets historiske samling.

Rettigheder

Du kan læse mere om, hvordan du må bruge filen, på
www.tekniskkulturarv.dk/about

Er du i tvivl om brug af værker, bøger, fotografier og tekster fra siden, er du velkommen til at sende en mail til *tekniskkulturarv@dtu.dk*

DR

*6365

203

6365

6365
P

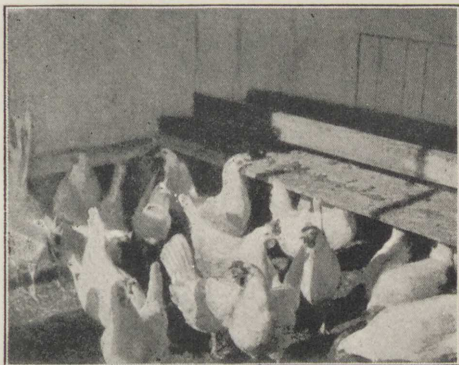
W. A. KOCK

Konsulent for Foreningen for landøkonomisk Fjerkræavl

Hvorledes drives praktisk og økonomisk Fjerkræavl

i

de forenede Stater og Kanada?

Med 42 Illustrationer

DET SCHØNBERGSKE FORLAG ■ KØBENHAVN
FOR NORGE ■ J. W. CAPPELEN ■ KRISTIANIA
CENTRALTRYKKERIET
1910

Et af de største Hønseserier i de østlige Stater »Lakewood Farm», New Jersey, omfattende 10.000 hvide Italiener.

Forord.

Det synes at ligge nær, naar ens daglige Arbejde udgør et Led i Bestræbelserne for at ophjælpe og fremme vor Fjerkræavl, hvis vigtigste Produkt, Æggene, udgør Landbrugets tredje største Udførselsartikel, at man kunde ønske ved personlig Nærværelse at erhverve sig Kendskab til de store Forhold, hvorunder denne Avl drives i Amerika — et Ønske — jeg med Rejseunderstøttelse fra Landbrugsministeriet fik opfyldt i afvigte Foraar. Det foreliggende Arbejde — der er udgivet *med Understøttelse af Julius Skrikes Stiftelse ved Det kgl. danske Landhusholdningsselskab* — rummer saaledes de ved nævnte Rejse indhøstede Iagttagelser og Erfaringer.

Naar Oplysningerne i flere Tilfælde er tilflyet mig saa fyldige, da skyldes det en særlig Imødekommenhed fra den danske Gesandt i Washington, Greve Moltke, samt fra D'Herrer F. H. Dillingham, New York, I. E. Rice, Cornell, I. H. Robinson, Boston, Burpee, Philadelphia og Edward Brown, London, ligesom Introduktionskrivelser fra Udenrigsministeriet, det kgl. danske Landhusholdningsselskab og det amerikanske Landbrugsministerium lettede mine Undersøgelser meget.

Naar jeg gennem det foreliggende Arbejde har søgt at give et Indblik i de Forhold, hvorunder Fjerkræavlen trives hinsides Atlanten, hvilke mange ugrundet har været tilbøjelig til at se noget skeptisk paa, da maa jeg i denne Forbindelse forudskikke den Bemærkning, at Forholdene i dette Land, hvor Livet er dyrere at leve, i mange Retninger er saa vidt forskellige fra vore, hvorfor man ikke bør være blind for at alt som Følge heraf langt fra kan staa som Mønster passende paa dansk Grund.

Dog mener jeg, at danske Fjerkræavlere hist og her vil finde forskellige Fremgangsmaader omtalte af praktisk Betydning, som det vil være værd at drage Nytte af hjemme i Bedriften.

København i Maj 1910.

W. A. Kock.

INDHOLDSFORTEGNELSE.

De forenede Stater:	Side
Hønsavl i Almindelighed	5
Store Hønserier	9
Afdelingsplan	9
Koloniplan	17
Kunstig Kyllingeopdræt hele Aaret	26
Fjerkræfedningsindustrien	32
Kalkunavl	37
Perlehønsavl	41
Dueavl	42
Andeavl	52
Andeavlens paa Long Island	67
Gaaseavl	72
Foranstaltninger til Ophjælpning og Fremme af Fjerkræavlens	76
Markedsforhold og Handelsomsætning	83
Kanada	92
Anmærkninger	96

De forenede Stater.

Hønsæavl i Almindelighed.

I Løbet af det forrige Aarhundrede har store Fremskridt fundet Sted i de forenede Stater paa næsten alle Landbrugets Omraader, heri ogsaa indbefattet Fjerkræavlen, der er vokset op til at blive en Sag af stor Betydning, saaledes at næppe nogen anden Nation har kunnet opvise større og rigere Udvikling.

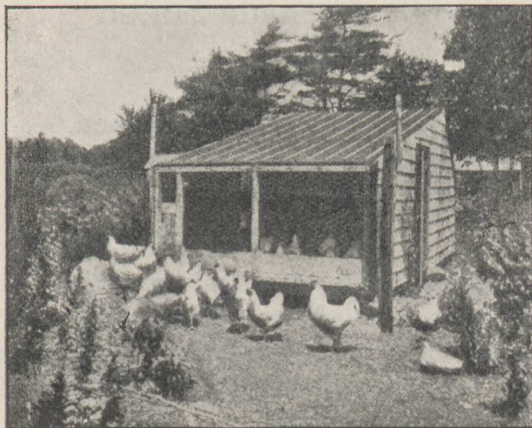
Den aarlige Værdi af Fjerkræprodukterne anslaaes saaledes til den enorme Sum af c. 7 til 800,000,000 Doll., Tal, der mere end Ord taler for Sagens Betydning.

I de forenede Stater, hvor f. Eks. alene Iowa er saa stor som Irland og Skotland, New York Staten af Størrelse som England, Staten Texas større end Frankrig, er de klimatiske Forhold, hvad naturligt er, vidt forskellige. Endskønt Vintrene overvejende er kolde, Somrene varme og Temperaturforandringerne hurtig skiftende, frembyder der sig gennemgaaende gode klimatiske Forhold for Fjerkræavl, bedre og mildere end hos os.

Den stærke Udnyttelse af Maskinkraften har ogsaa fundet Anvendelse paa Fjerkræavlens Omraade, idet navnlig Rugemaskinerne har aabnet Vejen for en storstilet Industri, nemlig de kæmpemæssige Hønserier og Anderier — de største i Verden — der uden dette Hjælpemiddel ikke har kunnet frembringe de Tusinder og atter Tusinder af Kyllinger og Ællinger, der kræves for at vedligeholde Besætningerne og tilfredsstille Markedets Fordringer. Det er navnlig i de sidste 25 Aar, at denne Udvikling, hvor alt er baseret paa kunstig Rugning og Opdræt, har taget en rivende Fart, en Stordrift, som det, grundet paa specielle, gunstige, stedlige Forhold, er lykkedes at holde oven Vande i Mod-

sætning til andre Lande, hvor Fjerkræavlen overvejende betragtes og har en vidtstrakt Betydning som et endog meget lønnende Biehverv indenfor Landbruget.

Bortset fra, at Fjerkræavlen navnlig i de østlige Stater og i det fjerne Vesten for mange er bleven en selvstændig Forretning, har den dog sin største Betydning for Amerikas mange Landmænd som et Led indenfor Bedriften, og det er paa disse Steder, at de umaadelige Masser produceres, navnlig i Mississippi Dalene, hvor

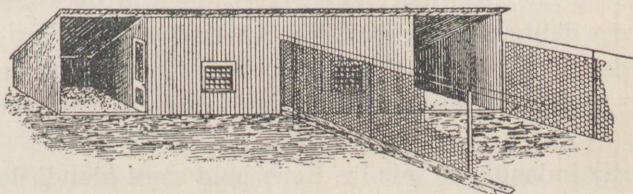
Hønschus med aaben Forside hos J. Tolman, Mass.

den største Tilvækst i Produktionen spores, samt i Iowa, Illinois, Missouri, Kentucky og Texas, hvor Fjerkræet frit færdes paa de til Kreaturfedning udlagte permanente Græsgange, der utvivlsomt vil tiltage mere og mere grundet paa de dyre og vanskelige Arbejdsforhold.

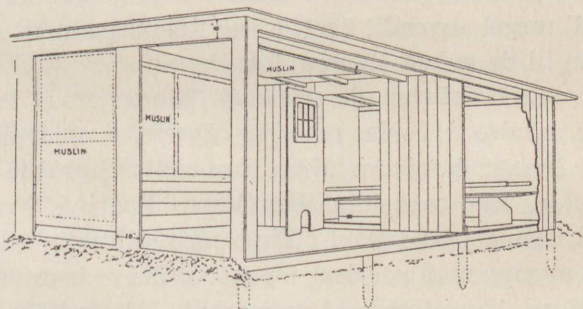
Hos Landmændene holdes gennemgaaende meget Fjerkræ mere præget af Race, end Tilfældet er i andre Lande. Fjerkræet har enten til Huse i Udbygningerne eller i særlig opførte eller transportable Hønschuse.

De praktiske, billige Hønschuse med aaben Forside, kun dækket af Staaltraadsnæt, som har haft en fortrinlig Fortaler i *J. Tolman, Mass.*, har vundet en Del Udbredelse, omend man ikke overalt følger den yderliggaaende Anskuelse at have Forsiden ogsaa aaben om Vinteren. I disse Huse, der almindelig har en Gulvflade af 12 × 14 Fod, er Soverum og Læskur byggede i et. I

den bageste Ende af Huset, der er kortere end den forreste, findes Siddestængerne, og under disse et Fangebrædt for Gødningen. Til Tagrygningen maaler Huset 7 Fod. Forsiden vender mod Syd, Døren mod Øst, og i Vest findes et Vindue. Endelig anvendes ogsaa Hønehuse med Læskur under, ved Siden af eller foran Soverummene, og overalt ofres megen Strøelse i Læskurene.

Model af et langt Afdelingshus, hvor Læskuret er anbragt ved Siden af Soverummet.

Hønehus med Læskur foran Soverummet.

Man hævder almindeligvis, at Kolonisystemet, hvorved forstaas smaa Hønehuse spredt i Marken, er bedre egnet for Vekseldrift, fordrer intet Hegn, mindre Renlighed, ligesom Hønsene har større Frihed og derved Lejlighed til at skaffe sig selv Grønt og animalsk Føde; men paa den anden Side koster Pasningen mere Arbejde, Husene er dyrere at opføre, og der kan kun holdes 100 Høns pr. Acre i Modsætning til de lange Afdelingshuse, hvor Læskur og Soverum gaa i et, og hvor der holdes 400 Høns og derover, men hvor Løbepladsen da ikke kan holdes vedvarende grøn; hertil fordres 70 a 80 □ Fod Løbeplads pr. Høne. I Afdelingshusene, der koster 1 til 2 Doll. pr. Høne at opføre, regnes med 5 □ Fod Gulvplads pr. Høne og 35 til 40 □ Fod Løbeplads, ofte indrettede til at skifte med, idet Gaardene i Nord bruges om Sommeren og Gaardene i Syd om Vinteren.

Hvor Ræv og Maar ikke optræder generende, lægges Hønsene mange Steder til Rugning i Tønder lagte paa Langsiden og gravede lidt i Jorden, og ud for Tønderne opstilles da skraa Trævolierer, saa Hønsene kan gaa ud, naar de vil. Lignende Tønder med Tagpap over samt Kyllingekasser med Tremmer i Forsiden og oftest trekantede af Form benyttes til Kyllingehønerne, som man lader gaa med en Snes Kyllinger hver. Ved Siden af de kunstige Fri-luftsmødre dannes Læskure af Træ beklædte med Tagpap. Adskil-lige Steder blev Frugtavl drevet i Forbindelse med Fjerkræavl, og ofte saas smukke Arealer med velpassede Æble-, Pære- og Blomme-træer.

Særlig indenfor de mindre Hønsehold samt blandt de mindre Jordbrugere eller Ejere af Huse med et Jordtilliggende af nogle faa Skæpper Land, en Klasse Folk, der saa godt som savnes, ialt-fald blandt de hvide, er Kontrolreden (iøvrigt gammel kendt i dette Land) meget anvendt, ligeledes er Rugemaskinens Ægbakker delt i Rum til de enkelt Høners Æg.

Angaaende Fodringen, da er mange Tilhængere af Tørfodring, som giver mindre Arbejde, men dog dyrere at anvende. Særlig har *A. F. Hunter Roxbury, Mass.* paa dette Omraade været en ivrig Agitator. Den saakaldte »Dry Mash« Fodring, hvorved for-staas groft formålet Sæd givet i Trug uden at Fugtighed tilsættes, vinder Fremgang; man paastaar iøvrigt, at det er bedre fordøjeligt end helt Korn, men dyrere at fodre med. Almindelig Blødfoder gives i mange Tilfælde om Eftermiddagen saa meget Hønsene vil æde, og Kornfoder om Morgenens i Strøelsen for at anspore til Ar-bejde. I omvendt Tilfælde vil Hønsene straks fylde sig med Blød-foder og da ikke arbejde; Ben, der købes til c. 2 Øre pr. Pd. fra Slagterierne, males i stor Mængde til Hønsene; man regner $\frac{1}{2}$ Pd. Kød- eller Benfoder til 20 Høns daglig.

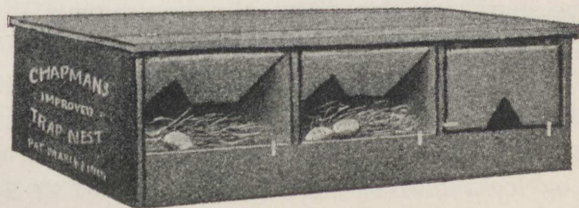
Af Racer, hvoraf flere skylder Amerika deres Oprindelse, er, naar hele Landet tages i Betragtning, Pl. Rocks mest udbredt, der-næst Wyandottes og Italienere mest den hvide Varietet. Racerne har ikke været Genstand for Overkultivering, som i England, med Hensyn til Størrelsen. Italienerne har smaa Kamme og er gennem-gaaende mindre end vore, det samme er Tilfældet med Æggene.

Som i de øvrige toneangivende Lande har Sporten ogsaa her fanget Interessen og til Tider sat Sindene i Bevægelse. En hel Stab af Special-Opdrætttere indenfor de forskellige Racer er der

opstaaet, og de har dannet sig en stor Indtægt ved Salg af saadanne Dyr, for hvem Udseendet har større Betydning end Ydelsen. Som Regel bliver man her, som saa mange andre Steder, ikke særlig imponeret ved Besøg hos saadanne Fjerkræopdrætttere, der i mange Tilfælde raader over smaa Pladsforhold og primitive Bygninger, hvori de med utallige Præmier belønnede Udstillingsdyr, passede efter alle Kunstens Regler, henlever Størstedelen af deres Liv i Cølibat, naar de da ikke er paa Rejse som f. Eks. den berømte hvide Orpingtonshøne »Peggy«, der har kostet over 10,000 Doll. og har sidste Aar rejst 20,000 engelske Mil. Ejeren af denne Høne, Ernst Kellerstrass, Kansas, solgte saaledes en Hane og 4 Høner, faldne efter denne, til den bekendte Pianist Paderewskis Frue for 7,500 Doll. Et Forlydende gaar ud paa, at Staten Missouri vil lade ophænge et Maleri af »Peggy« i »the State Capitol«.

En speciel Beskæftigelse danner ogsaa Opdræt af Kamphaner. I Nærheden af Washington besøgte jeg saaledes en Neger med en luftig paaklædt stor Børneflokk. Han havde dannet sig en god Forretning ved at opdrætte flere Hundrede Marsvin til Salg som Forsøgsdyr samt en Del Kamphaner, de saakaldte »Pit Games«, som han fortrinsvis solgte til sine Standsfæller i de sydlige Stater i Mexico, hvor man, skønt Flyveblade udgives for at hæmme det, af og til i Smug under sig den Fornøjelse, en Hanekamp kan frembyde, selv om det sine Steder er paa Trods af Loven. Ved de tarvelige Negerhytter, hvis Beboere kun tænker paa Dagen i Dag, ses kun faa Høns.

Navnlig i Udkanterne af Byerne holder Arbejderfamilierne mange Høns, der færdes frit paa de ubebyggede Steder, ja, selv i de travle, støjende Byer holdes Fjerkræ; jeg saa saaledes paa Taget af en Skyskraber i New York et nydeligt Haveanlæg, der var Nabo til en Hønsegaard.

En meget benyttet Kontrolrede. Hønen gaar paa Reden ved at stikke Hovedet ind i den nedhængende Trælems Hak og hæve denne op. Stropperne forhindrer Lemmen i at føres udefter.

Hønsarhus opført efter Afdelingsplanen. Crystal Spring Poultry Farm, Rockland, Mass.

Store Hønserier.

Afdelingsplan.

Ser vi hen paa den Stordrift, der finder Sted paa Fjerkræavlens Omraade i dette Land, da tiltrækkes Opmærksomheden straks af den Orden og det praktiske System med Hensyn til Pasningen og Ledelsen, der er saa fremherskende overalt; man samler Kræfterne om én, højst to Racer, og hver har sin Specialitet, hvad enten det nu gælder Kød- eller Ægproduktion.

Med Hensyn til de store Hønserier, anlagt med Ægproduktion for Øje, da findes der adskillige af disse i New Jersey, navnlig i Nærheden af de større Byer eller Badesteder. I denne Egn af Landet holdes mange Høns; flere af Landmændenes Hønseshold omfatter fra 100 til 800 Stykker.

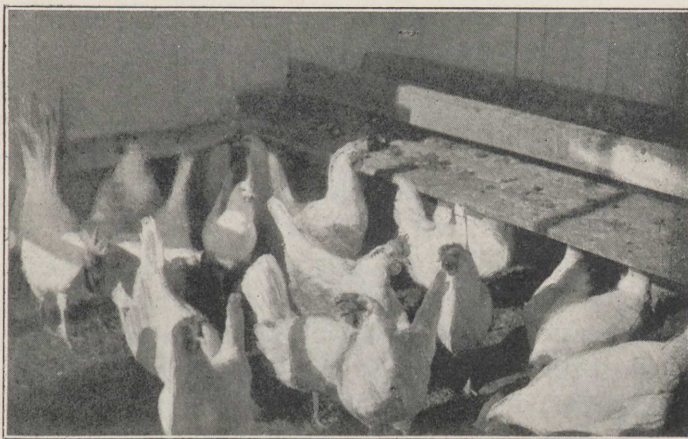
Blandt disse Anlæg, som overvejende er ens i Indretning, skal jeg som den smukkeste Repræsentant nærmere omtale »Lakewood Farm« vel nok det største Hønseri i de østlige Stater. Hønseriet, der omfatter 80 Acres Land er beliggende midt imellem Lakewood og Point Pleasant ved den lille By Burrsville. Geografisk set er Betingelserne i denne Egn af New Jersey, der Mil paa Mil bestaar af Fyrre- og forkrøblet Egeskov fortrinlig egnet til Fjerkræavl. Jorden, som er billig, er af en noget sandet og let lerblandet Beskaffenhed, der naar en Dybde af flere Hundrede Fod, hvorved

Jorden altid er hurtig tør, og endelig findes der fortrinlig Vand. Af Fyretærsskoven, der kun ligger 4 Mil fra Havet, ejer et privat Selskab c. 275,000 Acres Land, saa her er ikke Tale om Smaaarealer. Fra Naturens Side er der dannet god Beskyttelse mod Vinden, der navnlig kommer fra Nord og Vest. Temperaturen er sjælden lav i længere Tid, og Vinteren er mild, hvorved der skabes gode Betingelser for tidlig Opdræt, ligesom Hønsene ogsaa i Vintertiden kan færdes i det Fri og nyde godt af det klare Solskin, som ofte viser sig i denne naturskønne, populære Egn, der huser mange store og flotte Vinterpensionater. Ejeren af Hønseriet, eller rettere Hønserierne med Firmabetegnelsen »Lakewood Farms Comp.« med Kontor i New York, er en forhenværende Juveler i New York *Augustin Brown*. Han arvede Juvelerforretningen efter Faderen, men ønskede, grundet paa Helbredshensyn, at tage Ophold paa Landet, hvorfor han solgte sin Forretning og slog sig efter nogen Omstrejfen ned i Lakewood Eggen, hvor han ganske smaat tog fat paa at drive Hønseri, hvis Udvidelse er gaaet gradvis fremad, støttet paa et saa solidt Fundament som indvundne praktiske Erfaringer giver. Det er nu c. 9 Aar siden, at Brown købte den forømte, uopdyrkede Gaard med sine faldefærdige Bygninger og omdannede det hele til Hønseri. Han begyndte med 200 Høns, og den Gang var den daglige Omsætning nogle faa Dusin Æg; nu andrager den fra 5 til 700 Dusin om Dagen plus Kyllinger. Foruden Lakewood omfatter Selskabet desuden to Gaarde henholdsvis i Wineland og Eatontown. Sidstnævnte, der fornylig er købt, er paa 170 Acres Land, og Meningen er da, at de der oprettede Hønserier sammen med Lakewood skal drives op til at omfatte 30,000 æglæggende hvide Italienere ialt.

Den besøgende vil paa Lakewood for Tiden finde 10,000 Brugs- høns, alle af hvid Italierrace, gennemgaaende store, kraftige og velbyggede Dyr, hvoraf Avlshønsene vejer c. 5 Pd. Paa den ene Side af Vejen, der deler Hønseriet, findes en stor Mark med adskillige toetages Kyllingehuse, der staar Side om Side; de er beregnede paa at huse de halvvoxne Hønekyllinger til Lægnings- tiden indtræffer, medens der paa den anden Side findes selve Beboelseshuset, Høns- og Kyllingehuse, Foderrum, Pakhus, Kontor, Pakkerum, Rugekældere samt en Vindmotor til at drive Maskiner og pumpe Vand op i Vandtanken. I Udkanten af den stærkt udtyndede Fyretærsskov møder ens Blik en hel lille By af

Kolonihuse, ialt 170, ligeledes beregnet til Ungdyr. Tidligere blev $\frac{1}{4}$ Del af Gaarden opdyrket, men nu er ogsaa dette Areal indtaget til Høns. Hele Hønseriet er indhegnet med Staaltraadsnæt, hvortil der er medgaaet 5 løbende Mil, og Bygningerne, der alle er rød-malede, optager et samlet Aral af 8,000 □ Fod.

Hønsehusene til de æglæggende Høns, saavel Avls- som Brugsdyr, bestaar af Træbygninger, der er 128 Fod lange, 16 Fod brede og som har kostet 600 Doll. hver. Ialt findes der 11 af disse Hønse-huse delt i Afdelinger paa 16×16 og 8×16 Fod henholdsvis be-

En Samling hvide Italienere; i Baggrunden ses hvorledes Siddestangen og Gødningsbrædtet er anbragt.

regnede til 60 a 75 Høns og 20 Avlsdyr, hvortil der sættes en Hane. I disse Huse, der hviler paa et Stenfundament, gaar Soverum og Læskur i et, en Plan, der benyttes næsten overalt i de østlige Stater. I Forsiden, som er højt og vender mod Syd, findes et højt anbragt Vindue, der er til at skyde op og ned eller til at svinge ud og som maaler 3 Fod og 10 Tommer $\times$ 2 Fod og 5 Tommer. 1 □ Fod Glas pr. 16 a 18 □ Fod Gulvflade var det Forhold, de fleste regnede med, idet for mange Ruder vil give for stærk Varme om Sommeren for megen Kulde om Vinteren. I Husets Bagside fandtes Siddestængerne, hvorunder der var anbragt, c. $2\frac{1}{2}$ Fod fra Jorden, et 13 Fod langt 3 Fod bredt Fangebrædt for Gødningen. Paa Siddestængerne, anbragte 6 til 10 Tommer fra Gødningsbrædtet, regner man, at en Høne vil optage 7 til 10 Tommer, Af-

standen mellem Stængerne beregnes til 16 Tommer og mellem den bageste Stang og Væggen 11 Tommer. I barsk Vejr kan et groft Lærred rulles ned for Sovepladsen eller Rammer, forsynet med præpareret Lærred, kan svinges ned herfor.

Medens flere sætter Rederne under Fangebrædtet, foretrak Brown at sætte disse ved den ene Side. I Rederne, Kontrolreder anvendtes ikke, var benyttet Savsmuld og Indgangen til dem var fra Siden, idet Forsiden vendte ind mod Væggen. Fra den ene Afdeling til den anden førte en Dør. Ude fra fandtes et Par Indgange forsynede med Entre, der afgav Rum til Redskaber. Almindelig var det ogsaa, at en lang Gang løb langs Hønsehusets Bagvæg, og herfra førte en Dør ind til Afdelingerne. I Redernes Bagside, der vendte op mod Gangen, fandtes da en Klap, saaledes at Æggene kunde udtages fra Gangen. Hvor Gødningsbrædt ikke anvendtes og Gødningen faldt paa Jorden, blev der daglig kastet Støv over Gødningen. Rensningen udførtes da 3 a 4 Gange om Maaneden. Gødningen opbevaredes under Dække og benyttedes hos Brown til Kartoffeldyrkning; afsat til Gartnerierne vil den hjembringe 25 til 35 Cents pr. Bushels.

I Skillerrummene var indsat Beholdere til Vand, Foder, knuste Smaasten og Trækul, saaledes at det kan gøre Nytte hos to Afdelinger. Selve Gulvet bestod af den bare løse Jord, hvorpaa der om Vinteren og Efteraaret lægges et Lag tørre Egeblade. I et Hjørne fandtes Askebadet.

Foderet bestod af Blødfoder og Korn; førstnævnte gaves her yderst let vædet om Morgenen i to Gange i de saakaldte »Feeding Hoppers«, store overdækkede Trug. Kornfoderet om Eftermiddagen i de tørrede Egeblade, saa meget, som Hønsene kunde fortære. Foderforbruget androg 18 a 20 Kvt. pr. Høne.

Hver 3die Dag skiftedes med følgende Blødfoder Blanding: Første Dag 32 Pd. hel Hvede sat i Støb, 15 Pd. Maismel, 25 Pd. Boghvedemel, 10 Pd. Hvedeklid, 5 Pd. Maisglutten, 8 Pd. Luzernmel, 5 Pd. Kødfoder, 5 Pd. knuste Ben, 2 Pd. Trækul og 2 Haandfulde Salt, som Kornfoder Hvede. Den anden Dag 17 Pd. hel Hvede sat i Støb, 40 Pd. Hvedemel, 8 Pd. knust Mais, 8 Pd. Hørfrømel og 9 Pd. Hvedeklid. Desuden Luzernmel, Kødfoder, knuste Ben, Trækul og Salt som første Dag, som Kornfoder Havre. Tredje Dag 27 Pd. hel Rug sat i Støb, 20 Pd. Hvedemel, 20 Pd. Maltspirer, 5 Pd. Bomuldsfrømel, 5 Pd. Hvedeklid samt Luzernmel, Kødfoder,

knuste Ben, Trækul og Salt som nævnt første Dag, som Kornfoder knust Mais. Om Vinteren tilføjes desuden kogte Roer i Blødfoderet. Brown anslaa Foderudgiften til 90 Cents a 1 Doll. pr. Høne aarlig og 1 Doll. 25 Cents for svære Racer.

Rugemaskinerne var her, som de fleste Steder i Amerika, anbragte i store Rugekældere, hvor der er køligere om Sommeren og varmere om Vinteren end ude i det Fri. Cirka Halvdelen eller $\frac{2}{3}$ af Kælderen ligger over Jorden. Paa Lakewood Farm findes for-

Hvorledes Beholderen med Drikkevand indsættes i Skillerummene for at gøre Nytte i to Afdelinger. Taget er til at slaa ned.

uden en gammel Kælder til almindelige Rugemaskiner alle fra én Fabrik for at lette Pasningen en ny Rugemaskinekælder, der maaler 130×28 Fod, hvori der er indstalleret en sammenhængende ny »Hall Mammoth Incubator«, der er inddelt i Afdelinger à 100 Æg. Opfyringen sker ved Hjælp af en Ovn og Kul benyttes. I alt er der i denne varmvands Kæmpemaskine Plads til 45,000 Æg, og med de gamle til 60,000 Æg. Til hvilken som helst Tid kan 100 Æg lægges til Rugning. I alt udruges mellem 75 til 100,000 Kyllinger. I 1906 var Gennemsnitsudrugningsresultatet 64 %, i Foraaret som det højeste 84 %. En Mand passede hele det nye Anlæg, hvis Vægge og Gulv var opført af Cement, Loftet af Træ

Saasnaart Kyllingerne er blevne udrugede og tørre, flyttes de

over i de kunstige Kyllingehuse, hvoraf der findes tre, et gammelt, maalande 290×16 Fod, der er delt i 70 Afdelinger forsynet med kunstige Mødre med Lampe, og to, der er 100×16 Fod, hver delte i 20 Afdelinger og til at opvarme ved Hjælp af Varmerør. Ialt er der saaledes Plads til c. 12,000 Kyllinger i disse Huse, der er delt i Afdelinger paa 4×10 Fod, og til hvilke der ude i det Fri svarer græsbevoksede Gaarde, over 200 i Antal, der hver er 4 Fod brede og 90 Fod lange.

Angaaende Kyllingernes videre Behandling og Fodring under det kunstige Opdræt samt Kyllingehusenes nærmere Indretning skal henvises til Side 26.

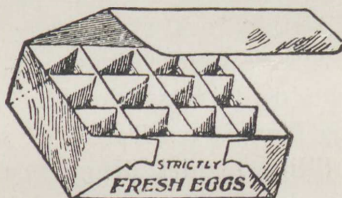
Fra de opvarmede Kyllingehuse overflyttes Kyllingerne, naar de er 1 til $1\frac{1}{2}$ Maaned gamle, alt efter Aarstiden, til de transportable Kyllingehuse, af hvilke der ialt findes 300 Stk. De mindste, der indeholder kunstige Mødre til at opvarme, maaler 5×8 Fod, de største, der kan rumme 125 Kyllinger, 16×16 Fod. I disse Huse, hvis Forside er 2, og hvis Bagside er 4 Fod høj, fordeles Kyllingerne efter Køn og Størrelse. I Terrainet, som er tilsaaet med Rug og Havre, er tillige plantet Frugttræer for at fremskaffe Skygge. De gamle Høns udsættes som Regel først i to Aars Alderen og for at have Æg til enhver Tid tillægges Kyllinger hele Aaret.

Alle Hanekyllingerne paa nær de, der udtages til Tillæg, blive solgte som »Squab Broilers« og vejer da mellem 1 og 2 Pd. Parret alt efter Aarstiden, og Priserne svinger fra 70 Cents til 1 Doll. og 25 Cents pr. Par. Kyllingerne, der sælges plukkede, bindes parvis sammen ved Benene med en Celoidring, hvori Hønseriets Navn er trykt.

At det er et stort Opdræt, der her finder Sted, fremgaar, naar jeg anfører, at dette sidste Aar omfattede c. 10,000 Hønekyllinger, mellem 1,000 og 1,500 Hanekyllinger, 8 til 9,000 Squab Broilers til en samlet Værdi af 4,000 Doll. og cirka 60,000 nylig udrugede Kyllinger. Endelig kan hertil yderligere tilføjes Salget af 2 til 3,000 etaarige Høns, som grundlæggende Besætning til nogle nystartede Hønserier, der her faar ensartede og gode Dyr, samt Avlsdyr, der afgives fra 2 Doll. og opefter, dels i selve Landet, dels til Udlandet, ialt beløbende sig til 15,500 Dollars.

Ægproduktionen paa Lakewood er og bliver dog Nummer et og er Grundlaget; der solgtes sidste Aar for 10,000 Doll. Alt efter

Aarstiden indsamles Æggene en a to Gange daglig, og samtidig sættes eventuelle utidige Rugere, her som alle Steder, i de ved ethvert Hønsehus anbragte firkantede Tremmekasser, hvor de forbliver et Par Dage til Rugelysten har tabt sig. Ethvert Æg, som sendes paa Markedet, og hertil gaar Hovedmassen, navnlig til Forsyning af New Yorks Frokostborde, lyses og er, da Brugsdyrene holdes uden Haner, ubefrugtede, hvorved de kan holde sig længere. Stempling finder ikke Sted, da det konsumerende Publikum ikke kan lide, at Skallerne er overmalede med Blækstempler. Kun de snavsede Æg, iøvrigt meget faa, grundet paa Renligheden og den sandede Jord, afvaskes og pakkes da i Silkepapir i hvide Papæsker delt i Rum til et Dusin Æg. Ønskes 3, 6 eller 12 Dusin, hvilket er billigere, pakkes Papæskerne igen ned i Trækasser. Hver Æske

Papæske til Forsendelse af Æg til private Forbrugere.

forsegles og Hønseriets Varemærke og Adresse er anført paa Laaget. Morgenen efter at Æggene er lagte, afsendes de fra Hønseriet, saaledes at Forbrugerne kan have dem i Hænde 24 Timer efter, at de er tagne fra Reden. Papæskerne, som til 1 Dusin er 11 Tommer lange, $3\frac{3}{4}$ Tomme brede og $2\frac{3}{8}$ Tomme dybe, koster c. 1 Cent og retourneres ikke.

En gros Prisen midt i Februar var 42 Cents pr. Dusin, Detailprisen 50 Cents; den højeste Vinterpris, nemlig i Decbr.—Januar, var 47 Cents en gros, og 60 Cents detail; den laveste Sommerpris 32 Cents en gros og 40 Cents detail alt pr. Dusin. Ved mit Besøg toges der c. 7,000 Æg ind daglig. Det blev opgivet mig, at det sidste Aars Rugeægssalg beløb sig til 40,000 Stk., alene en Ordre var paa 14,000 Æg. Rugeæggsprisen er 2 Doll. for 15 Stk.; tages større Partier er Prisen betydelig billigere, sidste Aar solgtes for c. 7,000 Dollars.

Brown opgiver selv sin aarlige Indtægt til c. 7,000 Doll. Gennemsnitslægningen til 134 Æg pr. Høne. Arbejdsstyrken omfatter

12 Mand. Paa Lakewood regnedes der med, at Arbejdsløn og Forrentning o. s. v. androg 45 Cents pr. Høne, gaaende ud fra, at en Mand i Almindelighed kan passe 1,000 æglæggende Høns, og, naar Bygningerne ligger meget samlede, endog betydelig derover, heri dog ikke indbefattet Rugning og Opdræt o. s. v., hvortil der holdes særlige Folk. Den almindelige Løn var 40 Dol. pr. Maaned incl. Ophold.

I de store Hønserier saa jeg ingen syge Høns; ethvert mistænkelig udseende Individ bliver straks fjernet og tilintetgjort; ej heller hørte jeg Udtalelser gaaende ud paa, at Epidemier havde grebet forstyrrende ind i større Udstrækning, besynderlig nok, da Jorden udnyttes saa stærkt indenfor den her beskrevne Form for Hønserier. Den lette, sandede Jord har sikkert sin Del af Skylden i, at Epidemier holdes ude.

Af andre store Hønserier i de østlige Stater, skal jeg blandt de mange indskrænke mig til at nævne »Cyphers« i Elma nær Buffalo, hvor der anvendes Kontrolreder, samt »Curties«, Ransomville, NY., uden dog at komme nærmere ind paa Beskrivelsen, der vil falde nær i Traad med Omtalen af »Lakewood«. Kun skal jeg anføre, at førstnævnte, hvor Anlægget er beplantet med mange Frugttræer, har kostet 40,000 Doll. at indrette; til Sammenligning tjener, at Lakewood har kostet det halve, men iøvrigt har man Eksempler paa, at et Anlæg har kostet 70,000 Doll. Hos Curties beløber Foderstofregningen sig aarlig til 40,000 Doll., Tal, som viser, hvilken Anlægs- og Driftskapital saadanne store Hønserier fordrer, og som ogsaa maa tages nøje i Betragtning ved Siden af den Risiko, det altid er at have saa mange Dyr samlede.

Koloniplan.

En anden Form for Drift af større Hønsehold eller Hønserier træffes i Rhode Island, den mindste Stat i Unionen, hvor Fjerkræavlen er Genstand for stor Interesse fra Landbefolkningens Side. Høns og Kyllinger findes overalt i store Mængder; omtrent alle holde Høns fra nogle faa Hundrede til 3 a 4 Tusinde Stykker og i Kyllingetiden ses i Tusindvis af Kyllinger løbe frit om paa Mar-

Hønehuse efter Kolonisystem i Little Compton Distriktet, Rhode-Island.
„Red Feather Farm“.

kerne. Paa de ret store Ejendomme, der er saa fremherskende, navnlig ned langs »Sakonnet Floden« ved den østlige og sydlige Del af Rhode Island, hvor der findes adskillige Gaarde paa 50 til 120 Acres og derover, ses spredt omkring paa Græsmarkerne Hønehuse ved Hønehuse, alle af ens Type, de saakaldte *Kolonihuse*. Jeg talte flere Steder indtil et halvt Hundrede Hønehuse paa en Mark og som oftest græsser Køer, Faar og Gæs fredelig mellem Hønsene.

Fjerkræavl, der drives dels med Ægproduktion dels med Kødproduktion, Opdræt af Slagtekyllinger, for Øje, er af gammel Dato i denne Stat og indtager, særlig i det saakaldte »Little Compton District«, den mest fremskredne Plads. Konkurrencen indenfor Landbrugets Rammer har haft til Følge, at Kvægholdet og Agerbruget, der her har spillet en vigtig Rolle paa adskillige Gaarde, er trængt noget i Baggrunden til Fordel for et, sine Steder endog meget rationelt, drevet Hønsesystem. Det lyder næsten utrolig for danske Ører, men dog er det saaledes, hvilket man fuldt ud faar Bekræftelse paa ved at færdes i denne smukke Egn hvor Skov veksler med Agerjord, og tale med dens Befolkning. Sidstnævnte er iøvrigt vanskelige at skaffe sig Oplysninger hos; de gør Indtryk af at være mest tilbøjelige til at beholde deres Erfaringer og Fremgangsmaader for sig selv. Klimaet er godt for Drift af Fjerkræavl; der falder kun lidt Sne. Temperaturen er sjældent ret lav, men der rejser sig til Tider en Del Blæst og Taage. Jordbunden bestaar overvejende af sandblandet Lerjord. I en af de i Amerika saa udbredte spinkle, firhulede Kærrevogne, hvor der under den store Kaleche foruden Kusken kun er Plads til en, tilbagelagde jeg en Strækning af c. 15 eng. Mil, og havde Lejlighed til at besøge ad-

skillige af Egnens Landmænd, der i store Træk drev deres Hønseri paa samme Maade. De fleste varetager selv Pasningen eller holder en Mand, ofte en Polak eller Neger, hele Aaret eller Dele af dette og betaler da almindeligvis i Dagløn 1 Doll. inklusive Ophold og Vask. Adskillige Landmænd, for hvem Fjerkræavlens er vokset op til at blive et Hovederhverv, har lært denne Gerning fra ung og lidt efter lidt bygget Bedriften op paa de indvundne praktiske Erfaringer. Det blev fortalt mig, at flere der i Egnen, som selv udførte Arbejdet, havde en Indtægt fra 1,000 til 1,500 Dollars aarlig af deres Hønsehold.

Et af de største og mest interessante Hønserier findes ved »Tiverton Four Corners« paa selve Hovedvejen til »Little Compton«, der iøvrigt deler Gaardens Jorder, 120 Acres ialt, i to Dele, Ejeren, *Mr. Fred. W. C. Almy*, holdt ca. 2,000 Høns og opdrættede henved 3,000 Kyllinger aarlig, saa godt som alle af de overalt i Egnen sete »Rhode Island Reds«. Denne Race, i hvis Aarer der utvivlsomt flyder noget Italiener, maaske ogsaa noget Kochinblod, har været kendt de sidste 30 Aar eller mere der i Egnen. Den forekommer ret uensartet i Farve og Bygning og træffes saavel med enkelt som med Rosen- og Ærtekam. Alle har de en rødlig Farve, der er mørkest første Leveaar og grønlignende Haler, samt for Hønernes Vedkommende Halskraver med sort Spids. Et godt Individ bør have en lang og bred Krop samt dybt Bryst af god Fylde, nærmest Pl. Rocksformet Hoved samt gule Løb. Økonomisk set danner de en Forenelse af Kød- og Ægproduktion. De er gode Rugere og Førere, rolige af Væsen, haardføre, samt lægger, ifølge Opgivelserne paa Stedet, gennemsnitlig 125 Æg om Aaret vejende 12—13 Kvint og af gulbrun Skalfarve. Den almindelige Vægt er $7\frac{1}{2}$ Pd. for Haner 6 Pd. for Høner, dog kan der træffes Haner, der naar 11 Pd., Høner 7—8 Pd. Rhode Island Opdrætterne mener selv, at de arbejder med den bedste Hønserace paa Jorden; jeg skal imidlertid ikke slaa til Lyd for Indførelsen af denne eller andre nyere Hønseracer, da vi har tilstrækkelig mange Racer at vælge imellem i Forvejen. Desuden holdtes tre Heste, syv Malkekøer og fire Stkr. Ungkvæg. En Del af Jorden var lagt ud med Havre, Hvede, Luzerne, Kartofler og Roer. Som Gødning anvendtes en Del Tang, der toges ved det nære Atlanterhav samt den faldende Fjerkrægødning.

Markerne var her paa »Red Feather Farm«, saaledes var Gaardens Navn, som alle andre Steder i Egnen, vel dræned og om-

givne af høje Stengærder, der har været kendt i Mands Minde, ja skulde være over Hundrede Aar gamle. Med disse som Hegning og Læ stod Hønsesusene Side om Side paa Markerne. Hønsene nød i fulde Maal Frihedens Glæder, og fjernede sig ikke meget fra deres eget Hus, selv Hanerne sloges kun sjældent, oftest, naar en Medbejler vovede sig ind paa fremmed Grund. Til at begynde med sættes en lille Gaard om Huset nogle Dage, og Hønsene holder sig da til samme Hus og Flok. Paa et Areal paa henved 8 Acres laa der saaledes ikke mindre end 50 smaa Hønsesusene, opførte af tommetykke Brædder eller Træskaarbeklædning og ellers meget simple i Udstyrelse. Mellem hvert af disse 6 Fod høje Huse, der maalte 6×8 Fod i Gulvflade, og som kunde huse 25 Høns hver, var en Afstand af ca. 20—30 Fod, medens der mellem Rækkerne var omtrent det dobbelte Maal. Paa en seks Acres Mark fandtes et lignende Antal større Huse, der havde en Gulvflade af 8×12 Fod. Siderne var 6 Fod høje og til Skraatagets Tagrygning maalte Husene 9 Fod. Denne Størrelse, der kunde rumme 40 Høns om Sommeren, 50 Høns om Vinteren, til hvilke der sættes 2 a 3 Haner, var den overalt mest almindelige anvendte Model. Saadanne Huse, hvor Soverum og Læskur gaar i et, koster ca. 25 Dollars at opføre, og er da saa solide, at de kan holde i en Snes Aar eller mere, naar de bliver passede. Med Hensyn til selve Udstyrelsen, da har disse letflyttelige, ensopførte Kolonihuse, hvor Heltagsformen overvejende foretrækkes, et stort Vindue i Syd samt Dør i Syd eller Øst. Om Sommeren bruger nogle at hæve Huset lidt op, for at der kan komme Luft ind, andre erstatter saavel Vindue som Dør med tilsvarende Rammer forsynede med finmasket Staaltraadsvæv eller Trætremmer. Gulvet bestaar af den bare Jord. Rederne (Kontrolreder saa jeg intet Steds) er anbragte i den ene Side, hævede 3 Fod fra Jorden, Siddestængerne i Husets vestlige Side.

Rensningen finder sjældent Sted mere end et Par Gange om Aaret, saa helt mønsterværdig var der jo ikke alle Steder. Husene hæves da lidt og flyttes nogle faa Fod, og Gødningen samles op i en Vogn for senere at aflæsses i det overdækkede Gødningshus. Der strøs jævnlig med Sand, for at Hønsene kan komme med rene Ben paa Rederne, ligesom der fyldes op paa Gulvet med frisk Jord, om det behøves. Man gør intet for at pynte op for eventuelle Besøgende, og dog saa Hønsene godt ud. I Rederne, hvis Bund er af finmasket Staaltraadsnæt, benyttes Hø- eller Havrehalm.

Særlig fremragende Avlsdyr var hensatte i et langt Hønseshus, delt i Afdelinger med tilsvarende Løbegaarde, vistnok det eneste i sin Slags i Egnen. Alt er praktisk indrettet og beregnet paa at optage den mindst mulige Tid, saaledes at ogsaa Gaardens øvrige Drift kan blive passet. Hele Arbejdet udførte Ejeren sammen med en Medhjælper. Om Sommeren staar man op Kl. 4 og Kl. 10 er Dagens Arbejde som Regel først afsluttet, hvilket beviser, hvilken fejl Opfattelse mange har, naar de tror, at Drift af Hønseri er et let Arbejde.

Omend Tørfodring overvejende foretrækkes blandt Fjerkræholdere i Rhode Island, gaar Mr. Almy en Mellemvej, idet han

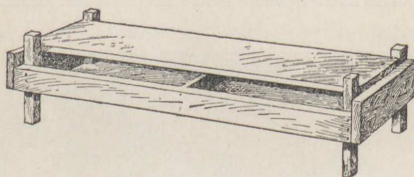

Lav Karrevogn til Transport af Foder og Æg.

samtidig fodrer med helt Korn og Blødfoder i en meget fast Form. Om Aftenen tilberedes Blødfoderet, der forbliver i Kogekarrene, som overdækkes saaledes, at Foderet holder sig varmt til næste Dags Morgen Kl. 6, hvor Fodringen finder Sted. Om Sommeren bestaar Blødfoderet af knust Mais samt Maismel, Hvedeklid, Hørfrømel, maledes raa Ben og Kødfoder; om Vinteren af malet Havre og Hvede, halvt af hver, Hvedeklid, knust Mais samt Maismel, 20 % Kødfoder og fra 40 til 50 % finskaaret, dampet Kløverhø. I Sommertiden kan Hønsene altid selv skaffe sig tilstrækkelig frisk Grønt. Knuste Østersskaller findes til enhver Tid, og man er yderst flot hermed i denne Egn, hvor endog Spadserestier og Havegange er belagte med Østersskaller, der hentes fra to store Østersbanker i Tiverton, hvor jeg saa hele Bjerge af Østersskaller.

Som Kornfoder anvendes en Blanding af knækket og hel Mais

samt Hvede og Havre, 50 % Mais i Sommertiden, mere om Vinteren. De gamle Høns fodres kun en Gang om Dagen, de halv-voksne Kyllinger, der faar samme Foder, to Gange. Ved Hjælp af en lav Karrevogn, forspændt med en Hest, transporteres Foderet ud til Hønsene. Blødfoderet hældes i en paa Vognen staaende stor Kasse, Kornet i Sække, og for at nu ikke alle Hønsene skal samle sig paa et bestemt Sted og vente paa Foderet, hvilket Kyllingerne er slemme til, paabegyndes Fodringen hver Dag forskellige Steder. Paa begge Sider af Karren er endvidere hængt Mælkespande indeholdende Vand, og for at dette ikke ved Kørslen skal skulpe over,

Overdækket Fodertrug.

er der lagt et Trækors i Spandene. Hvert Trug og alle Vandbeholderne, der staar i Nærheden af Husene, fyldes. I de fleste Marker findes foruden et gravet Vandhul. Trugene, der er lavede af Træ, maaler to Fod i Længden, 14 Tommer i Bredden og er delte i to Rum, henholdsvis til Blødfoder og Korn samt overdækkede med et fladt Brædt. Fodringen tager i Sommertiden et Par Timer om Dagen og hele Pasningen ca. 5 Timer. Resten af Dagen kan da ofres paa Landbruget.

Rugemaskinen, eller kunstig Opdræt, har besynderlig nok ikke vundet Indpas hos Rhode Island Folkene, kun meget faa er i Brug; man foretrækker Rhode Island Hønen, som er en tidlig og paa-lidelig Ruger og Fører for Kyllingerne. I Udhuset har man som oftest indstalleret sit Rugerum, og sætter saavidt mulig 5 a 6 eller flere Rugehøns ad Gangen alle paa 15 Æg. Efter at de ubefrugtede er lyst fra fordeles Æggene, og eventuelt ledigblevne Rugehøns lægges paa nye Æg. Almy lader indtil 3,000 Kyllinger udruge om Aaret, og paabegynder dette Arbejde, som Egnens øvrige Opdrættere, i Marts for at slutte i Maj.

Efter Udrugningen fordeles Kyllingerne, ca. 20 til 25 pr. Høne, og denne sættes da i den kolde Aarstid sammen med Kyllingerne i smaa Kyllingekasser forsynet med Tremmer i Forsiden, hvori-

mellem kun Kyllingerne kan løbe ind og ud. Disse smaa Kyllingekasser, der har en Flade paa 1 a 2 □ Fod, anbringes igen i et større Kyllingehus, der har en Gulvflade af $2\frac{1}{2}$ □ Fod eller 6×4 Fod og i Forsiden er forsynet med et seksrudet Vindue, som vender mod Syd. I godt Vejr sættes Kyllingerne straks i sidstnævnte Kyllingehuse, der er listede, og Ruden, der tjener som Dør, kan skydes lidt op, saa kun Kyllingerne kan løbe ind og ud. Hos Almy findes 178 af disse Kyllingehuse, der staar i Rækker paa særlige Marker, saa det ligner hele Gader, man færdes i. I hvert Kyllingehus findes i Forsiden et Ventilationshul, der er til at dække med en Klap. De forskellige Kyllingestørrelser holdes hver paa sin Mark.

Det første Foder, Kyllingerne faar, bestaar af en Sammenblanding af fint knust Mais og Hvede samt knuste Smaasten og Trækul. Man serverer saaledes ingen kunstige Retter for dem. Vand faar de at drikke. Et Kar er anbragt ved hvert Hus. Som animalsk Føde gives kogt, hakket Fisk. Senere hen faar de Korn og Blødfoder som de voksne. Her, hvor store Floder og Vandløb gennemskærer Landet, er der, særlig om Foraaret, stor Rigdom paa forskellige Fiskearter, hvoraf Affaldet sælges til 25 Cents pr. Barrel a 300 Pd. Hos flere af Landmændene anvendes ogsaa kogt Fiskeaffald som Erstatning for Kødfoder til de æglæggende Høns, hvis Æg ved overdreven Fodring hermed let vil faa Afsmag. Selv som Gødning saa jeg Fisken fandt Anvendelse.

Efter 3 a 4 Ugers Forløb, alt efter Vejrets Beskaffenhed, fjernes Hønen, og Kyllingerne forbliver da i deres smaa Kolonihuse, indtil de gaar over i den store Besætning, hvoraf Halvdelen som Regel fornyes hvert Aar. Kun meget gode Avlsdyr beholdes over den Tid. Udsætterhønsene sælges for 10 til 14 Cents pr. Pd. i levende Stand til Opkøbere.

Hver Aften indsamles Æggene og lægges i en paa Vognen staaende stor Kurv. Husene lukkes og eventuelle rugelystne Høns tages af Rederne og anbringes i den foran hvert Hus staaende Tremmekasse, hvori de forbliver nogle Dage og maa friste Livet med nogle faa Korn, og Rugelysten fortager sig da snart igen.

Ved mit Besøg var man oppe paa ca. 800 Æg daglig, som to Gange ugentlig leveres til to store Hoteller i Boston. Der pakkes 30 Dusin i hver Kasse, og Gennemsnitsprisen har været 25 Cents pr. Dusin Æg, Sommerprisen 33 Cents. Om Vinteren er Prisen ofte gaaet op til 45 a 50 Cents pr. Dusin Desuden er der sidste Aar solgt

33,000 Rugeæg a 5 Cents samt en Del Avlsdyr fra 2 til 5 Dollars. Haneekyllingerne sælges dels som smaa Stegekyllinger (»roasters«), dels som fuldvoksne (»broilers«) og Drengene fra Egnen hjælper med Plukningen. En voksen Mand kan behandle 60 til 100 Kyllinger om Dagen for Markedet, og Prisen for dette Arbejde er her 4 til 5 Cents pr. Kylling. For Fjerene faas 4 til 5 Cents pr. Pd. Man regner gennemsnitlig med en Netto Fortjeneste af 75 Cents pr. Høne. Saavidt som jeg kunde forstaa, har Dødeligheden kun været ringe. De fleste Kyllinger mistes ved at Rotter eller Høge tager dem. Ræv og Kat holdes borte ved Colleyhunde, der omtrent her ses ved enhver Ejendom.

Flere Opdrættere har slaaet sig ned ved Atlanterhavets Kyst, hvor Hønsene ved Ebbe fanger de smaa Skaldyr og Fisk, der er ladet tilbage.

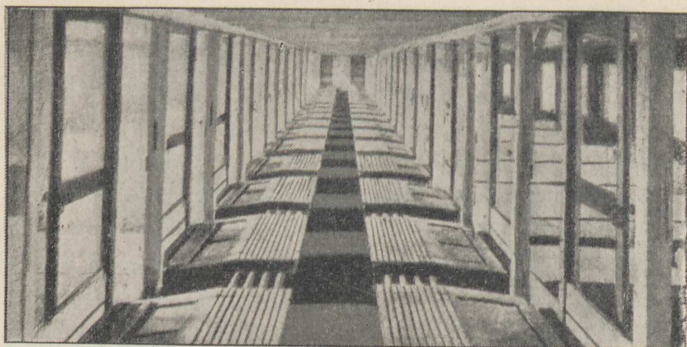
Ved en Gaard paa 60 Acres Land, hvor der holdtes 10 Køer, 2 Heste og 40 Faar, saa jeg henved 700 Høns af Rhode Island, Pl. Rocks- og Wyandottrace, hvis Huse stod ret nær Strandbredden. Om Vinteren flyttedes Husene ind i en større Frugtplantage, som denne Egn er saa rig paa, men som ofte lider stor Skade ved Insektangreb. Paa denne Dairyfarm anvendtes saavel Stude som Køer til Trækbrug, Pløjning og Harvning. En væsentlig Del af Føden bestod i Affald fra et Par store Sommerhoteller. Kun en Mand, den rigeste i Egnen, den bekendte Vanderbilt, der har ofret store Summer paa Væddeløbsheste, drev et meget fint anlagt Sportshønseri, der med dets Samling skønne Indbyggere hører til det smukkeste, jeg har set paa det Omraade.

De fleste Æg sendes til Providence, hvormed der om Sommeren er daglig Dampskibsforbindelse op ad Sakonnet Floden forbi Narragansett Bugten, med andre Ord, gennem de smukkeste Punkter i den saa naturskønne Egn.

Forøvrigt har Tanken om Oprettelsen af store Hønserier, hvor de østlige Stater har været de anførende, nu ogsaa bredt sig til Amerikas fjerne Egne. Det blev saaledes fortalt mig, at der i en By ved Navn *Petaluma* i Saroma Distriktet paa knapt 6,000 Indbyggere, 80 Kilometer Nord for San Francisco i Californien findes adskillige store Hønserier, der anvender kunstig Rugning og Opdræt, og som omfatter fra 2,500 til 10,000 Høns, mest hvide Italienerne og producerer 120 Millioner Æg aarlig.

Cirka 75 % af Befolkningen i alle Stillinger driver her Hønsavl eller opdrætter unge Ænder, der bl. a. finder god Afsætning til Kineserne i San Francisco, men det er navnlig paa de større Landejendomme (»Ranches«), at de store Kvantum produceres. Fra de mange Rugeanstalter sælges nylig udrugede Kyllinger i store Mængder, ligesom Byen er rig paa Rugemaskinefabrikanter.

Utvivlsomt har saaledes de store Hønserier med Ægproduktion for Øje deres Berettigelse og kan trives i Amerika, hvilket der er ført tilstrækkelig Bevis for, men man maa dog paa anden Side ikke være blind for, at disse Bedrifter de hundrede af Steder har en meget væsentlig Støtte, ja deres Livskraft, i den Overpris, de enorme Rugeægs- og Avlsdyrsalg indbringer, samt den Topnotering, de private Kunder betaler for Spiseæg, der, om disse og det slagtede Fjerkræ solgtes til almindelig Markedspris, utvivlsomt vilde have til Følge, at mange store Hønserer ikke kunde klare sig i Længden. Omend Produktionen af Mais og andre Kornsorter gennemgaaende er noget billigere end hos os, ikke at tale om Jorden, Anlæg, samt den gennemgaaende højere Pris, Produkterne hjembringer, træffer man dog paa sin Vej, hvilket ikke bør lægges Skjul paa, Hønserier, der utvivlsomt have manglet førstnævnte Støtte samt den fornødne Kapital, og som er blevet nedlagt. Mulig manglende Sagkundskab har haft sin Andel i Grunden hertil, ligesaa de vanskelige og dyrere Arbejdsforhold. Det er en Kendsgerning, at Industrien med dens rivende Fremgang og Opblomstring, der kan betale en højere Arbejds løn end Landbruget, herunder de store Hønserier og Anderier, lokker flere og flere Arbejdere bort til Byerne. Som Følge heraf vil man se paa de store veldrevne og efter strengt Forretningsprincip ledede Fjerkræbedrifter, at Folkeholdet indskrænkes til det mindst mulige, hver Mand har sit bestemte Arbejde at udføre, og Maskinteknikens Opfindelser paa dette specielle Omraade tages i Brug i den størst mulige Udstrækning.

Et dobbelt Kyllingehus set indvendig fra. Paa begge Sider af Gangen løber Varmvandsrørene gennem de kunstige Mødre,

Kunstig Kyllingeopdræt hele Aaret.

Medens de større Hønserier med Ægproduktion for Øje for at faa tillagt det tilstrækkelige Antal Hønekyllinger til Besætningens Vedligeholdelse eller Forøgelse i Følge Sagens Natur bliver tvungne ind paa at producere store Masser Slagtekyllinger, nemlig de overflødige Hanekyllinger, findes der i de østlige Stater særlige Hønserier, hvor man har lagt Hovedvægten paa at frembringe store Mængder tidlige Kyllinger, der vejer fra $\frac{3}{4}$ til 2 Pd. pr. Stk. i 7 til 10 Ugers Alderen, de saakaldte »Squab Broilers«. Navnlig i Nærheden af Hammonton i New Jersey findes mange saadanne Opdrættere, og det var ogsaa her man først fandt paa at opføre de lange, kunstig opvarmede Kyllingehuse, nemlig i Aarene 1880 til 85.

Nævnte Kyllingehuse, der vender i Retning Nord—Syd, forekommer baade enkelte og dobbelte og er opførte af Mur eller af dobbelte Trævægge med Pakning imellem. Medens Kyllingehusene opføres i alle Længder, indtil over 200 Fod, er Bredden fra 12 til 16 Fod, heri indbefattet den langs Husets Bagside løbende to Fod brede Gang, hvorfra der fører Døre ind til de forskellige Afdelinger, der igen er fra 4 til 6 Fod brede og kan rumme indtil 75 Kyllinger hver. De dobbelte Kyllingehuse er i Midten forsynede med en 2 a 3 Fod bred Gang, og der findes da Afdelinger til hver

sin Side, henholdsvis i Nord og Syd. Forneden i For- og Bagsiden er indsat høje Ruder, ligeledes foroven i Sydsiden, saaledes at Solen kan kastes ned for at varme og skinne paa Afdelingerne i Nord. Husene opføres saavel i Halv- som Heltagsform; i førstnævnte Tilfælde er det almindelige Maal 8 Fod i Højden bagtil, 4 Fod fortil. Langs Husenes Sider eller under hele Gulvet er der nedgravet finmasket Staaltraad for at forhindre Rotterne Adgang. Selve Gulvet er hævet 6 til 8 Tommer fra den veldrænede Jord. De kunstige Mødre til at opvarme med Petroleum har nu mere og mere maattet vige Pladsen for det almindelige Varmvandssystem, hvor Rørene, hvori det varme Vand cirkulerer, har en indbyrdes Afstand af 8 Tommer. Der anvendes 4 a 5 to Tommersrør, det ene Retour, og almindelig var det i Begyndelsen at lade disse løbe under de kunstige Mødre med Ventiler op i disses Gulv. Da man efterhaanden blev klar over, at Kyllingerne skulde have Varme fra Siden og fra oven, men derimod ikke Undervarme, gik man over til at lade Rørene løbe 5 a 6 Tommer over den kunstige Moders Gulv. Den første Ugestid kan Undervarme, dog ikke tilført i for stærk en Grad, være gavnlig for Kyllingerne, men ud over denne Tid forarsager den let svage Ben. De kunstige Mødre, der strækker sig i Rækker gennem hele Anlægget, er 30 Tommer brede og 8 Tommer høje og har i Forsiden en Indgang, der er 7 Tommer høj, oftest besat med nedhængende uldne Tøjstrimler. Taget, der er forsynet med to Lister, for at det kan sidde fast, er til at fjerne eller til at aabne ved Hjælp af to Hængsler. I de nyere Anlæg findes der inden i selve den kunstige Moder en Kasse forsynet paa alle Sider med Tøjstrimler. Rensningen af den kunstige Moder foregaar da ved, at Kassen udtages. Iøvrigt kan alle de kunstige Mødre fjernes ved Hovedrengøringen. I Enden af Bygningen findes en Ovn, hvori der fyres med Kul for at opvarme Vandet i Beholderen. Ventilationen foregaar, for at Træk kan undgaas, gennem regulerende Skorstene i Taget. Den dobbelte Konstruktion foretrækkes, idet Bygninger, der er kortere, er billigere at opvarme, ligesom Arbejdet er mere samlet. Nogle af disse Bygninger er endog opførte i Hesteskoform, og Kyllingerne drives da fra den ene Afdeling til den anden, efterhaanden som de vokser.

De yngste Hold, til hvilke der er indrettet mindre Afdelinger, anbringes altid nærmest ved Opfyrringsstedet, hvor der er mest

Varme. Paa den løse Jord lægges rigelig med tørrede Blade eller Avner.

Nylig udrugede Kyllinger fordrer en Temperatur i Kyllingehuset den første Uge af 25° R. efter 5 Dage 23° R. og da gradvis nedad.

Til hver Afdeling i Kyllingehuset svarer en Løbegaard i det Fri, hvor Kyllingerne kan komme ud igennem smaa Lemme, ofte af Glas, der kan lukkes inde fra og som findes i Husets Forside. Tre a fire Gange om Aaret vendes Jorden i disse Gaarde med en Haandplov og tilsaas først med Rug saa Havre og Raps, der afgiver hurtigvoksende friskt Grønt til Kyllingerne. I de første Par Dage, alt efter Aarstiden, holdes Kyllingerne i den kunstige Moder, hvorefter de faar Lov til at gaa ud i Kyllingehuset og efter nogle Dages Forløb ud i Løbegaardene i det Fri, ogsaa om Vinteren naar Vejret er godt. Om Sommeren forbliver Kyllingerne kun en Maanedstid i Kyllingehuset, hvorefter de flyttes ud i transportable Huse uden Varme. Der stænkes ofte med Karbol i Husene, hvilket desinficerer og forfrisker.

Med Hensyn til Fodringen anvendes kun de færreste Steder Æg, selv de fraklarede er for dyre. Paa Lakewood, hvor der opdrættedes store Mængder Squab Broilers, benyttedes som Kyllingefoder den første Uge lige Dele meget fint knust Mais og Hvede, dernæst gik man over til at fodre med $\frac{1}{3}$ fint knust Mais, $\frac{1}{3}$ knust Hvede og $\frac{1}{3}$ knust, afskallet Havre, desuden gaves et meget tørt Blødfoder indeholdende 4 Dele grove og 1 Del fine Hvedeklid, 1 Del Mais og 1 Del Hvedemel samt to Dele Kødfoder i smaa Trug, saa Kyllingerne kunde forsyne sig til enhver Tid. Tre til fire Uger gamle faar Kyllingerne Blødfoderet i større Trug, der er 2 Fod i Firkant og 6 Tommer dybe samt forsynede med Tremmer, for at de ikke skal træde op i Foderet og skrabe dette ud. Hvedebrøds-krummer anvendes flere Steder, ligesom knækket Ris og lidt Hirse gives af og til og til enhver Tid knuste Smaasten og Grønt i Form af Salat eller lignende samt rent Vand eller Mælk. De sidste 10 Dage før de frasorterede Hanekyllinger skal afsættes, gives som Blødfoder 40 % malet Hvede, 40 % Maismel som 20 % Kødfoder eller kogt Fisk, knust Bomuldsfrøkage, kogte Kartofler og lidt Rørsukker. Det gælder da om at faa saa meget Foder som muligt i dem, for at de skal komme til at tage sig godt ud.

Medens Mælk giver hvidt Kød, vil formegen Fodring med Klid

give mørkt Kød. Blandt disse kunstig opdrættede Kyllinger indtræffer ofte stor Dødelighed i den kritiske Periode, de første 30 Dage; dette kan for en stor Del afværges ved kun at give Kyllingerne tørt Foder i Strøelsesmaterialet, for at de kan faa Beskæftigelse med at arbejde efter Føden, hvilket giver stærke Ben. Tidlig paa Aaret fodres Morgen og Aften ved Lys, for at Kyllingerne kan faa saa lang en Arbejdsdag som mulig. Kyllingerne maa fodres ofte, men dog saaledes, at de altid er lidt sultne og parat til at æde, og endelig bør der kun fodres med Blødfoder de sidste 10 Dage før Slagtningen, naar Fedningen skal finde Sted. Stærk Blødfodring bevirker svage Ben, herimod er Fosforlevertran et godt Middel. Aarsag i mange Kyllingers Død er saaledes svagelig Afstamning, Mangel paa System, Overbefolkning, Overfodring og stærk Fodring med Blødfoder. Endvidere er for megen Kød- og Benfodring, Vand eller Mælk, der henstaar udsat for Solen, hvilket giver Diarhoe, for lav Varme i den kunstige Moder, hvorved Kyllingerne klumper sig sammen og bliver vaade, ja træder hinanden endog ned, samt mangelfuld Renlighed, der giver Anledning til Utoøj, den sikre Død. En fast Regel er det derfor, at enhver svagelig udseende Kylling enten straks dræbes eller sættes for sig, da den ved at sprede Gødning rundt omkring let kan paaføre hele Holdet en ondartet Tarmbetændelse.

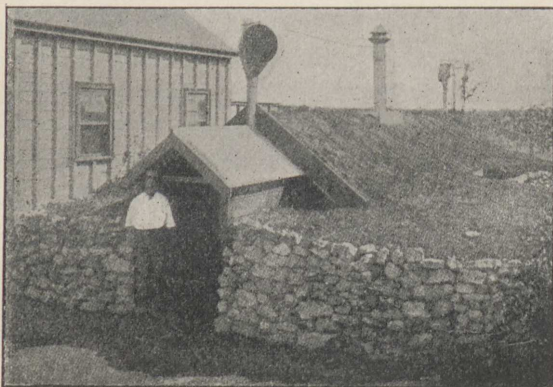
Det er mest Æg af Krydsninger, hvor Italienerblodet gør sig mere eller mindre gældende, der anvendes til at frembringe disse Kyllinger. Æggene tages af egen Besætning eller opkøbes fra saadanne Steder, hvor man har Vished for, at Hønsene er ubeslægtede, Hanerne kraftige, ikke overfedede, og Genstand for god Røgt og Pleje samt gaar i Frihed.

Da Markedet for Broilers begynder i Februar og er bedst i April, gælder det om at være tidlig paa Færde for at faa tillagt det størst mulige Antal Vinterkyllinger. Fra Oktober til December er Efterspørgslen lille, grundet paa de store Vildttilførsler. Man regner, at 1 Pd. Kylling koster 3 til 3½ Cents at producere. Disse Squab Broilers slagtes ved Overskæring af Hjernens Pulsaare, plukkes som det øvrige større Fjerkræ og pakkes med Brystet nedad i to a tre Lag, hvorimellem der lægges Halm. Der skelnes mellem tre Kvaliteter, smaa, vejende fra $\frac{3}{4}$ til 1 Pd., og som er mest efterspurgte, mellemstore, vejende fra 1 til 1½ Pd. og store,

som vejer fra $1\frac{1}{2}$ til 2 Pd. Paa finere Restaurationer serveres disse Kyllinger for 60 a 75 Cents pr. Portion.

I direkte Forbindelse med disse Kyllingehuse eller i særlige Kældere, hvoraf ca. Halvdelen ligger over Jorden, er indrettet Lokaler til Rugemaskinerne, der findes i stort Tal.

Ved Siden af at udruge Kyllinger til eget Forbrug, er der rundt i Staterne opstaaet Stationer, der benævnes i daglig Tale »Public Hatcheries«, hvoraf det største Anlæg, jeg saa, var beregnet paa 50,000 Æg. Fra saadanne Steder spredes store Mængder en Dag

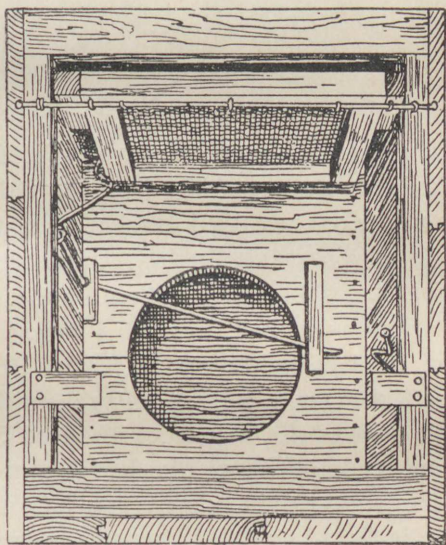
En typisk Rugemaskinekælder.

gamle Kyllinger, en Forretning, der har vundet meget stor Udbredelse i Amerika. Saavel Landmændene som Hønseriejerne, der selv kan levere Æggene, er store Aftagere af disse Kyllinger, der ved deres Indtrædelse i Livet er forsynet med tilstrækkelig Føde, til at de, sendte pr. Ekspres i simple Trækasser, kan taale at tilbagelægge flere hundrede eng. Mil pr. Jærnbane. Kasserne, i hvilke der findes Lufthuller foroven, har et Fladerum af 15×6 Tommer og kan da indeholde 1 Dusin Kyllinger. Som Strøelse anvendes Avner eller blødt Hø og paa Laaget er anført »forsigtig, levende Kyllinger«. Dødeligheden er kun yderst ringe. Denne Forretning har set Dagens Lys i Amerika for 3 a 4 Aar siden og vil bidrage noget til, at Landmændene og andre faar deres Kyllinger rettidig tillagt. Prisen for disse Kyllinger er almindeligvis 25 Cents for Racedyr og 15 Cents, naar der aftages over 50 Stk.

Maskinerne sættes hos mange af disse Opdrættere paa 100°

Fahr. den første Dag, paa 102 den anden, og dernæst paa 103 til Rugningens Slutning. Navnlig lægger man megen Vægt paa, at Varmen holder sig godt Udrugningsdagen, da Kyllingerne ellers vil miste deres Kraft til at bryde Skallen. Endelig hævder man, at for lidt Fugtighed er bedre end for megen, og at man ofte er tilbøjelig til at give Æggene for lidt frisk Luft og Afkøling. Luftblæren bør udvise fra $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{5}$ af Æggets Størrelse. I koldt Vejr maa tilføres mindre Ventilation til Maskinerne. For mange Maskiner i Rummet giver, som naturligt er, daarlig Luft.*)

*) Ifølge Edw. Browns Opgivelse bør man regne med 200 Kubikfod Luftrum pr. Maskine foruden den Plads, den selv optager.

Model af en Kontrolrede anvendt paa Maine Forsøgsstation.
Naar Hønen gaar paa Reden berøres Stillepinden, og Klappen falder til.

Kyllingehuse ved »Crystal Spring Poultry Farm«,
Rockland, Mass.

Fjerkræfedningsindustrien.

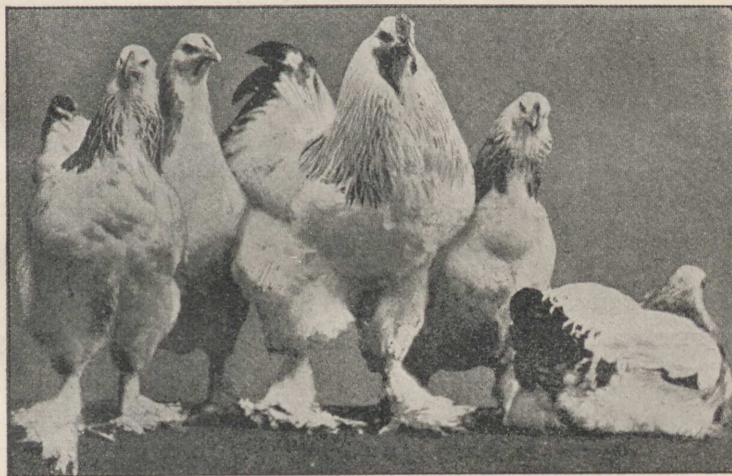
Kødproduktionen indenfor Fjerkræavlens spiller en betydelig Rolle i Amerika; det er her som i England, Frankrig og Belgien unge Dyr, Markedet fordrer. Medens Fedning i Bur og Stopning paa Maskine er velkendt, navnlig i Nærheden af Chikago, er der dog ikke dér Tale om nogen særlig Industri, der beskæftiger hele Egnens Befolkning, som Tilfældet er i flere Lande.

I de østlige Stater derimod, navnlig i Massachusetts i Nærheden af Boston, i det saakaldte »South Shore Roasters District« opdrættes mange Kyllinger, der i god saftfuld, middelfed, omtrent fuldvoksen Stand bringes paa Markedet i henved 5 Maaneders Alderen. Interessant er det at lægge Mærke til, at dette Opdræt saa godt som udelukkende er i Hænderne paa ikke Landmænd, der har købt en tarvelig Gaard og opført de nødvendige Høns- og Kyllingehuse. Dette Opdræt er først og fremmest baseret paa, at faa tillagt saa mange *Vinterkyllinger* som muligt, da det tidlige Produkt betinger meget høje Priser.

I denne Egn, navnlig i nogle Miles Omkreds fra Hanover Station, traf jeg adskillige Kyllingeopdrættere, der tillagde, frifedede og selv passede fra nogle Hundrede til flere Tusinde Kyllinger aarlig. Den største var en forhenværende Ingeniør, *Henry D. Smith*, »Crystal Spring Poultry Farm«, Rockland, Mass., der opdrættede ca. 5,000 Kyllinger aarlig og kun holdt en Mand foruden sig selv til

Pasningen. Lønnen var 22 Doll. om Maaneden plus Ophold. Saa vel naturlig som kunstig Rugning og Opdræt fandt Sted, alt efter Produktionens Størrelse.

Almindeligvis paabegyndtes Rugningen i August—September og ophørte i April. Saa godt som alle Opdrætterne holdt selv deres Avlshøns, der bestod af hvide og tværstribede Plymouth Rocks, hvide Wyandottes, der er særlig yndede, grundet paa deres korte Ben, runde Krop og gode Brystparti samt lyse Bramas, der i dette

En Samling lyse Bramas af amerikansk Type.

Land er finknoglede, langkroppede, moderat befjedrede og er ikke alene gode Køddyr, men ogsaa Æglæggere. Det gule Skind og de gule Ben, som disse Racer har, foretrækkes frem for andre Farver.

Paa »Crystal Spring Poultry Farm«, der omfatter 76 Acres Land Agerjord og Skov, holdes kun en Jerseyko og en Hest samt 400 Avlshøns, dels i Kolonihuse, dels i to 120 Fod lange Hønsehuse, der er delt i 6 Afdelinger. Husene er her, som de fleste Steder, beklædt med Træspaaner. Endvidere findes en Rugemaskinekælder, opført af Cement og Kampesten og forsynet med Træloft. Otte Rugemaskiner a 400 Æg ses her i Virksomhed. I et stort Foderhus bliver Kornet blandet ved at fyldes i Tønder, der er ophængte saaledes, at de kan drejes rundt, ligesom her findes Motor til at drive Græs- og Høskæremaskiner osv.

Til smaa Kyllinger er opført et 160 Fod langt Kyllingehus delt

i 10 Afdelinger til 100 a 120 Kyllinger i hver og forsynet med otte Varmvandsrør, hvorover der lægges Musselinsrammer. Ved Hjælp af Vandledning vandes alle Kyllingerne paa en Gang. Saa snart Kyllingerne er blevne store nok, overflyttes de til transportable, meget tarvelige Træhuse, hvor de forbliver til de slagtes.

Tørfodring anvendes saa godt som udelukkende, og Blandingen bestaar af Hvede, en ikke ringe Procentdel knust Mais, Havre, ligeledes i knust Form samt »Beef Scraps«, en Slags preserveret Kødaaffald, der koster $2\frac{1}{2}$ Doll. pr. 100 Pd. Anvendelsen af selvfyldende Ædetrug foretrækkes særlig blandt de større Opdrættere for at spare Arbejde, idet der da kun fodres to Gange om Ugen. De Steder, hvor der fodres med Blødfoder tilsættes dette dampet Luzernehakkelse- eller Mel, der koster 2 Doll. og 25 Cents pr. 100 Pd. De sidste 10 a 12 Dage før Slagtningen gives Kyllingerne et ekstra fedende Foder. Forsyning med knuste Smaasten og Østersskaller til enhver Tid tillægges stor Betydning, ligeledes Fodring med hakket frisk Luzerne.

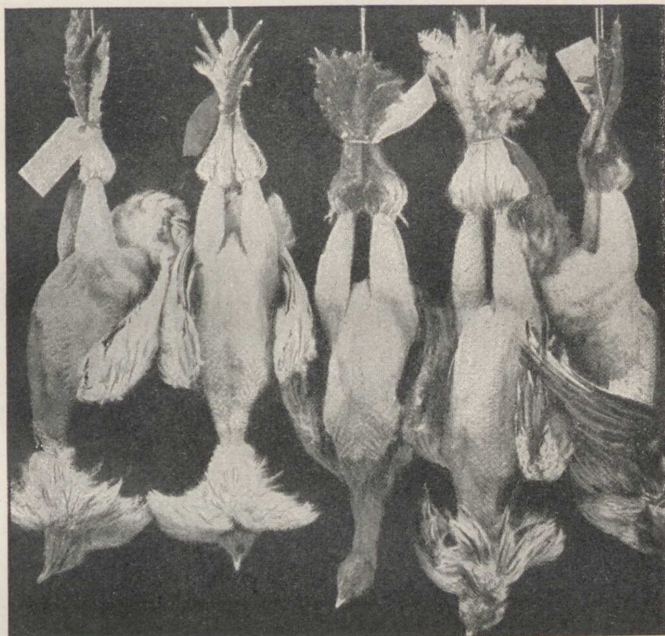
De transportable Kyllingehuse, hvoraf flere af Opdrætterne har op mod et halvt Hundrede Stykker, maaler almindeligvis 8×7 Fod og afgiver Plads til 50 Kyllinger. Holdes sidstnævnte inde nogle Dage, vil de, naar de bliver lukkede ud, saa godt som altid søge tilbage til det Hus, som de nu en Gang er sat i. Hegninger kendes ikke mellem Husene, men kun om det samlede græsbevoksede Areal. For at forhindre skævt Brystben faar Kyllingerne ingen Pinde at sidde paa, men maa overnatte paa Gulvet, der er belagt med Sand og Strøelse.

Kyllingerne, der altid sælges levende, som Regel til Opkøbere, vejer i 4 til 5 Maaneders Alderen 5 a 6 Pd. og koster i Maj 26 Cents pr. Pd. Det bedste Marked er i Marts og April, hvor 30 Cents kan opnaas pr. Pd. Ved Kapunering kan Kyllingerne naa en Vægt af 8 til 9 Pd. og benævnes da »Large Roasters« i Modsætning til de før nævnte »Small Roasters«, som der er størst Efterspørgsel efter. I Handelen benævnes »New Jersey Roasters« ogsaa som »Philadelphia Kyllinger«.

Enkelte Hønserier er opstaaet her, som udelukkende er lagt an paa at frembringe det størst mulige Antal Vinteræg, der udbydes navnlig til saadanne, som ikke selv holder Høns, men dog opdrætter nogle Kyllinger. Jeg saa et saadant, omfattende 700 Høns, alle indstallerede i Kolonihuse. I umiddelbar Nærhed heraf traf

jeg en Mand, der paa $\frac{1}{2}$ Acre har opdrættet og solgt 2,000 af disse store Kyllinger om Aaret. Hans Udrugningsresultat opgav han til 40 %, heraf levede de 60 % Kyllinger og kom paa Markedet.

I denne Egn samt Øst for Philadelphia og i New Jersey opdrættes de fleste Kapuner, for hvilke Boston, Philadelphia og New York er de største Markeder. Det er kun de store Racer, som i tre til fire Maaneders Alderen kapuneres, til hvilken Operation særlige

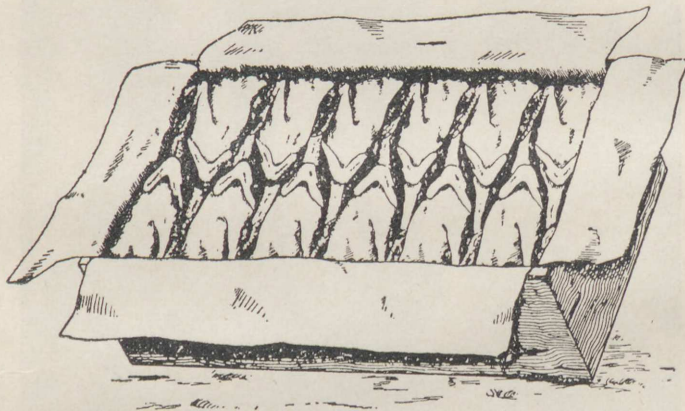

Kapuner, behandlede for det amerikanske Marked.

Remedier, der koster 2 a 3 Doll., er bragt i Handelen. Kapuner og Poularder afsættes i 10 Maaneders Alderen og Markedet er bedst fra Januar til Marts. De opdrættes og fedes fuldstændig som de nævnte Roasters. Der er mere Ro i saadanne Flokke, thi Hanerne slaas ikke og galer aldrig; iøvrigt kan de godt tvinges til at ruge og fører udmærket Kyllinger. Kapuner og Poularder tørplukkes altid, og Hovedet med den kuperede Kam, de lange Hals- og Saddelfjer over Lænderne, Vinge og Halefjer samt en Krans Fjer om Laarene lades uafplukkede. Prisen svinger fra 20 til 30 Cents i Østen mod 13 til 14 Cents pr. Pd. i Vesten, men endskønt Produktionen tiltager, kan Forbruget ikke tilfredsstilles. I Massachusetts skal der

findes flere Opdrættere, der producerer fra 500 til 1,000 Kapuner aarlig.

Foruden Stopning med Haanden, som i Frankrig, fedes, som nævnt, en Del Fjerkræ i Tremmebure med og uden Stopning paa Maskine. Fedeburene, der oftest er satte i 4 a 5 Etager, er anbragte i Halvmørke, undtagen i Fodringstiden, og hver giver Plads til 15 a 20 Kyllinger, der fedes 3 Gange daglig i fra 12 til 20 Dage med et Foder bestaaende af 1 Del malet Byg, 1 Del malet Mais, 1 Del fin malet Havre samt 10 % Kødfoder eller Talg udrørt i skummet Mælk tilsat lidt Salt.

En Kasse fedet Fjerkræ, pakket til Eksport til England.
De enkelte Kroppe er pakkede i 2 Lag og lagte Side om Side.

Kalkun- og Perlehønsseavl.

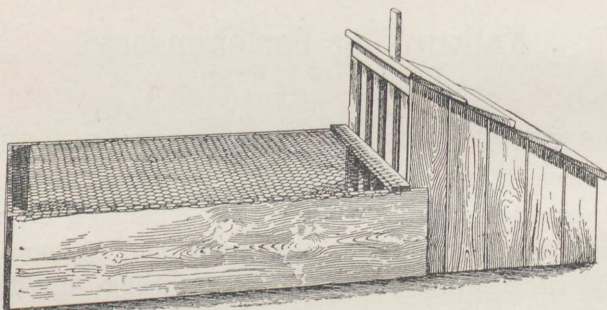
Omend Kalkunavlen sine Steder er optaget i større Stil, holder Landmændene enten ingen eller almindeligvis kun nogle faa Avlskalkuner samt tillægger et mindre Antal Kyllinger, da man ikke kan ofre det store Jordareal, som et større Hold af denne omstrefende Fugl vilde fordre. Ifølge Statistikken beløb Antallet af Kalkuner i Aaret 1900 sig til ca. 6,600,000 Stkr.

Hovedmassen produceres i Mississipi Dalene samt i de sydlige Stater, i Særdeleshed Texas, medens de bedste frembringes i Rhode Island og Vermont, dog kun ca. 5,000 Stkr. om Aaret. Kalkunen, der har været kendt i Amerika antagelig et Par Hundrede Aar, har været Favoritfuglen ved festlige Lejligheder, og adskillige har maattet strække Hals ved Juletid og ved den saakaldte »Thanksgiving Festival«; det forlyder endog, at Benjamin Franklin nærede det Ønske, at den maatte blive betragtet som det nationale Emblem frem for Ørnen.

Kalkunavlen ledes i lignende Spor som i de europæiske Lande; man lægger Hovedvægten paa i Avlen at anvende ubeslægtede Haner af bred og lang Krop til Hønerne, hvoraf de største, kraftigste og ældre udtages for at faa produceret stærkt og levedygtigt Afkom. De meget store og svære samt alt for gamle Haner undgaar man i Avlen; 25 Pd. anses som en passende Vægt for Avlshaner, 12 til 15 for Avlshøner. Flere Opdrættere sætter de tunge Haner paa smal Fodring for Avlssaisonen begynder. Almindeligvis sættes fra 5 til 10 Høner til en Hane. En Opdrætter, som skiftede hver 14 Dag med sine Haner, har ofte sat 20 Høner til en Hane med godt

Resultat; en hel Række Æg befrugtes som bekendt ved en enkelt Parring.

Almindelige luftige, simpelt opførte Træskure danner de fornødne Soverum til Kalkunerne. I Husets halve Forside er indsat Tremmer eller Staaltraadsnæt, saa der kan trænge rigelig Lys og Luft ind. De gamle Kalkuner faar flere Steder endog Lov til at overnatte i det Fri f. Eks. i Træernes Grene eller paa Pinde, anbragte højt oppe i Læ bag Udbygningerne; man lægger i et og alt Hovedvægten paa at skaffe denne Husfugl saa megen Frihed som mulig. I Skure sættes Rederne, ofte bestaaende af gamle Sæbe-

Kyllingekasse med Tremmeforside. Volieren fjernes efter en Uges Forløb.

kasser og Siddestængerne, 8 Tommer tykke Grene, anbringes ca. 6 Fod fra Jorden. Lægges Æggene ude i det Fri bag en Busk eller lignende sættes en trekantet Kasse uden Bund over Reden for at beskytte denne, og Æggene, med Undtagelse af et Par af de sidst lagte, indsamles hver Dag til Hønen vil ruge, hvorefter Antallet kompletteres. Foderet til Avlsdyrene gives om Eftermiddagen, saafremt de gaar i Frihed, og bestaar af Mais, Hvede og Havre.

Udrugningen foregaar ved Høns, Kalkuner eller Rugemaskine, og en Kalkunhøne ruger som Regel to Gange i Løbet af Saisonen. Kunstig Opdræt har givet mindre heldigt Resultat, hvilket bl. a. ogsaa fremgaar af de afsluttede Forsøg fra Rhode Island Experiment Station Kingston. Ved kunstig Opdræt maa Kyllingerne makes de første Dage, til de selv lærer at æde.

Ved naturlig Opdræt anbringes Hønen med Kyllingerne oftest i de bekendte Kyllingekasser forsynede med Tremmer i Forsiden, hvorigennem Kyllingerne frit kan løbe ind og ud. Burene sættes i

Marken eller i Udkanten af en ung Skov og beskyttes mod stærk Sol, Regn eller Blæst ved Hjælp af interimistiske Læskure lavede af Maatter eller lignende.

Foderet bestaar af malet, afskallet Havre og Boghvede samt Hvedebrød let vædet i Mælk, hvilket gives ofte, dog uden Overfodring. Senere føjes rigelig Grønt, lidt friskt, hakket Kød og knuste Ben til Foderet. Knuste Smaasten og navnlig friskt, rent Vand, ikke udsat for Solen, er en Livsbetingelse.

Det blev fortalt mig, at man i Mississipi Dalen satte Hønen med Kyllingerne ud i det Fri straks, men der er Klimaet jo baade varmere og tørrere; de enkelte Familier kan da selv ty til de store Træskure, der er opførte til dem. Andre foretrækker at sætte Hønen med Kyllingerne den første halve Snes Dage i Træfolde, maaltende 12 til 16 Fod i Længden, 12 til 15 i Bredden. Disse Folde flyttes hveranden Dag til et nyt Stykke af det korte Græsland; oftest er Foldene hævede, saa Kyllingerne kan løbe ud i det Fri. Flere Steder saa jeg, at man havde tøjret Moderen om det ene Ben til et Skur. Frem for alt holdes Kyllingerne fri for Utøj.

Som det fremgaar, lægges der megen Vægt paa at skaffe Kyllingerne saa megen Frihed som mulig, og almindeligvis drives de i 6-Ugers Alderen sammen med de gamle i Mark eller Skov, for at de hele den lange Dag selv kan gaa paa Jagt efter Orme og Insekter; de fortærer særlig en Del Græshopper samt Affaldskorn og Grønt. Vogtningen foretages af Børn. Det er navnlig Landmændenes Koner og Døtre, Kalkunavlens sorterer under. Ved denne Løsdrift fodres sædvanligvis kun en Gang om Dagen, nemlig sent paa Eftermiddagen, med vekslende Kornfoder, og megen Vægt tillægges det, at dette ikke er af ny Høst. Saavidt mulig sørges for, at Kalkunerne drives paa ny Jord hvert Aar, eller at et Stykke bliver oppløjet til dem. Værdien af rød Peber i Foderet, som enkelte benytter til Kyllingerne, navnlig naar det røde paa Halsen skal bryde frem, er vistnok et tvivlsomt Middel.

Fedningen sker almindeligvis i Frihed, og Kalkunen faar i Trug et Blødfoder om Morgenens bestaaende af kogte, masede Kartofler, Byg-, Havre-, Hvede- og Boghvedemel udrørt i skummet Mælk samt om Middagen og Aftenen alt det Hvede, Mais og Byg, de vil æde, foruden rigelig med Grønt, knuste Ben og Vand eller Mælk.

Fedningen strækker sig over 3 a 4 Uger, alt efter Dyrenes Til-

stand ved Indsætningen. Rhode Island Opdrætterne anvender udelukkende hvid Mais. En Toppris, ca. 9 til 12 Cents mere pr. Pd. end den simple Vare, opnaas ved en ekstra Fedning med Vald-nødder som i Belgien, eller Selleri de sidste Par Uger før Slagtningen, hvorved Kødet faar en egen pikant Smag.

Slagtningen, Plukningen og Behandlingen for Markedet er som nævnt for Kyllingernes Vedkommende, med Undtagelse af, at flere Opdrættere slagter Dyrene ved Overtrækning af Halsen samt anvender Tørplukning. Til Modehandlerne afsættes de bedste Hale- og Vingefjer til 20 Cents pr. Pd., de øvrige Fjer hjembringer fra 8 til 25 a 30 Cents pr. Pd., alt efter Sorteringen.

Markedet foretrækker en Mellemstørrelse af en svingende Vægt mellem 14 til 20 Pd., og Priserne i New York og Chikago i Saisonen er almindeligvis fra 18 til 25 Cents pr. Pd. Til Sammenligning tjener, at en gros Prisen i Vesten er saa lavt nede som 10 til 15 Cents pr. Pd. Ved specielle Lejligheder, f. Eks. i Helligdagene, har Kalkuner fra Rhode Island endog naaet 38 a 40 Cents pr. Pd., andre Kalkuner 20 til 25 Cents pr. Pd.

I de sydvestlige Stater, hvor der findes mange Kalkuner, og hvor adskillige Landmænd opdrætter 3 a 400 Stkr. om Aaret, er Gaderne, navnlig i Westerby, i Løbet af Saisonen, naar de store Varehuse modtager de opkøbte Kalkuner, opfyldte med Vogne fra Landmændene, belæssede med slagtede Kalkuner. I Varehusene bliver Kalkunerne vejede, sorterede og pakkede og afgaar da til Markederne.

De Landmænd, der ikke selv feder Kalkunerne, der er yderst letafsættelige til private, Hoteller, Restaurationer eller Klubber, driver Kalkunerne paa Stubmarkerne eller i Skovene og sælger da ved given Lejlighed hele Flokken til Opkøbere, der feder flere Tusinde i Løbet af Saisonen. I Rhode Island sælges adskillige Kyllinger allerede i 2½ Maanedalsalderen, og stor er Efterspørgselen efter denne Vare, der gaar i Markedet under Navnet »Turkey Broilers«. Disse Ungdyr, som overvejende er af den finkodede, hurtigvoksende, ret rigtlæggende, men knap saa haardføre Narragansett Race, naar en Vægt af 3 til 3¾ Pd. og koster som Regel 1 til 1½ Doll. hver. En saa tidlig Anvendelse af Kalkunen er endnu ukendt i andre Lande.

Almindeligvis regnes med 2 a 3 Acres Land pr. 50 unge Kalkuner, der kan produceres for 8 a 8½ Cents pr. Pd. Paa Long Is-

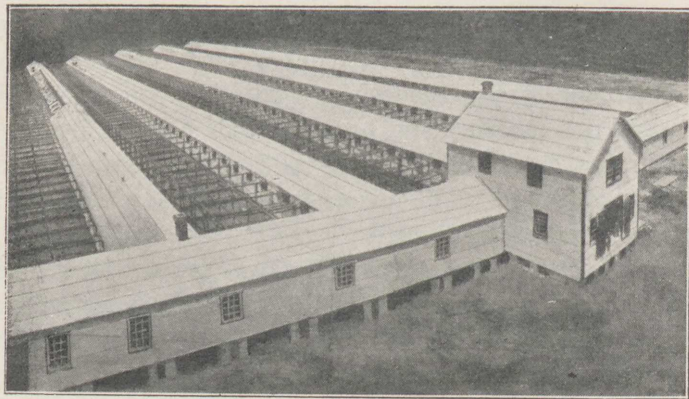
land traf jeg en Opdrætter, der af 35 Avlsdyr havde et Tillæg paa 425 Kalkunkyllinger klar til Markedet.

Foruden den mest i Rhode Island udbredte Narragansett Race findes saavel den amerikanske, broncefarvede Kalkun, hvoraf unge Haner kan naa 25 til 30 Pd., gamle indtil 40 Pd., som blaa, sorte, gulrøde og hvide foruden de mange forskellige Krydsninger, hvori der i flere er indført vildt Blod.

De gule, den saakaldte »Fawn Kalkun«, ses meget i Amerika, navnlig i Rhode Island; ogsaa den hvide, hvis Fjer er mere værd og som foretrækkes af mange, der roser den for at være lettere at opdrætte i de vanskelige vaade Aar end andre Kalkunracer. Iøvrigt forekommer denne Varietet gennemgaaende større end hos os, idet udvoksede Haner kan naa indtil 30 Pd.

Desværre har Sygdom virket hæmmende paa Kalkunavlens; navnlig Luftrørsorm og en i Europa vistnok endnu ukendt Sygdom, kaldet »Black Head«, hvis Navn hidrører fra, at Hovedet under Sygdommens Forløb bliver sort, har bortrevet saavel unge som gamle Kalkuner i store Tal.

Perlehønen er i Lighed med de fleste Lande i Europa ogsaa i Amerika Genstand for megen Opmærksomhed, hvor den holdes, opdrættes og regnes med til det tamme Fjerkræ. Som Regel faar Perlehønsene Lov til at passe sig selv. Æggene indsamles dels til Salg (en meget søgt Vare) og dels til Udrugning under Høns. Straks efter Udrugningen sættes Hønen med Kyllingerne i de tidligere nævnte Kyllingebure, thi saa megen Frihed som mulig er af største Betydning for Perlehønskyllingerne, saaledes at de kan gaa paa Jagt efter Orme og Insekter og skaffe sig friskt Grønt. Iøvrigt opdrættes de og fodres paa samme Maade som Kalkunkyllinger. Efterspørgselen efter Perlehøns i alle Størrelser og Aldre bliver Aar for Aar større og større. Fra store Badesteder og fra Byerne gaar Forespørgselen i Retning af Perlehønskyllinger paa 1 til 1½ Pd., de saakaldte »Guinea Broilers«. De finder Anvendelse som Erstatning for Vildt, efter at det ifølge Lov er forbudt at udtage Vildt fra Fryserummene og sælge dette i Fredningstiden; dette Forbud har ligeledes haft til Følge, at Forbruget af andet Fjerkræ er steget. Perlehønsene eller Kyllingerne bringes slagtede paa Markedet, men Fjerene lades uafplukkede. Den almindelige Pris er 1 Doll. pr. Par.

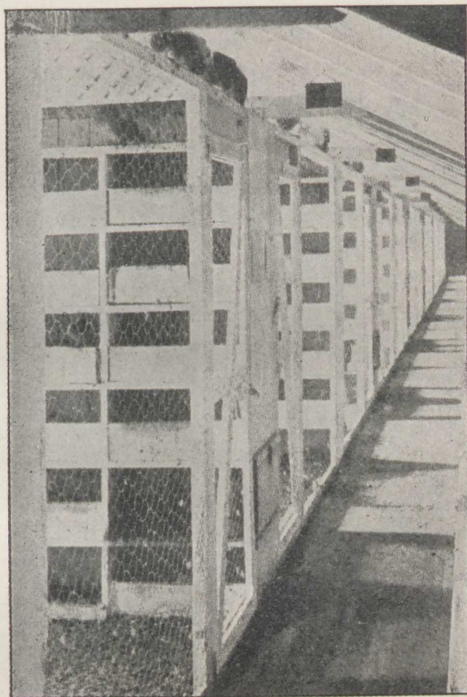
En typisk »Duefarm«, »The Atlantic Squab Co.«,
Da Costa, N. Y.

Dueavl.

Dueavl, som i andre Lande, økonomisk set, kun er Genstand for ringe Opmærksomhed, er navnlig i Omegnen af Philadelphia, New York og Boston optaget som Stordrift, idet der findes adskillige »Duefarme«, opførte efter samme Mønster, omfattende fra et halvt Hundrede til flere Tusinde Par Avlsdyr. Det største Anlæg paa dette Omraade i Amerika, for den Sags Skyld i Verden, og som jeg havde Lejlighed til at besøge, findes 2½ eng. Mil fra Hammon-ton Station paa Vejen midt imellem det bekendte Badested Atlantic City og Philadelphia i Da Costa, N. Y., og bærer Navnet »*The Atlantic Squab Co.*« Omend saadanne kæmpemæssige Duebedrifter for flere har kunnet betale sig, navnlig hvor der har været drevet et større Avlsdyrssalg, har disse, der i dette Land i de senere Aar har været stærkt opreklameret og for mange staaet som den ene rette Vej til Rigdom, tit givet store Tab, saa at Ejerne, der vel ogsaa have manglet tilstrækkelig Erfaring, forinden Sagen paa-begyndtes, har mistet alt.

»The Atlantic Squab Co.« ejer to Duefarme, der huser 9,000 Par Avlsduer, hvis aarlige Produktion af Dueunger andrager 42,000 Stkr. Som Billedet viser, bestaar den største af en lang Byg-ning, fra hvilken der igen udløber 5 Bygninger, der hver maaler

420 Fod i Længden, 12 Fod i Bredden og er inddelt i 60 Afdelinger. Her som overalt er Bygningsmaterialet Træ beklædt indvendig med præpareret Pap. Bygningerne, som er beskyttede for Nord- og Vestenvinden ved Hjælp af Træbeplantning, hvilket har sin store Betydning, er hævede 12 til 15 Tommer fra Jorden og hviler paa Murstenssokler, saa Hunde kan komme under Husene og holde

Det indvendige af en Duefarm, der viser de enkelte Afdelinger og blandt andet, hvorledes Rederne er anbragte.

Rotter og Mus borte. Husene er fuldstændig tætte for at undgaa Træk, og mellem det dobbelte Gulv er lagt Tagpap for at forhindre Fugt og Kulde

Hver Afdeling, der kan rumme 50 Par Duer, det højeste, som holdes samlede i én Flok, er oftest 10 Fod i Længden, 12 Fod i Bredden og 8 Fod i Højden fortil, 6 Fod bagtil. I de større Duebedrifter løber der en 3 til 4 Fod bred Gang langs Husets Bagside, hvorfra der fører Døre ind til de forskellige Afdelinger, der i Forsiden, beliggende i Syd, er forsynet med et stort 6-rudet Vindue

maalende 10×12 Tommer. Om Sommeren erstattes dette med Staaltraadsnætsrammer. Rederne er nummererede, hævede fra Gulvet og anbragte i Siderne i Reolform. Man regner altid med flere Reder end der er Par, f. Eks. 30 Reder paa hver Side. Disse, der nemt kan nedtages ved de gennemgribende Rensninger, er lavede af tynde, ru Fyrretræsbrædder og er 12 Tommer høje og dybe, 24 Tommer brede samt forsynede fortil forneden med et 6 Tommer bredt Brædt. Hver Rede er ved Hjælp af et lavt Tværbrædt delt i to Rum til de Par, der har Æg og Unger samtidig. I selve Duehuset findes ingen Stænger; hver Mage tager Hvile paa Redens Forsidebrædt. Derimod findes under Vinduet i Forsiden et Flyvehul, der er 6 Tommer højt, 7 Tommer bredt. Saavel paa den ind- som udvendige Side af dette er fæstnet et 4 Fod langt og 6 Tommer bredt Flyvebrædt. Hver af Udgangslemmene kan indvendig fra lukkes ved Hjælp af en Klap, anbragt i Snor; der lukkes i Regelen kun i koldt Vejr. De enkelte Afdelinger, Mellemrum osv. bestaar af tynde Lister og finmasket Staaltraadsnæt. Ventilationen foregaar gennem Ventilationsskorstene i Taget. Flyvevolierne, der er beliggende i Syd og hvortil der fører en Dør ind, maaler 32 Fod i Længden og har de enkelte Afdelingers Højde og Bredde. Ogsaa her anvendes finmasket Staaltraadsnæt, saaledes at Spurvenerne ikke kan gaa igennem. Siddestænger kendes heller ikke her, derimod findes der i hver Side af Volieren ca. 6 Fod fra Jorden, et 6 Tommers Brædt, hvor Duerne kan hvile og sole sig. Paa Jorden er lagt et 4 Tommer fint Sandlag, for at denne altid kan være tør. Sandet fornyes forøvrigt 4 Gange om Aaret. I Østen, hvor saavel Arbejdsløn og Materiale er dyrere end i Vesten, hvor der ogsaa findes nogle store Duebedrifter, koster nævnte Huse, naar det drejer sig om flere Afdelinger til 50 Par Duer, ca. 50 Doll. at opføre pr. Afdeling.

Ser man hen til hvilke Racer, der arbejdes med indenfor saadanne store Duebedrifter, da vil man saa godt som overalt træffe en stærk kultiveret Brevdue benævnt »Homers«, eller i alt Fald saadanne Duer, hvor dette Blod gør sig mer eller mindre gældende, og som fremtræder i alle Regnbuens Farver. Hvorfor man med saa stor Forkærlighed har valgt denne Due, maa søges i dens livlige Væsen, dens stærke Natur, ligesom den afgiver gode Mødre og ret sjældent ubefrugtede Æg og endelig Unger med en beundringsværdig plump Kropbygning med bredt Brystparti velbesat med rige-

ligt, lyst Kød. Sine Steder har man forsøgsvis krydset nævnte Due-
race med røde »Carneox«, importerede fra Schweitz, Maltesere
samt Romere, der dog er tilbøjelige til at give mørkt Kød selv i
Krydsningsavl, ligesom disse Racer har bragt Skuffelser med
Hensyn til Frugtbarhed og Pasning af Ungerne. Hvide Bagadetter
og Carrier holdes og foretrækkes af flere Opdrættere. Da det egent-
lig ikke er overdrevent store Dueunger, der i Almindelighed søges,
har de store Racer og Krydsninger kun deres Berettigelse i dette

En stærk kultiveret Brevdue, der benævnes »Homers«.

Land, hvor Markedet i specielle Tilfælde kræver saadanne og kan
give en Toppris for disse.

Med Hensyn til Udvalget og Sammenparringen af Avlsdyrene,
da lægges der paa dette Punkt stor Vægt, og med Rette, thi det
gode Udfald beror meget paa, at der paabegyndes eller arbejdes
med gode, kraftige og sunde Avlsdyr. Unger, der udtages til Salg
eller til eget Brug med Avl for Øje, udvælges udelukkende af de
Kuld, der kommer til Verden i Maanederne April, Maj og Juni.
Som naturlig er, gør man sit Udvalg mellem de fire—fem Uger
gamle Unger, man formoder, hører til de allerbedste. Herved for-
staas saadanne, der stammer fra yngledygtige, stærke og livlige
Forældre, der har afgivet tydeligt Bevis for, at de ikke alene har
forstaaet at fodre Ungerne op saaledes, at disse er blevne store,

kraftige og velbyggede, men ogsaa har vist at have udprægede Egenskaber angaaende Frugtbarheden. Saadanne Unger, der mærkes ved, at et Hak klippes i Halen, bliver 5 Uger hos Forældrene, og de frasorteres da om Morgenens tidlig, naar Slagteungerne udtages og henflyttes til særlige Lofter. Naar Ungerne i henved 6 Maaneders Alderen parrer sig, sælges de fra 2 til 2½ Doll. pr. Par eller anvendes til Bestandens Fornyelse. Megen Vægt lægges paa at sammenparre Duer af ubeslægtet Blod. De oftest tiloversblevne Hanner sælges almindeligvis til Slagtning for den ringe Pris af 35 Cents Parret og har kostet 40 Cents Parret at producere.

Erfarne Dueopdrætttere paastaar, at 90 % af de fejlslagne Forhaabninger med Hensyn til Dueavl i det store maa søges i, at Avlsmaterialet er for ringe og ikke ordentlig sammenparret, ligesom der findes for mange overkomplette Hanner; disse vækker Kiv og Strid, hvorved de ødelægger Unger og Æg samt skaber Uro. Fra 3 til 5 Aar anser man for den bedste Avlsperiode, medens man betegner etaarige Avlsdyr som de mest upaalidelige, navnlig med Hensyn til Pasningen af Ungerne. I Gennemsnit regnes der i disse store Duebedrifter med 5¼ a 6 Par Unger om Aaret pr. Avlspar, der koster 52 Cents om Aaret at fodre.

Saafermt en Unge dør eller flere Par kun faar en Unge hver, sættes saavidt muligt ligealdrende Unger eller en ældre Unge til en yngre; finder det omvendte Sted vil den yngste Unge dø, da den ikke kan taale det hele Korn, Forældrene mader den ældre Unge med. De Par, hvor Ungerne er tagne fra, vil snart begynde at lægge Æg igen. Dør et Avlsdyr søges Kønnen bestemt og erstattet med en anden Due af samme Køn, der utvivlsomt nok vil finde og forene sin Skæbne med den sørgende Enke eller Enkemand. Forøvrigt er man flere Steder inde paa at mærke saavel Køn som Par med særlige Fodringe. Hunnerne f. Eks. om venstre, Hannerne om højre Fod; ja, man fører endog nøje Bog over Numrene med Angivelse af Farven paa de forskellige Duer. Den tilbageblevne tages ud ved Hjælp af et Næt, man kender dens Nummer og Farve, men alligevel vil denne Fremgangsmaade give Uro i Slaget, særlig, hvis det er en blaa Due der søges, en Farve, som saa mange af dem har. I velordnede Duebedrifter findes der ved hver Afdeling en Tavle, som angiver Antallet af Unger, der tages til Slagtning, An-

tallet af døde Duer osv. En fast Regel er denne, at enhver syg Due tilintetgøres straks.

Fra Belgien importeres der til Amerika store Mængder Duer, der sælges som Avlsdyr, og som naturlig er, har denne Industri opammet mange uheldige Duehandlere, der sælger Tusindvis af Duer til Avl, som aldrig burde finde Anvendelse i dette Øjemed.

Pasningen af saa mange Duer foregaar, skønt det store Arbejde den fordrer, efter en Snor, og Fodringen finder Sted til bestemte Tider, og altid i selve Huset, i lange, smalle Trætrug, anbragte midt paa Gulvet. Som Foder, hvortil kun prima tørt og sundt Korn anvendes, foretrækkes hovedsagelig knust Mais, Hvede og Ærter, som der varieres med, hvilket tillægges en stor Betydning. »Atlantic Squab Farm«, der beskæftigede 3 Mand, foruden Koner til Plukningen, anvendte om Sommeren 4 Dele Hvede, 2 Dele kanadiske Ærter og 2 Dele knust Mais, hvorfra det fine, som Duerne ikke tager, var sigtet fra, for at dette ikke skulde trænge ned i Trugenes Sammensætninger og frembringe Surhed. Af og til fodres lidt med Hirse og Ris samt to Gange om Ugen hen paa Eftermiddagen to a tre Haandfulde Hampfrø til hver 50 Par Duer. Om Vinteren forandredes Maisforholdet til 4 Dele, Hvedeforholdet til 2 Dele. Der fodres to Gange daglig, Kl. 7 Morgen og 4 Eftm. om Sommeren, 7½ Morgen og 3½ Eftm. om Vinteren, og hver Gang gives saa rigeligt at lidt levnes, for at de Duer, der har Unger, Tid til anden kan tage nogle faa Korn til disse. Kvantummet retter sig saaledes efter, hvor mange Unger de gamle Par for Tiden har at opmade. Ved mit Besøg i Maj Maaned anvendtes til 16 Dage 4 Tons Hvede og knust Mais samt 100 Bushels Ærter.

Flere Dueopdrætttere foretrak selvfyldende Foderbeholdere til 4 Dages Foderforbrug, hvilket er arbejdsbesparende, men Duerne bliver let herved for fede, lede ved Foderet og mindre frugtbare. Ret almindeligt er det at lægge en Sæk med groft Salt i en Kasse, saa Duerne kan pikke det ud og saaledes ikke tage for meget, til Skade for dem. Passende finknuste Østersskaller og Trækul, hen-sat i Kasser i den nederste, yderste Rede, er af største Nødvendighed for Fordøjelsen, ligesaa bør Drikkevandet være fuldstændig rent og friskt til enhver Tid, hvorfor det i varmt Vejr skiftes mindst to Gange daglig, og den selvfyldende Beholder sættes altid inde i Huset, f. Eks. i den næstnederste, yderste, tomme Rede, hvis Forsidebrædt er fjernet, og hvor det staar beskyttet mod Solen.

For at undgaa at gaa ind i Huset kan en Lem aabnes ude fra Gangen og Vandbeholderen udtages her igennem. Enkelte Steder har man indlagt Vandrør, saa Vandet kan pumpes op ved Hjælp af en Vindmotor, saa at alle Drikkekar fyldes paa én Gang. Hver tredje eller fjerde Dag om Sommeren indsættes der et Par Timers Tid Badekar til Duerne, om Vinteren kun én Gang ugentlig i klart, godt Vejr.

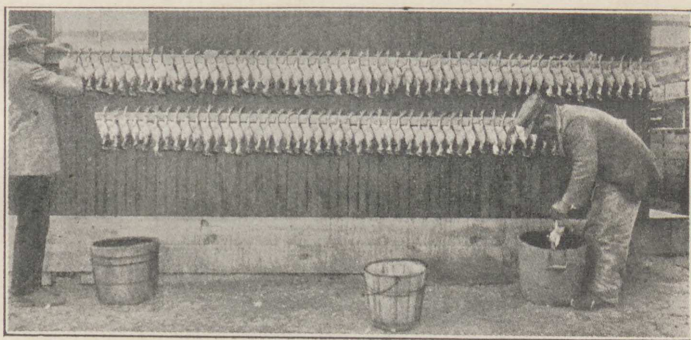
Som Redemateriale benyttes tørre Tobaksstængler, der skæres i Stykker og lægges i en Bunke i et af Husets Hjørner, saa Duerne kan forsyne sig med dette Materiale, der virker desinficerende, navnlig overfor Lus. Redekopper bruger kun de færreste; man hævder, at de giver Anledning til større Dødelighed, idet Ungerne i flere Tilfælde kravler ud af disse og faar let svage Ben.

For ikke at forstyrre mere end nødvendigt renses overvejende kun én Gang om Maaneden. Først fjernes al den tørre Gødning, som fyldes i Sække klar til Afsendelse, dernæst alt Snavs, gammelt Redemateriale, raadne Æg og døde Unger. Reder med smaa Unger eller Æg i lades urørte, derimod renses Rederne med større Unger og forsynes med nyt Redemateriale, om det er nødvendigt. Paa Gulvet strøs rent Sand, hvorved Gødningen lettere løsnes med en Skraber, og en Gang om Ugen skoldes Æde- og Drikkekar. Sidstnævnte afskylles hver Dag, da snavsede Kar vil være en virksom Aarsag til forskellige Sygdomme. Flere Gange om Aaret foretages en grundig Hvidtning, hvortil der er tilsat Karbol, ligesom sidstnævnte anvendes flere Steder til at stænke med. Til gamle Duer benyttes som Desinfektionsmiddel persisk Insektpulver og Tobaksstøv.

Naar Dueungerne har naaet 4 Ugers Alderen er ialtfald det overvejende Antal af disse slagtefærdige. Unger fra saadanne Forældre, der har madet særlig godt, kan endog blive færdige et Par Dage før. Er en Dueunge velbefjedret og Bagkroppen haard, er den moden til Slagtning og maa da tages snarest. I modsat Fald vil den, ved at bevæge sig og flyve, miste en Del af sit Fedt.

Der slagtes en Gang om Ugen. Tidlig om Morgen, forinden Fodringen har fundet Sted, gøres en Runde til alle Afdelingerne, og alle de slagtefærdige Unger indsamles i Kurve for at bæres til det i den ene Ende af Bygningen liggende Slagterum, hvor der tillige er indrettet særlige Foder- og Redskabsrum samt ovenpaa Kontor. Selve Slagtningen foregaar paa følgende Maade: En af

Mændene tager en Dueunge op af Kurven ad Gangen, anbringer dens samlede Ben mellem 2 Søm, der er fæstnede $\frac{1}{4}$ Tomme fra hinanden i et langt Brædt, hvor der forøvrigt er slaaet mange Søm, i paa lignende Maade og Plads til mange Dueunger. Dernæst bøjes den ene Vinges Svingfjer uden om den anden, for at Dueungen ikke skal flagre med disse, og hurtigere end det kan beskrives aabnes Næbet med højre Haands Tommel- og Pegefinger, og en lille, skarp Kniv føres gennem Næbet for i næste Nu at overskære Hjernens Pulsaaer. Den afskyelige Kvælning af Duer, der iøvrigt

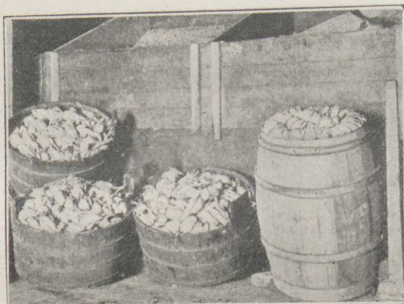

En Slagtning Duer ophængte ved at Benene er anbragte mellem to Søm. Under Kroppene ses Beholderen til Opsamling af Blodet.

burde forbydes her i Landet, samt den mere humane Overtrækning af Halsen efter forudgaaet Bedøvning finder ingen Steder Sted. Blodet løber straks af Dueungerne ned i galvaniserede Beholdere, opstillede under det nævnte Brædt. Naar en halv Snes Dueunger er slagtede og Muskeltrækningerne ophørte, paabegyndes Plukningen, der sker saa nøje som mulig uden Rifter. Alle Fjerene fjernes med Undtagelse af dem paa Hovedet og et meget lille Stykke af Halsen. Først plukkes Bryst og Ben, dernæst Ryg og Vinger, et Arbejde, som udføres af Koner eller, som paa Atlantic Farm, af 10 Piger i 15 til 16 Aars Alderen; de kunde hver plukke ca. 100 Stkr. om Dagen og derved tjene fra $1\frac{1}{2}$ til $1\frac{3}{4}$ Doll. Yderst flinke og drevne Plukkersker har i en 8 Timers Arbejdsdag naaet at plukke 145 a 150 Dueunger, men der er da heller ikke megen Tid til Snak. Kroppene kastes i store Baljer med Vand og forbliver heri en halv Times Tid. De optages igen for, efter at Ben, Fødder og Næb er aftørrede, at kastes ned i en under Plukkerummets

Gulv værende Beholder med Isvand, hvor Kroppene i Løbet af $\frac{1}{2}$ Times Tid, praktisk set omtrent bliver frosne og faste i Formen. Uden denne Behandlingsmaade vilde de ankomme til Forbrugerne i en blød Forfatning, og Skindet vilde let faa smaa, rødlig, blæragtige Pletter. Har Dueungerne ikke tom Kro forinden de slagtes, vil de, om ikke Kroen tømmes for sit Indhold ved et Snit i denne lige oppe ved Halsen, hvorefter en Udvaskning finder Sted, let blive mørke og grønne, ligesom Holdbarheden vil forringes.

Efter at Kroppene er optagne af Isvandet, sorteres de efter Størrelse og Kvalitet og pakkes med Brystet opad i Kasser eller

Duer, pakkede i Tønder, klar til Forsendelse til Markedet.

Tønder, hvori der om Sommeren i Bunden og mellem hvert andet af Lagene og for oven lægges fin ituslaaet Is. Emballagen dækkes med almindeligt Sækkelærred og paa Mærkerne anføres Adresse, Afsender og Stykkeantallet.

Dueungerne vejer fra $6\frac{1}{2}$ til 10 Pd. pr. Dusin; det almindeligste er 8 Pd. Nogle mørkudseende vil der altid blive, dog maa der ikke i prima Sendinger forefindes mere end 3 % af disse. Den almindelige Pris for disse Dueunger, der kaldes »Pigeons Squabs«, og som langt overgaar den Kvalitet, som almindeligvis ses her i Landet og for hvilke Østens Storbyer, navnlig New York, er det bedste Marked, er fra 60 til 65 Cents pr. Par. Disse Duer er en dyr Ret paa de finere Restaurationer, idet man ikke undser sig for at forlange 75 Cents for en saadan. Hovedforbrugerne er navnlig de store Hoteller i New York, der kan aftage flere Tusinde Dusin om Ugen. Alene 6 af de største køber i Løbet af Saisonen 1500 Dusin om Ugen. Loven, der gaar ud paa, at intet Vildt maa sælges to Uger efter, at Jagten er gaaet ind, har haft sin Betydning med Hensyn til en for-

øget Afsætning af disse Dueunger. Blandt Biprodukterne danner Salg af Gødning, der er meget efterspurgt af saavel Garvere som Gartnere, en ikke ringe Indtægtspost, idet Salgsværdien andrager 55 Cents pr. Bushel; Fjerene er kun af yderst ringe Værdi og anvendes mest til Gødning. Besynderlig nok har Epidemier ikke grebet forstyrrende ind, og kun større Tab ved Sygdom er opstaaet, hvor Overbefolkning har fundet Sted, og hvor Foderet har været usundt eller Pasningen mangelfuld. I de store Hold regner man kun med 3 % Dødelighed om Aaret, som oftest faldende paa Hunnerne, ligesom man ansætter Fortjenesten i Gennemsnit af hvert Par gamle Avlsduer til 1½ Doll. aarlig.

En første Klasses Dueunge (Pigeon Squab)
behandlet for Markedet.

Halvvoksne Ællinger i uopvarmet Hus, det saakaldte
»Væksthus«.

Andeavl.

I Løbet af de sidste 20 Aar er Avl og Opdræt af Ænder, navnlig i de østlige Stater, som Long Island, New York, New Jersey, Massachusetts og Pensylvanien, vokset op til at blive en Industri af stor Betydning. Adskillige Anderier har saaledes her set Dagens Lys, Anderier, hvis aarlige Produktion beløber sig op til en halv Snes Tusinde Ællinger, ligesom der findes flere, der holder fra 500 til 2,000 Avlsdyr og naaar en Produktion fra Tyve til et halvt Hundrede Tusinde Ællinger, en Rekord, der nu er slaaet af et storstilet anlagt Anderi paa Long Island, der producerer mellem 70 og 75,000 Ællinger aarlig. Man vægrer sig næsten ved at tro, at en saadan Kæmpeproduktion paa en enkelt Haand er mulig, og dog er det saaledes, hvilket jeg fik Bekræftelse paa ved Besøg paa Stedet.

Den Maade Andeavl og Opdræt drives paa i Amerika falder i to Dele, idet de store Andeopdrættere paa Long Island benytter sig af de naturlige Forhold og giver Ællingerne Adgang til Vand, indtil de fedes, medens Andeopdrætterne i Pensylvanien, New Jersey og Massachusetts, de store Anderiers Hjem, med lige saa stort Held og i lige saa stor Udstrækning udelukkende opdrætter Ællingerne, enkelte holder endog Avlsdyrene, uden nogen som helst Adgang til

Vand. Hvilken Fremgangsmaade, der bærer Prisen, har været meget omstridt. Ialt Fald faar Ællingerne, der gaar i Vandet, en smukkere Fjerdragt og mere muskelstærke Ben.

I Hovedtrækkene er ellers Fremgangsmaaden, med Hensyn til Anlægget, Fodring, Opdræt og Pasning, noget nær den samme hos de forskellige Andeopdrættere, hos hvem det forøvrigt for fremmede er vanskeligt at faa Oplysninger; man regner med Tids-spildet, det er at fremvise Bedriften, og Forstyrrelsen, det vækker blandt Dyrene.

Til de største og mest interessante Anderier, Amerika har at opvise, hvor Opdrættet foregaar uden Adgang til Vand, hører ubetinget »*Maplewood Farm*«, *South Easton, Mass.*, tidligere tilhørende *James Rankin* samt *Weber Bros Anderi, Norfolk County, Mass.*, Syd for Boston, hvis aarlige Produktioner andrager ca. 50,000 Ællinger, der tillægges fra 1,000 a 1,100 Avlsdyr. *James Rankin*, de store Anderiers Fader, er naaet over de 70 Aar, og tager nu ikke mere Del i Arbejdet. Han oprettede sit Anderi — paa 125 Acres Land —, som stadig drives, i Aaret 1876, og hans aarlige Opdræt androg i de nærmest paafølgende Aar 1,500 Ællinger, som endog den Gang var vanskelige at sælge. Forholdet har nu formet sig saaledes, at Forbruget til Tider ikke kan tilfredsstilles.

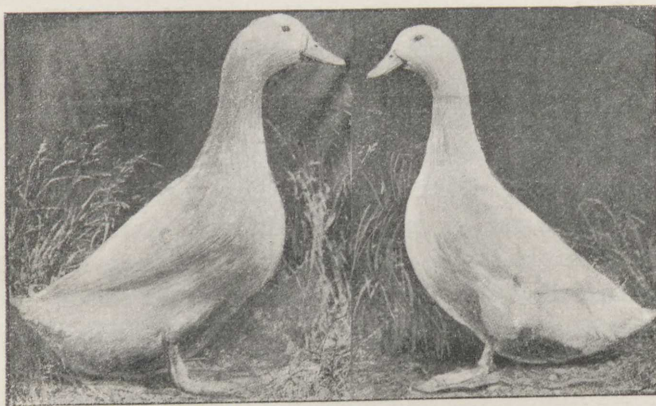
Webers Anderi, der indehaves af 3 Brødre, som deler Arbejdet imellem sig, blev paabegyndt af Faderen, en indvandret Tysker, i Aaret 1889. Denne, der først var beskæftiget paa en Læderfabrik, købte senere en Ejendom paa 100 Acres, hvor der navnlig dyrkedes Byg samt holdtes 18 Køer. Skønt Sønnerne og to Døtre udførte Arbejdet, blev Driften af Farmen opgivet efter 8 Aars Forløb; man paabegyndte et Hønseri, navnlig med Kyllingeopdræt for Øje, og senere, i nævnte Aar, Andeavl, under meget beskedne Former, idet man opdrættede 500 Ællinger for Markedet de første Aar. Nu holdes der 1,100 Avlsdyr, 19 Rugemaskiner a 600 Æg, og Opdrættet omfatter 50,000 Ællinger aarlig med et Udbytte af 7,000 Dollars om Aaret.

Adskillige Anderier er i de senere Aar opstaaet med lignende Produktioner, f. Eks. *Curties Ransomville*, hvor der opdrættes 40,000 Ællinger.

For ikke at virke trættende, skal jeg i det Følgende kun komme

ind paa en Omtale af denne storstilede Andeindustri i Almindelighed.

Anderierne er anlagte saaledes, at der kan økonomiseres med Tiden, og Arbejdet reduceres til et Minimum. Med Vindmotor pumpes Vand til alle Huse. Maskinkraft benyttes i stor Maalestok, f. Eks. til Blanding og Formaling af Foder, og Jernbanespor er lagt gennem alle Gaardene, saa Foderet kan køres pr. Tipvogn. Endelig ligger Bygningerne yderst praktisk for hinanden. Rugekælderen i Nærheden af de kunstig opvarmede Ællingehuse, disse er igen Naboer til Husene til de større Ællinger og lige overfor

Et Par typiske hvide Pekingænder, som de forekommer i de store Anderier fra Cyphers Farm i Elma.

findes Foder-, Slagte-, Plukke-, Køle- og Pakkerummene og Husene til Avlsænderne. I Afstand ligner et saadant Anderi en hel lille By og navnlig i Saisonen, hvor der findes Tusindvis af hvide Ænder, ser det i Afstand ud, som om Sneen dækker Jorden.

Alle som en hører Ænderne paa disse Anderier, paa ganske enkelte Undtagelser nær, til den ogsaa her i Landet kendte hvide Pekingrace, oprindelig stammende fra Kina, hvorfra den blev indført efter Aaret 1873, omend den Gang af en anden Type end nu. Før den Tid hjalp man sig med almindelige Landænder krydsede med Rouen eller Moskusandrikker. Selv en Krydsning af de engelske Aylesbury og Moskusanden, der er stor af Krop, men en daarlig Lægger, blev sine Steder forsøgsvis anvendt, hvor navnlig Frembringelsen af en stor And var Hovedformaalet.

Pekinganden, som den forekommer nu til Dags i Amerikas store Anderier, adskiller sig noget med Hensyn til Typen fra de Repræsentanter, vi ser i Europa af denne Race, idet Kroppen ikke har den saa udprægede, karakteristiske, oprette Stilling, ligesom Fjerdragten er mere blottet for den gule Farve.

Hvorfor man med saa stor Forkærlighed og Enighed har valgt Pekingracen, der er noget grovkødet, frem for andre, maa søges i nævnte Races hurtige Udvikling og Vækst, dens ringe Rugelyst, Haardførhed, Frugtbarhed, tidlige Lægning og gode Fjerkvalitet; endvidere naar Ællingerne en større Vægt og er nemmere at plukke og behandle for Markedet.

Man regner i Anderierne med en Gennemsnitslægning af henimod 100 Æg aarlig; fremragende Individuer kan naa 150 Stkr. Gennemsnitsvægten for etaarige Avlsænder er 7 Pd., for Andrikker $8\frac{1}{2}$ til 9 Pd.; udvokset er Racen først i to Aars Alderen.

Paa de fleste Anderier arbejdes der med unge Dyr som Avlsmateriale, idet disse begynder Lægningen før, bliver ej let for fede samt lægger flere og bedre befrugtede Æg end de ældre Dyr. Enkelte Steder benyttes toaarige Andrikker eller, som hos Weber, udelukkende toaarige Dyr. Forholdet er iøvrigt saaledes, at medens de gamle Ænder begynder at lægge i Februar, tager de unge fat allerede i fem Maaneders Alderen, altsaa hen i Novbr.—Decbr. Maaned og holder op i Juli eller August. Efter Fedning afsættes de, og man har saaledes omtrent Æg hele Aaret, idet de unge oftest er klare til at begynde, naar de gamle holder op med Lægningen. Unge Ænder er et Par Maaneder før modne til Avl end Andrikkerne.

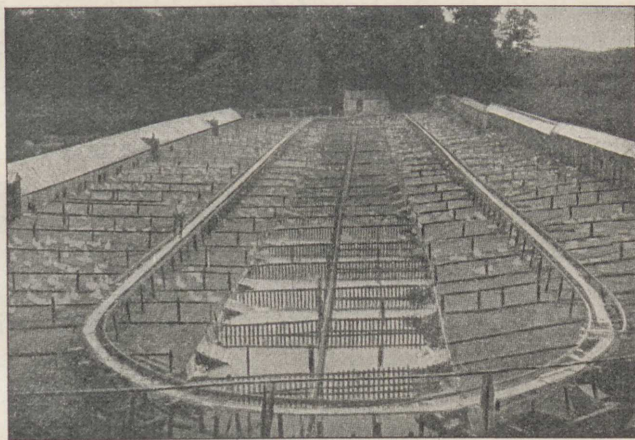
Grundlaget for et heldigt Resultat beror først og fremmest paa det rette Valg af Avlsdyr og disses Behandling. Arbejdes der med unge Dyr udtages Avlsænderne til Brug det følgende Aar blandt de almindelige Flokke af Aarets Tillæg. Det er som Regel Ejeren, der forestaar dette betydningsfulde Arbejde, og han har gennem Aarene faaet et sikkert Blik for, hvilke Ællinger, der duer til Avl. Ællingerne tages op i Halsen, aldrig i Benene, som er det svageste Sted paa disse. En Ælling til Tillæg maa have et godt, bredt Bryst, dyb Køl og bred Ryg samt hverken for lang eller kort Krop; Halsen og Hovedet maa ikke være for langt, og navnlig maa den have en god Vægt. Man foretrækker saadanne Individuer, som ved Haandteringen arbejder meget for at løsgøre sig.

Udtagningen af Ællingerne sker almindeligvis i Maj Maaned fordi Priserne er højere i Marts og April. Straks efter drives de i Flokke paa et Par Hundrede ud paa saadanne Engstrækninger eller Marker, der er bevoksede med Krat, da Ællingerne uden Skygge let vil faa Solstik, og her forbliver de hele Sommeren. De Ællinger der, ved at drives paa Marken, ikke kan følge med, men falder og flagrer med Vingerne for at komme frem, bliver kaserede og oversatte til Fedeællingerne igen. Nogle lader Ællingerne overnatte i det Fri, andre i simple Skure, i hvis Nærhed der i de mørke Nætter brænder Lygter, for at Ællingerne ikke ved Forskrækkelse skal trampe hinanden ned, en Forholdsregel, der omtrent gaar igen i alle Anderier. Fodringen er ret let og bestaar af 4 Dele Hvedeklid, 1 Del Hvede, 1 Del Maismel, 1 Del Kødfoder samt 4 Dele hakket, frisk Kløver i lidt mere vædet Blødfoderform end til Kyllinger. De faar dog ikke alt det, de vil æde, af Frygt for, at de skal blive for fede. Forøvrigt æder Ællingerne en ikke ringe Del Græs samt faar altid en rigelig Forsyning knuste Østersskaller. Naar Ællingerne har naaet fem Maaneders Alderen, indlemmes de i Avlsstammerne. Der holdes fra 20 til 30 Ænder i en Flok med en Andrik til hver 5 Ænder; senere paa Aaret tages ofte en Andrik fra af dem, der besidder de mest krigerske Tilbøjeligheder.

De fleste Opdrættere tager først Rugeæg et Par Uger efter, at Lægningen er begyndt, kun ca. 10 % af Æggene er da befrugtede, men for hver Uge gaar Befrugtningsgraden ca. 10 % op, indtil det højeste, 85 a 90 %, naas hen i Foraaret. Almindeligvis regnes med et Gennemsnitsresultat af 70 til 75 % befrugtede Æg aarlig.

Da Ænderne oftest lægger om Natten eller tidlig paa Dagen, lukkes de sædvanligvis først ud efter Kl. 9 om Morgen. Æggene indsamles om Formiddagen, om Vinteren saa tidlig som mulig, for at Frosten ikke skal virke skadende, sorteres dernæst og opbevares i et Rum ved Siden af Rugekælder. Ituslaaede, svagt-skallede og daarligt formede smaa Æg sælges almindeligvis for 30 Cents pr. Pd. og foretrækkes af flere for Hønsæg; særlig ved Paasketid er Afsætningen god, idet der for disse kan opnaas fra 45 til 50 Cents pr. Dusin. Fra Februar til Maj er Æggene bedst befrugtede, i den varmere Tid daarligere; navnlig bliver Skallerne skøre. Nogle vasker Æggene efter Indsamlingen i lunkent Vand, andre mener, at man derved fjerner det olieagtige Stof, som findes paa Skallerne til Skade for Æggene.

De til ethvert Anderi hørende lange Avlsdyrshuse, der er simple, byggede af Træ og hviler paa et godt Fundament, er lune og som Regel indvendig beklædte med Neponset. De Huse, jeg saa, var mellem 16 og 20 Fod brede og havde alle Længder lige op til over 200 Fod. Et saadant Hus, maalende 18×85 Fod, kostede ca. 150 Doll. at opføre, og var delt i Afdelinger paa 15×20 Fod saaledes, at der langs Husets Bagside, som var 6 Fod høj, var levnet Plads til en 3 Fod bred Gang. I Forsiden, som var 4 Fod høj, fandtes Indgangslem for Ænderne samt Vinduer til at erstatte om

Huse og Løbeplads til Avlsænder. Paa Tipvogne, der løber paa Skinner, befordres Foderet til de forskellige Afdelinger.

Sommeren med Staaltraadsnætrammer. Til Tagrygningen maalte Huset 12 Fod. Man foretrækker at lade Ænderne selv danne Reder i den rigelige Strøelse; benyttes Reder, da er de almindeligvis lavede af 1 Tomme Brædder og maaler 12 Tommer i Højden, 16 Tommer i Længden og 14 Tommer i Dybden. Forneden paa Forsiden er sømmet en 3 Tommer høj Liste. Man indskrænker sig til at rense Andehusene ud to Gange om Aaret og fjerner da den gamle Strøelse. Indtil da fylder man stadig den nye ovenpaa, hvilket giver Varme.

Til Afdelingerne i nævnte Hus, beregnede paa 30 Ænder og 6 Andrikker, svarede Gaarde i det Fri, der var 100 Fod lange, 20 Fod brede og indhegnede med et 2 til $2\frac{1}{2}$ Fod højt Staaltraadsnæt. Der

regnes ellers almindeligvis med 5 □ Fod Gulvplads i Huset, 8 □ Fod til Løbeplads.

Løbepladserne til Avlsdyrene er, om sidstnævnte ikke gaar i Frihed, tilsaaede med Græs, og rindende Vand løber ofte gennem Gaardene, ligesom disse maa have rigelig med Skygge. Hos nogle af Andeopdrætterne faar selv ikke Avlsdyrene Adgang til Vand at svømme i, og man hævder dog, at Befrugtningen har været god.

Avlsænderne fodres Morgen og Aften med et ikke for vaadt Blødfoder bestaaende af 4 Dele Maismel, 4 Dele Hvedeklid, 2 Dele Hvedemel, 4 Dele skaaren Kløver samt 10 % Kødfoder, der alt udrøres i koldt Vand. Om Vinteren fodres med kogte, raspede Roer, Kartofler samt Gulerødder, ligesom friskskaaren Kløverhø tillægges stor Betydning med Hensyn til Ægproduktionen. Kødfoderet udrøres i varmt Vand. Paa Webers Anderi gaves helt Korn som Eftermiddagsfoder, det toges fra Silo, samt Grøntfoder, der lavedes til Ensilage. Med Hensyn til Foderforbruget medgaar der fra $\frac{2}{3}$ til $\frac{3}{4}$ Pd. Foder pr. Avlsand daglig. Rankin opgiver, at 500 Avlsænder fortærer 5 Bushels Korn og 1 Tønde Roer daglig. Mask og Affaldsæbler gives ogsaa som Foder til Avlsænderne. Det koster mellem $1\frac{3}{4}$ og $2\frac{1}{2}$ Doll. at holde en Avlsand aarlig i Foder, Arbejds løn osv.

Hønen alene er forlængst, omend den i Fortiden har været benyttet disse Steder, kasseret som Ruger; selv de mindste Opdrættere, jeg traf, anvender Rugemaskine, alene eller i Forbindelse med Høns idet flere af disse tillige drev et større eller mindre Hønseri; saaledes har f. Eks. en Opdrætter 500 Rugehøns liggende; 9 Æg lægges om Foraaret, 13 senere hen under hver Høne.

De første Rugninger paabegyndtes i December, efter at Maskinerne nøje indvendig er afvaskede med lunkent Vand tilsat lidt Salt. De første Ællinger kan saaledes være fremme i Januar Maaned. Rugemaskinerne, særlig forfærdigede til Andæg, er anbragte i Kældere, lig de tidligere beskrevne.

Ved Æggenes Indlægning foretrækker de fleste at lade Maskinen opvarme til 101° Fah., næste Dag bør Varmen stige til 102°, som bibeholdes den følgende Uge. Dernæst holdes Maskinen paa 103° de følgende to Uger for den sidste Uge at stige gradvis, efterhaanden som den dyriske Varme udvikler sig i Æggene, til 104 og 104½°, sidstnævnte Varmegrad, særlig den Dag Ællingerne kommer frem. Er Varmen her for lav, har de ikke Kraft til at bryde Skallen. Paa

Rankins Anderi lægger man Æggene ind, naar Rugemaskinen staar paa 102°, hvilket bibeholdes de første tre Uger, for den fjerde Uge, naar den dyriske Varme udvikler sig, at gaa op til 103°, og naar Ællingerne bryder Skallen til 104°. Luft begynder man at tilføre efter den første Uge og naar sit Højeste paa den Tid, den dyriske Varme udvikler sig i Æggene. Vendingen af Æggene paabegyndes først 4 Dage efter, at disse er lagt i Maskinen, og hver Gang sættes Ægrammen i den modsatte Side, ligesom den Ende af denne, der før var inderst, bliver yderst. Lysningen sker den 7de Dag og af de ubefrugtede Æg, der ved det korte Ophold i Maskinerne ikke er udtørrede, er Bagere og Restauratører gode Aftagere. Foruden megen Luft tilføres ogsaa megen Fugtighed, da Ællingerne ellers ikke kan bryde Skallen. Flere Opdrættere lægger en Gang om Dagen, fra den fjerde og til Udrugningsdagen, et i lunkent Vand fugtet Klæde henover Æggene ca. et lille Kvarters Tid. Store Anderier indlægger i Saisonen Æg to Gange om Ugen, og mellem hver Rugning afkøles og udluftes Maskinerne en Dags Tid.

Æg, der ikke fremkommer Ællinger af paa Udrugningsdagen, samt de mange Ægskaller udtages af Maskinerne, og køres straks paa Trillebøre ud paa Møddingen. Paa et af de største Anderier saa jeg en Trillebør, der stod i den stærke Solvarme med sin Last af raadne Æg, Ægskaller samt Æg, der indeholdt levende Ællinger, som arbejdede paa eller maaske var for svage til at slippe Skallen. Indenfor disse Virksomheder, der ledes som en Fabriksdrift, ser man stort paa Forholdene; man resonnerer som saa, at det kan ikke betale sig at lade Maskinerne gaa for om mulig derved at redde et Par maaske endog svage Ællinger, saa man foretrækker at tilintetgøre disse. For at faa Ællingerne ud paa samme Tid lægger man saa vidt gør lig i Maskinerne saa friske og ensaldrende Æg som mulig.

Ca. 36 Timer efter at Ællingerne er blevne udrugede og fuldstændig tørre, overflyttes de i store flade Kurve til de ved Varmvandsrør opvarmede Ællingehuse, hvorefter der paa større Anderier findes flere. De største, jeg saa, maalte 250 Fod i Længden og var som oftest dobbelte. Hver Afdeling paa 12 × 6 Fod afgav Plads til 50 Ællinger. I Indretning var disse Huse lig de tidligere omtalte til Kyllinger, hvorfor jeg skal indskrænke mig til at henvise til Beskrivelsen af disse.

Ællingerne, der som Regel tages ud af Maskinerne om Efter-

middagen, faar Vand at drikke, men derimod først Føde næste Dags Morgen. Skik og Brug er det hos flere at dyppe Ællingernes Næb i Vandet og Æden for at lære dem at drikke og æde. Kun formalet Sæd benyttes, idet helt Korn er tilbøjeligt til at give svage Ben, ligesom Ællingerne kun trives daarlig herved. Føden gaar nemlig direkte fra Spiserøret ned i Kraasen. Nogle Opdrættere anvender slet ikke Æg, idet Foderet de første 4 Dage har følgende S sammensætning: 4 Dele Hvedeklid, 1 Del Maismel, 1 Del sekunda Hvedemel, 1 Del Havremel og $\frac{1}{2}$ Del Kødfoder, der blandes og udrøres i Vand. De faar intet Grønt, men fint Sand i Foderet. Hvor Æg anvendes, gives de første 4 Dage lige Dele Havremel og tørret Hvedebrød, 10% letkogte, hakkede Æg og 5 % Sand, alt udrørt i Vand, sjeldnere i skummet Mælk, saa det faar Form af en tørret Masse. Foderet gives 4 Gange daglig paa lange Brædder anbragte som oftest i Løbepladsen.

Varmen i Husene holdes de første Par Dage saa nær 90° Fah. som muligt, hvorefter der gaas ned til 85°, som holdes en Uge, saa 80° og efter 10 Dage 75°, og efter 3 til 5 Ugers Forløb, alt efter Aarstiden, behøver de ingen kunstig Varme mere. Om Sommeren gives denne kun i 2 Uger. Ællingerne faar straks Lov at komme ud i de til hver Afdeling svarende Gaarde i det Fri, selv om Vinteren, naar Solen blot er fremme. Først maa de sættes ud, men lærer snart selv at løbe ind og ud.

For at trives og faa Lyst til at æde maa de have rigelig frisk Luft, ellers faar de let daarlige Ben, en omtrent uhelbredelig Ska-vank. Hver Flok Ællinger, bestaaende af 50 Stkr. om Vinteren, 75 til 100 Stkr. om Sommeren, faar ikke mere Foder, end det kan tænkes, de kan æde op straks; det mulig tiloversblevne borttages og Trugene renses. Forstyrrelse og Forskrækkelse maa undgaas; for at berolige brænder der her, som i alle Husene, Lygter om Natten. Grundig Rensning sker hver 10. Dag, og der strøs med Savsmuld eller Hakkelse.

Fodersammensætningen ændres efter 4 Dages Forløb til 3 Dele Hvedeklid, 1 Del Maismel, 1 Del Havremel, $\frac{1}{2}$ Del Kødfoder og $2\frac{1}{2}$ Del Grøntfoder, om Vinteren bestaaende af tørret, finskaaren, dampet Kløverhø, om Sommeren af frisk, grøn Rug, Kløver eller Salat. I koldt Vejr udrøres Blødfoderet i varmt Vand; forinden blandes Stofferne i tør Stand, ligeledes dampes eller koges Grøntfoderet før det tilsættes den øvrige Masse.

I hver Afdeling staar en Kasse med Smaasten og knuste Østersskaller. Fodringstiderne er Kl. 5 og 9 om Morgen og Kl. 1 og 5 om Eftermiddagen. For vaadt Blødfoder fremkalder Diarrhoe. Et godt Middel her imod er pulveriseret Kalk og Trækul i Foderet, hvilket benyttes hos flere under hele Opdrættet.

Forsyningen med Drikkevand sker ofte gennem 1 Tomme tykke Vandrør, der er lagt ind saaledes, at de dybe, lange Trug stadig kan blive rigelig forsynede. Ællingerne maa kunne faa hele Hovedet dypet ned i Vandet, da Øjnene ellers vil klistre sig til.

Naar Ællingerne er 3 Uger gamle overflyttes de til de uopvarmede, yderst simple Ællingehuse, der oftest er 8 til 12 Fod brede og 100 til 200 Fod lange, delt i Afdelinger paa 10×10 Fod. Her holdes fra 75 til 100 Stkr. i hver Flok.

De, der lægger an paa det tidlige Marked, har Varmvandsrør løbende langs de ellers uopvarmede Ællingehuses Sider ca. 2 til 3 Fod fra Jorden, for at Ællingerne, om det gøres nødig, kan faa lidt Varme. Saadanne Steder er de varme og kolde Huse tidt opførte i Forlængelse af hinanden. Nogle Opdrættere flytter Ællingerne igen i 6 til 7 Ugers Alderen over i større Væksthuse med aaben Forside, nærmest opførte i Form af Skure, der er 5 Fod høje bagtil, 2 fortil. Her forbliver Ællingerne under Fedningen indtil de slagtes. Om Sommeren opholder de sig ude i det Fri om Natten.

Foderet til at vokse paa sammensættes af 3 Dele Hvedeklid, 3 Dele Maismel, 2 Dele Hvedemel og 1 Del Kødfoder. Ca. $\frac{14}{3}$ af den samlede Masse bestaar af Grøntfoder. Almindeligt er det ogsaa at give dette i finskaaren Stand i Drikkevandet. For meget Kødfoder vil fremme Dannelsen af de nye Fjer.

Efter at den kritiske Periode i 3 Ugers Alderen er overstaaet, skiftes Foderet atter og faar følgende Sammensætning lige til Slagtingen: 4 Dele Maismel, 1 Del Hvedeklid, 2 Dele Hvedemel og 1 Del Svinekødfoder, en Art Fedtegrever. Grøntfoderet, der bevirker magert Kød, indskrænkes saa meget som muligt, nogle udelader det fuldstændigt, hvorved Ællingerne bliver hvidere i Kødet. Iøvrigt er der nogle Markeder, der fordrer gullig udseende Ænder. Om Vinteren udrøres alt Foderet i varmt Vand. Efter den 3die Uge tager Ællingerne særlig for sig af Retterne og kan i Løbet af den følgende Uge omtrent fordoble deres Vægt. En sund

Ælling tiltager gennemsnitlig $\frac{1}{2}$ Pd. om Ugen. Efter den Tid dør næppe 5 af Hundrede. Hvor der ønskes frembragt et ekstra Produkt gives skummet Mælk i Fedefoderet, og mange Kander benyttes hertil daglig. Prisen er 6 til 7 Cents pr. Kande.

I 8 til 10 Ugers Alderen er Ællingerne modne til Slagtingen; gaar de over den Tid, vil Fjerskiftningen og Sætningen paa-begynde, hvilket vil tage ca. 6 Uger. Aftenen før Slagtingen op-hører Fodringen, ligesom de Ællinger, der opdrættes paa Land, faar Adgang til et Vandbassin at rense sig i samt ren Strøelse. Næste Dags Morgen drives de over i de i Nærheden af Slagte- rummet beliggende Folde.

Slagtingen sker, efter forudgaaet Bedøvelse, ved en Over-skæring af Hjernens Pulsaare, og Ællingerne hænges op ved Fødderne i Rækker, saa Blodet kan løbe af dem ned i Beholdere. Ællingerne bliver oftest plukkede i tør Stand. Skoldes de, holdes de kun 8 a 10 Sekunder i Vand lidt under Kogepunktet og Fjerene tørres paa et Loft. Ved Tørplukning sorteres Fjerene i store Kasser med det samme. Fjerene paa Hovedet, det øverste af Halsen, Vin-gerne og Halen lades uafplukkede. Rifter maa frem for alt und-gaas. Fjerene er nemmere at afplukke, naar Fingrene af og til dyppes i Vand. Værdien af disse Fjer, der fra 12 Ællinger udgør ca. 1 Pd., andrager fra 37 til 39 Cents pr. Pd., og øvede Plukkere, mest Koner, kan færdigplukke 40 a 50 Ællinger om Dagen. Plukkelønnen er 6 Cents pr. And.

Efter Plukningen lægges Ællingerne nogle Timer i de sæd-vanligvis under Plukkerummets Gulv værende Beholdere med Is-vand, for at den dyriske Varme kan fortage sig, og Kroppene blive mere faste. De optages derefter, aftørres, navnlig Næb og Fødder og et Baand bindes om Kroppen for at holde Vingerne ind til denne. Dernæst sorteres de efter Størrelse, vejes og pakkes, oftest i Tønder, der kan holde 40 Kroppe. Grundet paa de lange Af-stande lægges der i Sommertiden Is i Bunden, mellem Lagene og 6 Tommer foroven, og Emballagen dækkes til med Sækkelærred. Benyttes Kurve pakkes de med 80 til 100 Pd. i hver.

Den bedste Pris for Ællinger er i Begyndelsen af Maj; de falder da i Pris til Juli, hvorefter de atter stiger til November, hvor de store Tilførsler fra Vesten trykker Priserne; det gælder der-for om at have saa mange Ællinger klar ved førstnævnte Tid, hvor de koster fra $1\frac{1}{4}$ til 2 Dollars hver, men til den Pris fordrer ogsaa

Markedet, navnlig New Yorks Marked, en meget fed, førsteklasse And, der maa have en rund, plump Krop og Skind uden Pletter og maa i 10 Ugers Alderen veje 10½ Pd. pr. Par. Medens Priserne i Foraarstiden naar 30 Cents pr. Pd., falder disse i Juli til 13 Cents for atter i Oktober og Begyndelsen af November at naa 20 til 25 Cents pr. Pd. De etaarige Ænder, der udsættes i September, sælges bedst mulig og naar kun en lav Pris; de vejer ofte 8 til 10 Pd. Den simple Kvalitet er der til Tider god Afsætning for til Kineserne og i levende Stand til Jøderne. Nogle enkelte store Hoteller aftager meget tidlig paa Aaret Ællinger paa ca. 2½ Pd. Stykket, en ret enestaaende tidlig Udnyttelse.

De store Anderier regner, at en 10 Ugers Ælling koster 5 Cents pr. Pd. at opdrætte, 2 Cents i Arbejdsløn, 3 Cents for Ægget, Assurance osv. samt 2 Cents for Slagting og Plukning plus Fjerenes Værdi ialt 12 Cents pr. Pd. eller ca. 50 Cents pr. Ælling i Genemsnit.

Paa de fleste Anderier dyrkes om ikke alt saa det meste Grøntfoder, hvorved der bliver rigelig og god Anvendelse for Gødningen, som kun de færreste sælger. Weber dyrker saaledes sin halve Farm og høster aarlig 500 Tdr. Roer og 100 Tdr. Gulerødder, som raspes og gives i kogt Stand om Vinteren i Blødfoderet til Avlsænderne, endvidere ca. 200 Kaalhoveder, der skæres paa Maskine foruden Luzerne, Kløver, Kartofler, Rug, Salat osv. Flere af Anderierne køber forøvrigt i Læssevis af Kaalblade som Foder til Stamdyrene. En fast Regel er det, at alle Løbegaardene, der i Løbet af Saisonen skiftes med og holdes nøje rene, de fejles saaledes efter stærk Regn og varmt Vejr, pløjes op om Efteraaret hen i September Maaned og saas til med nævnte Plantekulturer, der bliver kraftige paa den gødningmættede Jord, som saaledes samtidig bliver opfrisket.

Dødeligheden, der regnes med, er beundringsværdig lille, kun 2 a 3 %, der falder paa de mindste Ællinger, og Dødsaaarsagerne er svage Ben, skæv Ryg, Diarrhoe, tilklistrede Øjne, graa Hovedlus, svage Næb, Fjerplukning ligesom Overbefolkning, for megen Varme, Mangel paa knuste Smaasten, pludselige Regnskyl, for stærk Sol og gammelt, snavset Vand gør det af med selv stærke Ællinger.

At disse store Anderier, hvoraf flere i Saisonen bringer 4 til 5,000 Ællinger paa Markedet om Ugen, fordrer en stor Arbejds-

kraft, er en Selvfølge. Det er et ret haardt Arbejde for de, der passer Ællingerne, idet de maa staa tidlig op med disse og sent i Seng. Hos Rankin tæller Arbejdsstyrken saaledes fra Maj til September 14 Mand foruden ekstra Koner til Plukningen og Pasningen af de mindste Ællinger. Den almindelige Arbejds løn er 30 Doll. om Maaneden incl. Ophold.

Omend ikke alle har dog flere af Anderierne en ekstra Indtægt ved Salg af Rugeæg og Avlsdyr. Rankin har i gode Aar solgt 10,000 Rugeæg og 1,500 Avlsdyr, men et saadant Salg betinger dog ikke disse Anderiers Eksistens. Derimod er Forretningen ikke saa god som for nogle Aar tilbage grundet paa, at Kornet er højere i Pris, enten som Følge af en mindre Produktion eller et større Hjemmeforbrug; hvilket utvivlsomt er den mest naturlige Grund, da Befolkningen er i stærk Tilvækst. Iøvrigt har dette Forhold givet sig Udslag i en betydelig Nedgang med Hensyn til Afskibningen af denne Vare.

At en Mand kan overkomme at passe mange Ænder og et stort Opdræt fremgaar, naar det anføres, at jeg i Staten Massachusetts traf en Mand, der sammen med sin Kone opdrættede 5,000 Ællinger om Aaret samt holdt 185 gamle Ænder, alt paa kun 2 Acres Land, hvilket kun lader sig gennemføre ved streng Renlighed og nøje Pasning.

Almindeligvis regner man, at 50 Avlsænder kan forsyne tre 200 Ægsmaskiner med et tilstrækkeligt Antal Rugeæg, og 2 a 3,000 Ællinger giver nok til at udfylde en Mands Arbejde.

En ejendommelig Form for Andeavl, vistnok enestaaende i Staterne, stiftede jeg Bekendtskab med i den smukke, lille By Doylestown en god Times Jernbanerejse fra Philadelphia i Staten Pennsylvanien. Anderiets Navn var »The Brazilian Duck Farm«, og det ejedes af en Ejendomshandler ved Navn *C. F. Beaumont*. Hans Ejendom, hvoraf 12 Tdr. Land var udlagt til Ænderne, var gennemskaaret af en bred Bæk, hvilket iøvrigt denne skønne Egn er saa rig paa.

Beaumont anvender en meget stor Krydsning af den store Moskusand, der krydses med Andrikker af de saakaldte Woodducks (Skovænder). Ænderne faar selv Lov til at ruge, saa hverken Høns eller Rugemaskine anvendes.

Avlsænderne, 700 i Antal, var alle installerede i en stor Træbygning, og rundt omkring stod Reder, bestaaende af Trækasser,

nogle anbragte paa Hylder, thi nævnte Krydsningsand er en fortrinlig Flyver. Til Avlsdyrene, der alle holdtes i en Flok, var beregnet en Andrik pr. And; de lever altsaa parvis, idet hver Andrik holder sig til en bestemt And, et mønsterværdigt Forhold, og alt det gaar for sig uden Slagsmaal mellem Andrikkerne; kun ved Fodringstiderne kommer der Uro i Gemytterne, dog uden Støj, thi disse Ænder har ingen Stemme, men nøjes med at rejse Fjer-toppen, naar de ophidses.

Selve Huset var rigeligt forsynet med Ruder og Ventilations-skorstene. Om Natten opholder Ænderne sig i særlige Soverum og sidder paa Brædder, der er anbragte et Par Alen fra Jorden. Paa Gulvet er lagt Savsmuld.

Interessant var det at se Ænderne plukke Dun af sig for at til-dække Æggene, naar de forlader disse; naar henved en Snæs Stykker er lagt, ruger de ofte to i samme Rede. Udrugningen varer ca. 5 Uger, altsaa en Uge mere end almindelige Ænder. Lægningen finder Sted fra Februar til September, og en god And kan lægge op til 100 Æg det første Aar af Størrelse som almindelige Hønsæg, med Alderen større. Enkelte Dyr bevares op til en halv Snæs Aar, navnlig for at holde Flokken tam og sammen.

Fodringen sker i et særligt Skur og bestaar af knust Majs, Luzerne, Kløver, Kødfoder, Hvedeklid og Skraaning, udrørt til et Blødfoder. I Trug findes knust Trækul, Smaastene og knuste Østersskaller. Efter Fodringen skyndte Ænderne sig ned til Bækken for at drikke, og et smukt Syn var det at se de mange, store, hvide Ænder, overvejende med sort Top og røde Ansigter, en Arv fra Moskusan den. De æder, som Gæssene, meget Græs og foragter ej heller et Bad i den klare Bæk.

Ællingerne anbringes straks ude paa Engen i store Skure, delt i Folde. Hvert Skur kan rumme 300 Ællinger, og hver And gaar med 20—30 Ællinger; til sidstnævnte anvendes, fin, formalet Sæd, Hvedeklid, rigeligt med Grønt og Kødfoder. Ællingerne kommer ikke i Vand, undtagen Dagen før de skal slagtes; i hver Fold findes et Trug, og ved Hjælp af Rørledninger kan de alle fyldes paa en Gang. Naar Ællingerne har overstaaet de første vanskelige Dage, faar de Adgang til et Stykke indhegnet Eng.

Produktionen andrager her 18 til 20,000 Ællinger om Aaret der sendes til Philadelphias og andre større Byers Hoteller; i et Aar leveredes saaledes 10,300 Pd. alene til Greens Hotel. Ællin-

gerne slagtes, naar de er 8 Uger gamle, og vejer da 15 Pd. pr. Par; de gaar i Handelen under Betegnelsen »Squab Ducks«, og opnaar i Saisonen cirka 20 Cents pr. Pd. Fjerene og Dunene, alle hvide, er meget fine og værdifuldere end Gaasefjer eller -Dun og indbringer mere end Plukningen og Slagtningen koster. Opdrættet af Ænderne, Pasningen af 8—10 Stkr. Ungkvæg og en Hest samt 20 Bistader varetages af en Mand, medens der holdes Koner til Slagtningen og Plukningen; sine Dage har 400 Ællinger maattet lade

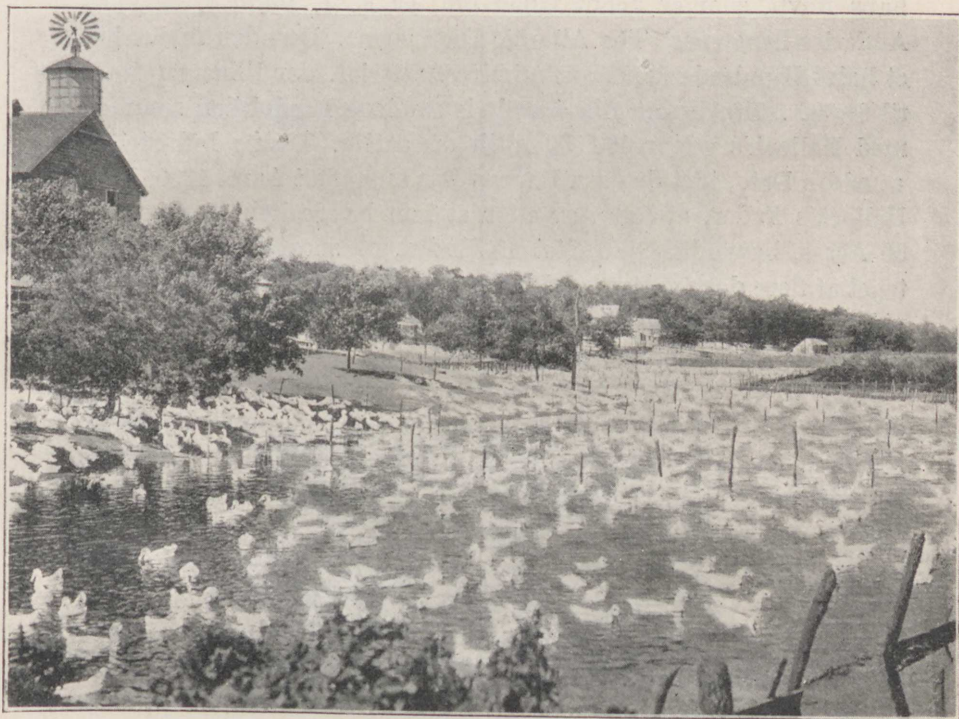
Den tyrkiske And eller Moskusanden.

Livet paa en Gang, og 12 Koner har da været i Arbejde. Fjerene skoldes af for senere at tørres, og Kroppene lægges i Isvand for at afkøles. Hr. Beaumonts Etableringsomkostninger har andraget henved 4,000 Doll.

Da Nordamerika er rig paa Floder og Søer, hvis Bredder afgiver gode Betingelser for Svømmefugleavl, var det at vente, at Landmændene adskillige Steder holdt en Del Ænder, mest Løbeænder, og den store, tyrkiske And eller Moskusanden, hvis Flyvelyst utvivlsomt maa virke generende. Ligeledes findes der flere Anderier, der fremstiller Krydsninger mellem Vildandrik og Tamænder, f. Eks. Pekingænder, en højt betalt Handelsvare.

Andeavlén paa Long Island.

Et Par Dage, tilbragt paa Long Island, er velanvendt og giver En et udmærket Indblik i den der drevne Stordrift paa Andeavlens Omraade, hvor de naturlige Vandforhold er taget i Brug overalt

Interiør fra det største Anderi paa Long Island, hvor der tillægges 70 à 75,000 Ællinger aarlig. The Atlantic Duckfarm, Speonk.

paa en saa fortrinlig Maade baade for Avls- og Ungdyrenes Vedkommende.

Selve Long-Island, som er ca. 190 Kilometer lang og mellem 24 til 48 Kilometer bred, og hvis ene Ende kun ligger ca. 800 Meter fjernet fra New York, er en ret flad Landstrækning af sandet, gruset Beskaffenhed, særlig egnet for Andehold; ud mod Nörd- og Sydkysten med de lune Bugter er den genneskaaret af mange Floder. Omend Jorden flere Steder er opdyrket, findes der store Arealer bevokset med Græs, vilde Buskvækster samt Skovpartier, særlig Fyr og Eg. Her i dette milde Klima, hvor adskillige rige

Forretningsfolk i New York har opslaaet deres Sommerpavlun, og hvor der er opstaaet store Hoteller, hvor adskillige tilbringer deres Ferie, har Andeopdrætterne deres Residens. Knudepunktet for Industrien er i Omegnen af den lille By Speonk, hvor den største Andeopdrætter i Amerika, og for Resten ogsaa i Verden, findes; hans Navn, som er kendt viden om, er *A. J. Hallock*, og hans Anderier benævnes »The Atlantic Duckfarm«. Desuden findes her et halvt Hundrede større og mindre Anderier, der tillægger fra 2 til 60,000 Ællinger om Aaret og hvis samlede Produktion sammen med Hallock's udgør 400,000 Ællinger aarlig. Denne Industri er af ældre Dato, idet den saa Dagens Lys allerede i Aaret 1860, hvor Hallock's Fader, et Par Aar efter at han havde købt Jorden, ca. 50 Acres, begyndte Opdrættet af Ænder, og snart blev Ideen optaget af flere der fra Egnen. Der begyndtes smaat med gradvis Udvidelse, støttet paa indvundne Erfaringer, og det oparbejdede Marked og Produktionen var til at begynde med lille; nu andrager den mellem 70 og 75,000 Ællinger aarlig eller $\frac{3}{5}$ af den samlede Produktion paa Long Island. Først anvendtes her andre Racer og Krydsninger, da Pekinganden ikke den Gang var kendt, ligeledes benyttedes Høns til Rugning, hvilket nu kun sker hos enkelte af de mindre Opdrættere.

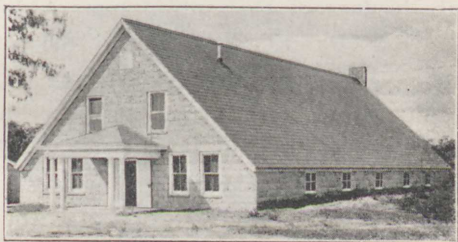
En Beskrivelse af disse Virksomheder, paa hvilke der er tjent store Penge, vil i Hovedtrækkene være en Gentagelse, hvorfor jeg kun her skal beskæftige mig med de Punkter, der danner særlige Afvigelser. Først og fremmest bør anføres, at ikke alene Avlsænderne, der holdes samlede i Flokke fra 75 til 300 Stkr., men ogsaa Ællingerne til Fedning faar Adgang til Vand. Grundet paa de gode Forhold holder man her 1 Andrik til hver 7 Ænder, ligesom man til Avls- og Ungdyr benytter en Del kogt Fisk, et billigt Foder, som imidlertid let giver Afsmag og har en mindre Pris for Ællingerne til Følge. Fiskene, der flere Steder laa levende i store Dynger, koster 40 Cents pr. Bushel. Den stærke Fiskefodring bevirker, at Avlsænderne her lægger ca. en Maaned tidligere end andre Steder.

Ude i Floderne er der med Træstaver afgærdet Bassiner til de forskellige Hold, medens Avlsdyrene hos Hallock, 1,500 i Antal, alle etaarige, havde en meget stor Mosestrækning at tumle sig paa og derude laa Æglægningshusene. Æglægningen af disse 1,500 Ænder i Maj, den bedste Tid, androg ca. 1,000 Stkr. om Dagen. I

Gennemsnit er 75 til 80 % af Æggene befrugtede; deraf udruges og opdrættes til Slagtestørrelse de 50 %.

I 4 til 5 Ugers Alderen flyttes Ællingerne fra Varmehusene til de kolde Huse og derfra igen senere ud i lange Træskure ved Floden, hvor der er rigelig Løbeplads med Adgang til Vand, der ikke fryser til om Vinteren. Disse Rum, der ogsaa benyttes under

The Atlantic Duckfarm, Speonk.

Rugemaskinekælder set udvendig fra.

Rugemaskinekælder set indvendig fra.

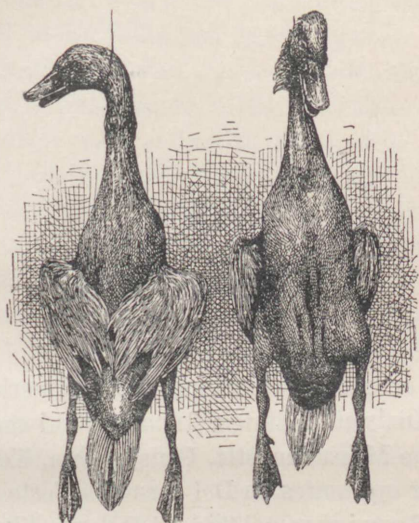
Fedningen, er 24 Fod brede og 100 Fod lange. Her forbliver Ællingerne i 3 a 4 Uger, til de slagtes. For at skaffe Læ er der paa de mest udsatte Steder opsat Halmmaatter langs Hegnene.

Ved Hallock's Anderi er opført en ny Rugemaskinekælder, maalende 40 × 70 Fod i Gulvflade til Erstatning for en gammel, som brændte for et Par Aar siden. Denne, ligefrem en Pragtbygning, som Billedet viser, er opført af Sandsten, og Rugemaskinerne, der er indstallerede af Cyphers Fabrik, er anbragte i fire sammenhængende Rækker, der ialt er inddelte i 96 Afdelinger beregnet paa 36,000 Æg. I en Ovn i Kælderen finder Opvarmningen

Sted med Kul, og gennem alle Maskinerne løber der fra Varmvandsbeholderen 6 Rør, hvorigennem det varme Vand cirkulerer. Paa selve Ovnene er anbragt en automatisk Regulator, hvilket forhindrer Vand af for høj Temperatur at trænge ud i Rørene. I Siden paa hver af Maskinens Afdelinger findes ligeledes Regulatorer. Anlægget, der regnes til et af de største og smukkeste i Verden, fordrer langt mindre Arbejdskraft og er billigere at opfyre end de enkelte Maskiner til et lignende Ægantal. Saavel Vægge som Loft og Gulv bestaar af Cement. I hver Afdeling findes tre Ægbakker a 125 Æg. Da Æggene ligger i firkantede Rammer, noget mindre end Ægbakkerne, sker Vendingen af Æggene ved at flytte Rammerne lidt frem eller tilbage paa selve Bakkerne, et Arbejde, der kan foregaa ude fra, idet der fører en Metalstang ind til Rammerne. En Mand kan i tre Minutter vende 103 Ægbakker, og Afkølingen af Æggene sker i Maskinerne. Nævnte Rugemaskineanlæg koster til 6,000 Hønsæg 680 Doll., og for hver 1,000 Æg mere op til 14,000 Stkr. 90 Doll.; derfra og opefter bliver Prisen lavere. Nævnte Anderi, der desuden har et stort Slagte- og Pakkerum, Oplagsskure samt den uundværlige Vindmotor, faar sine Ællinger i 9 til 11 Ugers Alderen op paa $5\frac{1}{2}$ a 6 Pd. Salget sker gennem Kommissionærer til de store Hoteller. I Saisonen afsættes daglig 8 til 900 Ællinger, og en Snes Koner og Piger foretager Plukningen a 5 Cents pr. Stk. Kun 7 Mand er her daglig i Arbejde. I Sommertiden fodres der 7 til 8 Tons Korn op om Dagen.

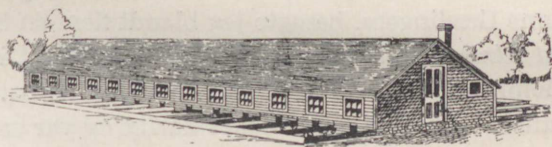
10 Mil herfra har samme Mand et Anderi med en aarlig Produktion af 25 til 30,000 Ællinger. I denne Egn ses iøvrigt flere Hønserier anlagte i ung, stærkt udtyndet Skov, ligesom flere Andeopdrættere havde større Hønseshold og Kyllingeopdræt, f. Eks. »Pinegrow Duckfarm«, der omfattede 80 Acres Land, og som opdrættede aarlig 35,000 Ællinger samt 1,000 Kyllinger af svær Race, særlig hvide Pl. Rocks. Her fandtes 2 store Rugemaskinekældere, der husede 84 Rugemaskiner til 300 Æg hver. Opvarmningen skete ved Petroleumslamper. »Pinegrow« har været drevet som Andefarm i 80 Aar, og der er nu Plads til 1,000 Høns og 2,000 Avlsænder samt et Opdræt paa indtil 80,000 Ællinger, et Antal man om muligt, vil søge at naa i Løbet af de kommende Aar. 10 Mand beskæftiges her daglig. I alle Husene var lagt Grus. Der fandtes ialt 4 Bygninger som var 200 Fod lange, 14 Fod brede.

For at varetage fælles Interesser, særlig med Hensyn til Af-sætningen af Produkterne, dannede Andeopdrætterne paa Long

Et Par 10 Ugers gamle Ællinger behandlede for Markedet.

Island for 4 a 5 Aar siden en Forening, hvor Medlemmerne kommer sammen hver Uge for at drøfte forskellige Spørgsmaal. Foreningens Formand er Mr. Hallock.

Et Varmehus til smaa Ællinger.

Gaaseavl.

Gaaseavl en er særlig Genstand for Opmærksomhed i »The Little Compton District« i Staten Rhode Island samt i Staten Wisconsin, det østlige Massachusetts, Pennsylvania, Kentucky og Maryland, ligesom der opdrættes en Del Gæs hos Vestens Farmere, hvor det var Skik og Brug i gammel Tid, at Døtrene fik en Gaas i Brudegave, og endelig holder de mange Arbejderfamilier, der bor i Udkanten af de større Byer paa de ubebyggede Arealer nogle Gæs og opdrætter Gæslinger, der saaledes udnytter det der voksende Græs.

Omend Gaaseavl en ikke nær drives i det Omfang som den øvrige Fjerkræavl, beløber de mange smaa Produktioner sig til en ikke ringe Størrelse.

I Rhode Island, hvis Opdrættere har Ord for at producere de bedste »Grønne Gæslinger«, besøgte jeg blandt flere en Slagter ved Navn *Hubert Almee*, der, foruden at være interesseret i Dyrkning af dansk Blomkaal, drev et Hønsehold omfattende ca. 600 Høns samt opdrættede henved 500 Gæslinger aarlig og var saaledes Egnens største Gaaseopdrætter og for den Sags Skyld ogsaa Opkøber, idet han hvert Aar kørte rundt i Egnen og opkøbte et Par Tusinde Gæslinger i 10 Ugers Alderen til en Pris af 1 til 1½ Doll. pr. Stk. Hans Ejendom, der omfattede 42 Acres Land af noget sandet Beskaffenhed, var i Udkanterne gennemskaaret af en bred Flod, langs hvis græsbevoksede Bredder saavel Avlsgæssene som Gæslingerne tumlede sig i de forskellige Vænger. Som overalt i Rhode Island anvendtes ogsaa her afrikanske Gæs dels til Renavl dels til Krydsning med almindelige eller hvide Emdener-Gæs. Man anser her, som flere Steder i Amerika, den afrikanske Gaas for at

være den mest fordelagtige at holde, grundet paa dens hurtige Vækst, saaledes at den er moden for Markedet i 10 Ugers Alderen, hvor den da vejer mellem 8 og 10 Pd., og endelig lægger udvoksede Individer henimod 40 Æg tidlig paa Aaret, ligesom Kødet er fint og af et smukt Udseende. Desuden saa jeg Krydsninger mellem Em-dener og Toulouse, afrikanske og hvide, kinesiske Gæs samt kana-disk Vildgase krydset med afrikansk Gaas. Sidstnævnte Kryds-ning er dyr at fremstille, idet Vildgasen kun holder sig til en Gaas, men Produktet opnaar ogsaa den højeste Pris paa Markedet, hvor det sælges under Betegnelsen »Wild Mongrels«.

Avlsdyrene var inddelte i Flokke paa 1 Gase og 4 a 5 Gæs, men jeg saa ogsaa Steder, hvor alle Avlsgæssene holdtes i en Flok med en Gase for hver 5 Gæs. Avlsstammerne var sammensatte af mid-delstore, kraftige, ældre Gæs af lang og dyb Krop, og Gasen var ubeslægtet med Gæssene. Hver Flok Avlsdyr, der frit fik Lov til at tumle sig i Vandet, havde om Natten et simpelt Træhus at ty til, hvis halve Forside bestod af finmasket Staaltraadsvæv, der i koldt Vejr dækkedes om Natten med et Skod. I den rigelige Strø-else dannede Gæssene selv Reder. Foderet til Avlsgæssene bestod af Hvedeklid, simpelt Hvedemel og Maismel, 5 % kogt Kødafald eller kogt Fisk, 10 % dampet Kløver som Morgenfoder; vekslende Kornsorter om Eftermiddagen.

Plukning af Gæs sker kun faa Steder; de ca. 6 Uger, det tager, inden Fjerene vokser ud igen, har i flere Retninger sin forringende Indflydelse paa Avlsdyrene, som man beregner koster 1 Dollars at holde om Aaret.

Rugningen fandt ikke Sted her, som jeg saa hos flere af Gaase-opdrætterne, ved Hjælp af Maskine, særlig indrettet til Gaaseæg, men derimod med Høns, som i rigelig Mængde meldte sig ruge-lystne tidlig paa Aaret, og de lagdes almindeligvis paa 4 a 5 Æg, ligesom Gæssene selv fik Lov til at ruge paa de sidst lagte Æg. Den 24 Dag fugtedes Æggene med blodvarmt Vand eller skummet Mælk.

Med Hensyn til Opdrættet fik hver Høne 7 a 8 Gæslinger at føre, Gæssene deres egen Rugning. Kunstig Opdræt anvendtes ligeledes efter samme Princip som nævnt for Ællingernes Ved-kommende, dog med Undtagelse af, at Gæslingerne fik en kortere Opholdstid i den kunstige Moder og straks Adgang til det Fri, saa fremt Vejret var godt.

Med Høns eller Gæs som Mødre finder Opdrættet straks Sted i det Fri, hvor smaa flyttelige Hegninger anvendes; kun i meget koldt og uheldigt Vejr benyttes det almindelige opvarmede Kyllingehus nogen Tid. Foruden med det friske Græs, der først og fremmest er nødvendigt, fodres Gæslingerne 3 Gange daglig med et med Mælk let fugtet Foder bestaaende af Maismel, Hvedeklid og Havremel eller formalet, afskallet Havre, der lægges paa et Brædt. Efter en Uges Tid gives lige Dele Hvedeklid, simpel Hvedemel, dampet Kløver og kogt, hakket Affaldsfisk 3 Gange daglig til 8 Ugers Alderen, hvorefter Gæslingerne sorteres efter Hold og Størrelse i forskellige Rum. Foderet ændres da til Maismel og 20 % Kødfoder, der gives 3 Gange daglig til 10 a 12 Ugers Alderen, hvor Gæslingerne i god, fedet Stand bringes paa Markedet som grønne Gæslinger. I Markedet gaar denne Vare under Betegnelsen »Rhode Island« eller »Boston Geese«, selv om de aldrig har set eller været producerede i nævnte Landsdele, og koster først paa Sæsonen, hvor de største og bedste i 3 Maaneders Alderen vejer mellem 8 og 12 Pd., 18 til 25 Cents pr. Pd. Som Regel plukkes Gæslingerne uden at Skoldning har fundet Sted, og saavel Hale- og Vingefjer som Hals- og Hovedfjer lades uafplukkede. Om hver Krop bindes sluttelig et Baand for at holde Vingerne ind til Kroppen. Ret almindeligt er det, at et skarpt Brystben slaas ned. En øvet Plukker kan behandle 20 til 25 Gæslinger om Dagen og tjener i Arbejds løn 10 Cents pr. Stk. Fjerene sælges som Regel for 35 Cents pr. Pd., hvis disse ikke er fyldte med Fjerposer, hvad de ofte er. Fem gode Gæs giver ca. 1 Pd. Fjer.

Skal Gæssene holdes til Efteraars- eller Julemarkedet, hvilket navnlig sker med de sent tillagte, drives de paa Stub- eller Græsmarkerne og faar da, forinden de gaar til Ro i de simple, luftige Træskure, et Kornfoder.

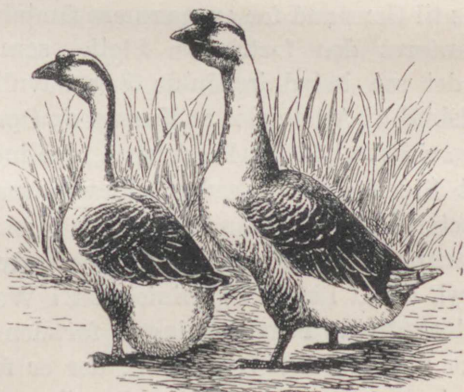
De fleste Landmænd foretrækker imidlertid at sælge Gæslingerne i en tidlig Alder til Opkøberne fra de særlige Gaasefederier, der modtager Gæslingerne i 4 til 6 Ugers Alderen. Ved Adamsville, R. I., findes der saaledes et saadant, der sidste Aar fedede ikke mindre end 10,000 Gæslinger og i Rhode Island et paa 15,000 Gæslinger, hvor Anlægget har kostet 150,000 Doll. samt ved Cynthiana Ky et tredie, hvor der fedes 20,000 Gæs aarlig navnlig til Salg i levende Stand til New Yorks mange Jøder, der anvender Gaasefedt i Stedet for Svinefedt.

Endelig fik jeg selv Lejlighed til at se et saadant Anlæg 18 eng. Mil fra New York i Staten New Jersey, vel nok det største i Staterne, hvor der fra September til April opkøbes, hovedsagelig fra Vesten, 35,000 Gæslinger aarlig. Indehaveren af et saadant Federi har til Opgave i ca. 20 Dage at bringe de halvmagre Gæslinger i den Stand, New Yorks og Bostons Marked kræver. Selve Fedningen gøres der ingen Hemmelighed af. Gæslingerne sorteres efter Størrelse og anbringes i Hold paa 40 a 50 Stkr. i overdækkede Folde maalande 30 til 40 □ Fod. Iøvrigt kan det godt lade sig gøre at fede endnu større Hold; saaledes fedede en Opdrætter fra Rhode Island, der aarlig opkøber 12 til 15,000 Gæslinger, indtil 300 Stkr. i et Rum.

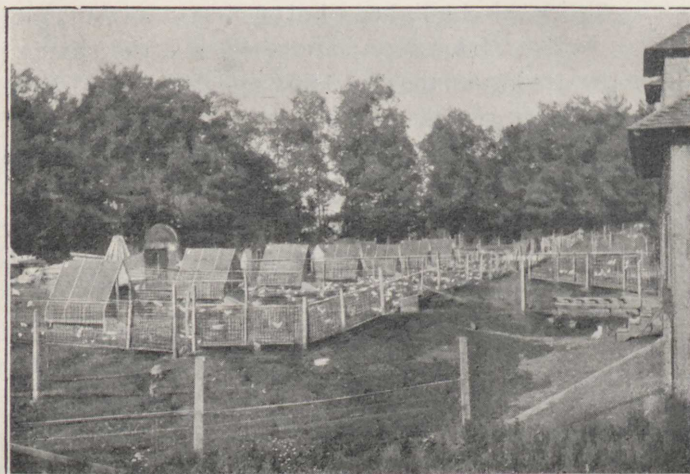
Gæslingerne, der er beskyttede mod Sol og Regn, fedes op med Hvedeklid, formalet hvid Mais, Havre og Byg samt Kødffald, der udrøres i Vand og æltes, saa det faar Form af en fast Masse. I hver Fold er indlagt Vandledninger til Vandtrugene, som Gæslingerne ikke kan træde i, ligesom der hver Dag sørges for rigeligt med frisk Grønt og Grus.

Fodringen og Pasningen krævede her 3 a 4 Mands Arbejde daglig.

Ogsaa Sygdom har for Gaaseavlens Vedkommende ofte grebet forstyrrende ind. Ifølge Bradley's Beretning udbrød der i Aaret 1885 Hønskolera i Staten Missouri; den krævede ikke mindre end 1,087,460 Stkr. Fjerkræ.

Graa afrikanske Gæs.

Trekantede Kyllingehuse til at opvarme. Cornell Experiment Station, Ithaca.

Foranstaltninger til Ophjælpning og Fremme af Fjerkræavl.

Naar de Foranstaltninger, der bringes i Anvendelse for at op-
 hjælpe og fremme Fjerkræavl i det Land, hvor Stjernebanneret
 vajer, skal gøres til Genstand for en nærmere Omtale, da bør først
 og fremmest anføres den fortrinlige Støtte, som Staten yder
 denne for Landet saa betydningsfulde Sag navnlig i Form af
 et rundeligt Tilskud til Afholdelse af Kursus og Oprettelsen af en
 storstilet Forsøgsvirksomhed for Fjerkræavl, der indtil Dato ikke
 har haft noget Sidestykke i Verden, ligesom man utvivlsomt
 gavner Sagen betydeligt ved Udsendelsen af de forskellige Skrifter
 om praktisk Fjerkræavl, forfattede af udprægede, dygtige Fagfolk.
 Man faar Indtryk af, at Landbrugsministeriet i Washington, der
 residerer i to store, hvide Pragthygninger, foruden flere mindre,
 er en meget stor vidtforgrenet Institution, der er fortrinlig orga-
 niseret, og hvorigennem utallige Sager, Landbruget vedrørende,
 passerer daglig. Afdelingen for Husdyrbrug, *Bureau of Animal
 Industri (Animal Husbandry)*, har saaledes en særlig Underafde-

ling udelukkende omfattende Fjerkræavl, hvorunder alle Spørgsmaal, denne Sag vedrørende, er henlagte, saaledes at man til enhver Tid kan faa de mest indgaaende Oplysninger, et Bevis for, at man har den rette Forstaaelse af Fjerkræavl og regner med den som en betydelig Sag, der har og i Fremtiden yderligere vil faa rige Udviklingsmuligheder.

I over 20 Stater er Fjerkræavl optaget som Fag ved de stedlige Landbrugsskoler, ligesaa en Forsøgsvirksomhed i større eller mindre Udstrækning. Mest bekendt i sidstnævnte Henseende er følgende Forsøgsstationer: Maine, Rhode Island, Storrs, New York (Geneva), Cornell, Pensylvania, Michigan, West Virginia, Iowa, Minnesota, Utah, Oregon, California, Connecticut, Maryland, Minnesota, Kansas, North Dakota samt South Carolina. Kingston College i Rhode Island var den første, der optog Undervisningen i Fjerkræavl for ca. en halv Snes Aar siden, og nu udøves denne omtrent indenfor enhver Landbrugsskole, hvortil er knyttet en særlig Lærer i dette Fag. Som Støtte for Undervisningen findes almindeligvis ved disse Skoler et Hønseri.

Til et af de Steder, der i nævnte Henseende har særlig Interesse at stifte nærmere Bekendtskab med, hører *New York State College of Agriculture* ved Cornell University i Byen Ithaca, hvor Afdelingen for Fjerkræavl forestaas af den kendte Professor *E. Rice*.

Til Landbrugs- og Haveundervisningen er der siden Aaret 1905 ogsaa knyttet Kursus i Fjerkræavl. Eleverne har ikke andre Udgifter end til Jernbanebilletten, Bøger og Opholdet, der til billig Pris kan faas i Byen. Værelserne koster saaledes 1 til 2 Dollars, Kosten $3\frac{1}{2}$ til $4\frac{1}{2}$ Dollars om Ugen. Desuden afholdes specielle 3 Maaneders Kursus for Uddannelse af Fjerkræpassere samt for Folk, der tænker paa selv at blive Ejere af Hønserier. Udgiften til et saadant Kursus med Ophold osv. anslaaes gennemsnitlig til 85 Doll. For de Deltagere, der ikke er bosatte i Staten New York, for hvilke Undervisningen er fri, koster et saadant Kursus 25 Doll. Elevernes Gennemsnitsalder er 21 Aar. I de korte Landbrugskursus, ogsaa omfattende Fjerkræavl, deltog forrige Aar 800 Mænd og Kvinder, i de korte Fjerkrækursus 54.

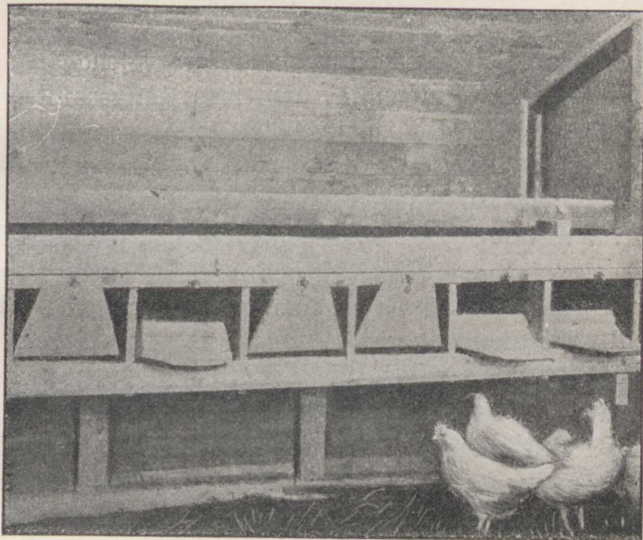
Undervisningen, der ledes af Professor Rice, sker om Formiddagen gennem Foredrag over forskellige Emner vedrørende praktisk Fjerkræavl. Assistenterne og fremmede Lærerkræfter fra

de andre Landbrugsskoler benyttes desuden jævnlig som Foredragsholdere, ligesom en Lærer fra den nærliggende *New York State Veterinary College* giver Undervisning i Fjerkræets Anatomi og Sygdomme. Foredragene ledsages her, som mange Steder i Amerika, med Lysbilleder, af hvilke der paa Cornell alene findes 600 forskellige vedrørende Fjerkræavl.

Om Eftermiddagen finder den praktiske Undervisning Sted i Skolens Forevisnings- og Forsøgshønseri. Hver Elev maa en Uge ad Gangen udføre et bestemt praktisk Arbejde i Hønseriet, som at passe en Flok Høns og holde nøje Regnskab over disse, passe Rugemaskinerne eller det kunstige Opdræt, ligesom hele Holdet maa bistaa ved Opførelsen af Høns- og Kyllingehuse, Forfærdigelse af Ægkasser, Kontrolreder og Forsendelseskasser, hvilket foregaar i et særligt Snedkeri, Udlægning af Hønsesgaarde, Udtagning af Høns til Avl, Kontrolarbejde, Slagtning, Pakning samt Opsætning for Markedet, Kapunering, Behandling af Høns til Udstilling, Undersøgelse af Æg og Fjerkræ, Bedømmelse og den rette Anvendelse af Foder til Fjerkræ, Fedning af Fjerkræ samt Forsøgsvirksomhed m. m. Desuden foretages Udflugter til praktisk anlagte og ledede Hønserier, Udstillinger osv. Ved et Kursus Slutning tildeles Eleverne et Certifikat, ligesom der udsættes Præmier fra 2 til 5 Dollars for de bedste Besvarelser af udsatte Afhandlinger. Om mulig skaffes de Elever Arbejde, som maatte ønske det, hvilket som Regel er nemt, idet Efterspørgselen er større end Tilbudet. Det viser sig nemlig, at de fleste Elever selv begynder paa at drive Fjerkræavl, og om ikke alt kan læres paa disse korte Kursus, saa kan de vigtigste Grundsætninger dog tilegnes, hvorpaa der kan bygges videre. Til Brug ved Undervisningen findes ca. 1,000 Fotografier af Hønserianlæg, Racer, Redskaber, Forsøgsskemaer og Resultater samt en Ægsamling af næsten alle eksisterende Fjerkræracer. Til Skolelokalerne hører 2 Laboratorier, i det ene findes forskellige Redskaber til Kapunering, samt et Læseværelse forsynet med over 50 forskellige amerikanske Fjerkræblade, ikke at tale om, at der i det store Hovedbibliothek findes en Samling Fjerkræliteratur, som jeg havde Lejlighed til at gennemgaa en ledig Aften, og som skal høre til den mest komplette i Staterne.

Forsøgsvirksomheden paabegyndtes allerede for 25 Aar siden, omend den Gang under beskedne Former. Nu findes der ikke

mindre end 60 Forsøgsstationer spredt i Staterne, de beskæftiger 845 Mand ialt. Medens der i Aaret 1905 var 12 Personer beskæftigede udelukkende med Fjerkræforsøg, er Tallet nu steget til 35. Den første Forsøgsberetning over Fjerkræavl udsendtes fra Forsøgsstationen i Maine ved Orono, hvor der benyttes over 200 Kontrolreder, dernæst fulgte Geneva, der sammen med Forsøgs-

En Række Kontrolreder anbragte under Siddestangen. Ved at Hønen træder paa den Del af Klappen der vender ind i Reden, vipper den forreste Del af Klappen op og træffer en Hage der fastholder denne.

stationerne i Rhode Island samt Utah og Cornell har udført de mest vidtgaaende og interessante Forsøg.

Desuden har »United States Government« sin egen Forsøgsstation for Fjerkræavl ved Holethorp, Mas., under direkte Ledelse af Bureau of Animal Industri, ligesom der ved »Carnegie Institution of Washington« af Davenport, Lederen af »Station for Experimental Evolution«, New York, er udført nogle interessante Arvelighedsforsøg med Fjerkræ. Jeg skal imidlertid ikke her nærmere komme ind paa de gennem mangeartede Forsøg opnaaede Resultater, som enhver gennem de udsendte Forsøgsberetninger kan stifte nøjere Bekendtskab med.*)

*) I et Foredrag afholdt ved Delegeretmødet i »de samvirkende Landboforeninger i Sjællands Stift« i Aar 1908, har jeg gjort Rede for de nærmere

Til Forsøg blev der i Aaret 1905 ofret 1,515,734 Doll., af hvilke »the National Government« udredede 718,163 Doll., Resten dækkedes af »the State Government«s Indtægter. Beretningerne, som Stationerne udarbejder, udsendes gratis, sædvanligvis paa Foranstaltning af »the United States Department of Agriculture, Bureau of Animal Industri« i Washington, hvor de trykkes paa Statens Trykkeri. En Liste udsendes maanedlig over de udkomne Tryksager.

Da Forsøgsstationerne for Fjerkræavl overvejende er ens indrettede, skal jeg her kun omtale den mest interessante, nemlig *Cornell* ved Ithaca, en By paa ca. 15,000 Indb., som er smukt beliggende omgivet af Højdedrag ved »Cayuga Lake«, hvorefter en sort lidet udbredt *Anderace* er opkaldt.

Tæt ved Landbrugsskolens Avlsbygninger, der husede flere Præmietagere af Jersey, hornløst, hollandsk Kvæg og Percheronheste, en hel Kapital, laa Forsøgshønseriet under gode, naturlige Læforhold. Til Skolen hørte 800 Acres Land.

Et langt Hønsehus, delt i Afdelinger til 30 Høns med tilhørende græsbevoksede Gaarde, husede 1,500 Forsøgshøns af almindelige Nytteracer foruden andet Fjerkræ. Holdene var mærkede med forskellige Farver for at forhindre Forveksling. Kontrolrederne var anbragt under Gødningsbræddet, og utidige Rugere hensattes sammen med en Hane i Bure. Avlsstammerne var anbragte i 20 Kolonihuse til 15 Høns hver.

Endvidere fandtes et langt, kunstig opvarmet Kyllingehus, en Rugekælder, 30 □ Fod stor, forsynet med 22 Rugemaskiner, et Federi omfattende Bure og smaa Løbegaarde i det Fri, et Slagte- og Plukkerum, et overdækket Gødningshus og et Redskabshus, hvor 5 Benskære-, Kløver- og Roeskæremaskiner og flere Kornmøller blev drevne af en Gasmaskine.

Paa en Græsmark saas trekantede, let flyttelige Kyllingehuse med Dør og to Vinduer i Syd samt forsynede hver med en kunstig Moder opvarmet ved Gasolin. Paa Gulvet var lagt Hakkelse. Kyllingerne var mærkede med nummererede Fodringe, der skiftedes med Alderen, og som angav Afstamningen. Hønsene blev vejede

Enkeltheder vedrørende disse amerikanske Fjerkræforsøg. Foredraget med Titel »Nogle Resultater af den indenfor Hønseavl anlagte og udfoldede Forsøgsvirksomhed,« findes optaget i Foreningernes Aarsberetning.

maanedlig, og Vejrets Temperatur taget daglig. Fodertrugene, der var lavede af Blik, lukkedes hver Aften.

Foruden Chefen findes 1 Forsøgsleder, 3 Assistenten og en Kontordame.

Forsøgsstationerne, samt de under disse sorterende ambulante Stationer hos Egnens Landmænd, virker tillige som Avlscentre, hvorfra Rugeæg og Avlsdyr fra kontrollerede Stammer faas til billig Pris.

I Juli 1908 blev der i Ithaca dannet en Forening omfattende de bærende Kræfter indenfor Forsøgsvirksomheden, nemlig »*Organization of the International Association of Poultry Instructors and Investigators*«. For at fremme Behandlingsmaaderne og Af-sætningsforholdene er der oprettet en særlig Forening kaldet »*the Poultry Producers Association*«.

Nogen Statshjælp fra Landbrugsministeriet til Foreninger gives som Regel ikke; flere af Staterne yder derimod fra 5 til 10,000 Doll. aarlig. Som Kuriosum kan anføres, at Drengene i flere Skoler har dannet særlige Fjerkræforeninger. »*The Farmers Institute*« lader afholde Foredrag om Fjerkræavl, ja selv Jernbanelskaberne, hvoraf flere selv har Hønserier, hvis Produkter anvendes i »the Dinning-car«, støtter Fjerkræavlens ved at udlaane Jernbanevogne, hvori Lærerne fra Landbrugsskolerne afholder Foredrag. Vognene køres da fra en Station til en anden for at samle nye Tilhørere. Ofte medføres Redskaber, slagtede og levende Høns og Lysbilleder, der udlaanes fra Ministeriet i Washington. I hver Serie findes 40 a 50 Billeder omfattende alle Landbrugsgrene. Staten Maine var den første, der arrangerede disse Demonstrationstog; nu har Sagen taget Fart, saaledes blev der fornylig gennem de vestlige Stater dirigeret et saadant Tog, der var besøgt af ca. 30,000 Tilhørere.

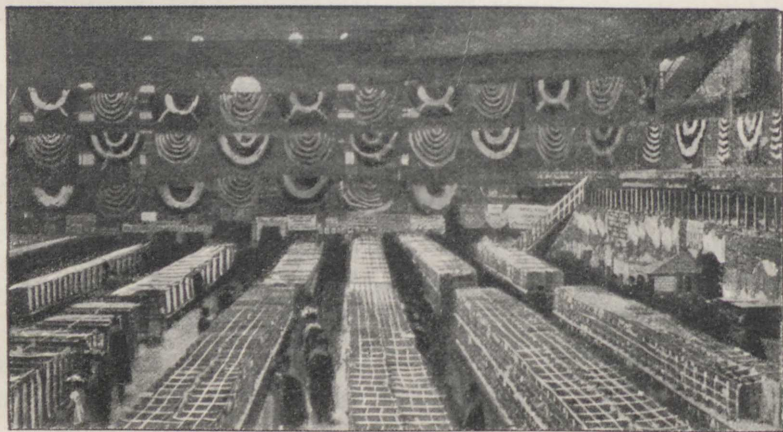
Udstillingerne, hvoraf den første blev afholdt for 50 Aar siden, florerer stærkt, og store Beløb tages hjem i Præmier af de utallige Sportsmænd, for hvem »*the American Standard of Perfection*« ofte danner et Stridens Æble, trods gentagne Revisioner. I Løbet af de 3 sidste Aar er der af denne Bog solgt 30,000 Eksemplarer.

Staten yder intet Tilskud til Præmier paa Fjerkræudstillingerne, hvor kun det ydre og ikke Ydelsen tages i Betragtning, idet det ligger uden for dens Opgave at støtte en Præmiering af Sporten, der forøvrigt i dette Land kan bære sig selv. En første

Præmie er oftest kun 5 Doll., saa utvivlsomt er det de store Special- og Klubpræmier, der drager — og saa Æren —, der til syvende og sidst let omsættes i klingende Mønt i Form af et forøget Rugeæg- og Avlsdyrsalg.

I en af de første Vintermaaneder finder de aarlige Udstillinger Sted i den store Hal i »*Madison Square Garden*« i New York eller i »*Coliseum*« i Chikago. Paa lange Borde staar Side om Side de mange Bure til enkelte Dyr. Mellem 4 til 5,000 Numre er det almindelige. Foruden afholder den af amerikanske og kanadiske Fjerkræavlere i Aaret 1873 dannede »*the American Poultry Association*«, den største Organisation og bl. a. Udgifveren af Standarden, store Udstillinger, navnlig i Chikago, Boston samt Philadelphia, ligesom Fjerkræet er medtaget paa Dyrskuerne. Paa »*the Fat Stock Show*« i Chikago har det slagtede, fedede Fjerkræ sin særlige Afdeling.

Ialt findes der i Amerika 400 Fjerkræforeninger, der hver holder sin Udstilling om Vinteren. Hvilken Belæring kan man ikke gaa ud fra, at der spredes gennem Amerikas 80 forskellige Fagblade i Omfang fra nogle faa til 160 Sider, og som udgaar i store Oplag, det største i 50,000 Eksemplarer pr. Maaned. I Staterne og Kanada har Fjerkræbladene ca. 2 Millioner Læsere, og desuden bringer andre Blade lejlighedsvis Artikler om Fjerkræavl, ikke tale om de utallige Bøger og Smaaskrifter, der Tid til anden har set Dagens Lys i dette Land.

Fra Fjerkræudstillingen i Madison Square Garden i New York.

Markedsforhold og Handelsomsætning.

Hvor Omsætningen af Fjerkræprodukter aarlig beløber sig til saa svimlende Summer er det en Selvfølge og af bydende Nødvendighed, at hver større By har sit specielle Marked til disse Produkter eller en særlig Afdeling paa Kødmarkedet.

I New York findes »*Washington*«, »*Punderford*« og *Bloomfield*« Marked, hvor der forhandles Fjerkræprodukter, i Boston »*Fancual Hall Marked*« opført 1820, i Washington et større Marked oprettet 1876, ligesom der paa Chikagos Hovedmarkeder i Great South Waterstreet og i Fultonstreet findes de fleste Fjerkræhandlere. Et stort Hovedmarked findes saaledes ikke. Iøvrigt danner disse Markeder en heldig Undtagelse fra vort, idet de er overdækkede og forsynede med Kølerum, samt direkte Jernbanespor. I Boder har Kommissionærerne og de Handlende deres Residens. Foruden Fjerkræprodukter sælges Kød, Ost, Frugt, Fisk og Honning, hvoraf en stor Del kommer ude fra Vesten fra Los Angelo i Californien, hvor der findes store Bihold, henved 60,000 Stader ialt.

Om Morgen er Travlheden størst, hvor Markedet frembyder et broget Liv. Fjerkræhandlerne, der køber en Del direkte fra Producenterne, Husmødrene og Pensionatsejerne gør da deres forskelligartede Indkøb blandt det store Udvalg af Varer i alle Kvaliteter og til alle Priser.

Af Æggene foretrækker New York Marked de hvide, hvorfor man i New York Staten har lagt særlig an paa hvide Italienere, medens Boston Marked fordrer gul- eller brunskallede Æg. Æggene sælges pr. Dusin oftest i smaa Papæsker forsynede med Betegnelsen »*ekstra friske Æg*«. Større Partier pakkes i tynde Trækasser holdende 6 Lag a 3 Dusin. Til Tider er der et godt Marked for Andeæg, ja selv for Kalkun- og Gaaseæg, der kostede 6 Cents

pr. Stk. Gode frosne Æg kostede i Maj ca. 3 Cents mindre pr. Duss. end friske.

Slagtet Fjerkræ, behandlet som omtalt, indkommer ofte pakket i Silkepapir og ophænges ved Benene i Bundter. Opsætning for Markedet med Kogning eller Stegning for Øje finder ikke Sted. Det meste, navnlig det simplere, fremkommer i skoldet Stand. Fjerkræet, som indsendes fra Landmændene, er gennemgaaende af ringe Størrelse. Desuden ses finere Fjerkræ som Poularder og Kapuner, Broilers og Roasters, hvorefter en Del gaar direkte til Fjerkræhandlerne. Markederne fordrer gult Skind og gule Ben.

Det frosne Fjerkræ, der indsendes i Tønder og er pakket i Is, opbevares midlertidig i Markedernes Fryserier. Tilførslen er størst om Foraaret.

Her findes Foustager med al Slags Fjerkræ, der ikke alt ser lige godt ud, meget endogsaa saa ringe, at man undres over, at det kan finde Købere, som maa søges blandt de smaa Restaurationers og Logishuses store Skare. Det levende Fjerkræ sendes i altfor smaa, lave Tremmetrækasser, oftest til »Bloomfield Marked« i New York og Jøderne, der findes i store Tal i Kæmpebyen, er gode Aftagere.

Som Tilfældet er paa London Markeder vandrer mangen en Racehøne fra disse Kasser over i de særlige Forretninger, der findes i Markedernes Udkanter og alsidige, som de er, omfatter de Hunde, Katte, Duer, Geder, Kaniner o. s. v., en zoologisk Samling, som ikke vækker Opmærksomhed hos Markedets Folk, men som har sine Købere blandt dem, hvis Vej tilfældig fører i disse Omgivelser. Paa Markedet i Washington, hvor mange Negere var i Virksomhed, iøvrigt rene Mestre i at besørge Byærinder pr. Salon-skøjter, forhandles ogsaa levende Kalve og Smaagrise.

Levende og slagtet Fjerkræ sælges pr. Pd., og nærmest utiltalende er det at se, hvorledes flere levende Kyllinger bindes sammen ved Benene og vejes paa Bismær. Levende Fjerkræ er ca. 2 Cent billigere pr. Pd.

I Nærheden af Markederne findes store Forretninger, der lader opkøbe Fjerkræ, som da slagtes i Forretningernes store Lokaler. En Opdrætter i Nærheden af Boston var en af de største Opkøbere; hans Omsætning beløb sig til 80,000 Doll. om Aaret.

En stor Forretning i Boston, nemlig »Batchelder & Snyder«, der handlede med Fedevarer, havde saaledes indrettet Fjerkræ-

slagteri og Federi paa sine Loffer. Fedeburene var lavede af Jern. Bunden var til at trække ud og bestod af svært Staalstraadsnæt. Frifedning anvendtes. Til Tider har Tilførslen paa én Dag været 10,000 Kyllinger. Her slagtedes 5 Gange ugentlig. Varen, der skulde afhændes straks, opbevaredes en Dags Tid i Kølerummet, hvor hvert Par Kyllinger, sammenbundne ved Benene, var hængte i lange Rækker over Stænger, medens det Fjerkræ, der skulde opbevares længere blev sendt over i »*The Publich Freezers*» eller i det nye velindrettede »*Guincy Marked Cold Storage Comp.*«, der modtager alle Slags Fødevarer.

Disse Fryserier, der er saa rigelig repræsenterede i Amerika og som almindeligvis ejes af store private Selskaber, som lejer Rummene ud, ligger inde med Fødevarer til svimlende Værdier. Fryserierne tjener som en Slags Regulator, idet man her opbevarer Produkterne fra den billige Tid, hvor Markedet er oversvømmet, til den Aarstid, Produktionen er ringe.

Opbevaringen af Æg i »*Cold Storage*» paabegyndtes for ca. 25 Aar siden, og enorme Ægmængder anbringes nu aarlig i Fryserierne. Indlægningen sker fra Marts til midt i Juni, hvor Produktionen er i Tiltagen, og hvor Priserne ved dette Opkøb holdes oppe til Gavn for Producenterne. Æggene, af hvilke de fra Marts og April, grundet paa deres bedre Beskaffenhed, holder sig bedst, særlig de ubefrugtede, sorteres og lyses skarpt i et mørkt Rum ved 16 elektriske Lys, forinden de nedpakkes i hvide, fuldstændig tørre Trækasser.

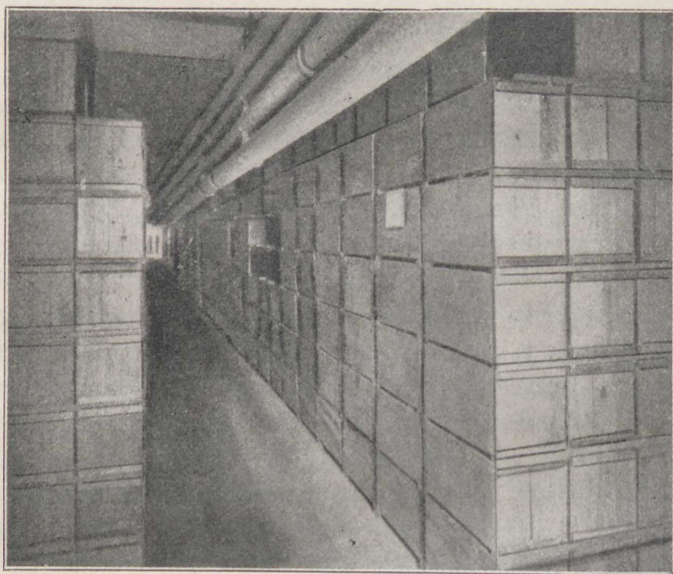
Daarlige Æg vil ødelægge den Kasse, hvori de er pakkede, samt Nabokasserne med. Da Æggene bliver ødelagte ved for stærk Frysning, blandt andet revner Skallen, maa de holdes paa en højere Temperatur end Kød og Smør. Fra 29 til 32° Fahr. er det almindelige.

Indlægning sammen med andre Fødevarer bevirker, at det ene tager Smag af det andet. Luften i Rummene maa være tør og ren, Væggene kalkede og Æggene rene uden at være vaskede, da dette vil virke ødelæggende. Medens Æggene ligger i Fryserummet er Udviklingen af Bakterier i disse udelukket, selv om saadanne har været til Stede før Indlægningen, men kan fortsættes, naar Æggene udtages og opvarmes. Udtagningen sker gradvis, til den ydre Temperatur naas. I Løbet af Efteraars- og Vintertiden,

hvor Priserne er høje, udtages Æggene, der snarest maa afsættes. I Handelen betegnes de som »Eggs« og smager meget lig friske.

At der kan tjenes store Penge paa Frysning er givet, men Uheld bringer ogsaa ofte store Tab.

Hovedmassen af Æggene samles af Opkøbere fra Ægpakkerierne i de større Byer. Slagterierne er ogsaa interesserede i denne Forretning. Medens Producenterne i Østen, navnlig de store Hønserier, ofte sælger direkte til Forbrugerne og faar en højere Pris for ekstra friske Varer f. Eks. 35 Cents pr. Dusin i Gennem-

Ægkasser, opbevarede i »Cold Storage«.

snit om Aaret, stiller Forholdet sig noget andet for Amerikas mange Landmænd, som langt er de største Producenter. Landmændene sælger Æggene til den lokale Landsbykøbmand, til Mellemhandlere eller til Opkøbere, der igen sælger Æggene til Pakkerierne. Sidstnævnte opgiver Noteringen pr. Brevkort eller i Bladene.

Drejer det sig om store Afstande lejes en særlig Jernbanevogn, de saakaldte »Refrigerater Cars«, saa Indholdet kan holdes paa Frysepunktet, hvilket til Tider ogsaa kan gøres nødig. I den usædvanlig varme Sommer 1901 blev halvt udrugede Kyllinger fundet i Ægkasserne, der sendtes fra Egnen vest for Mississippi

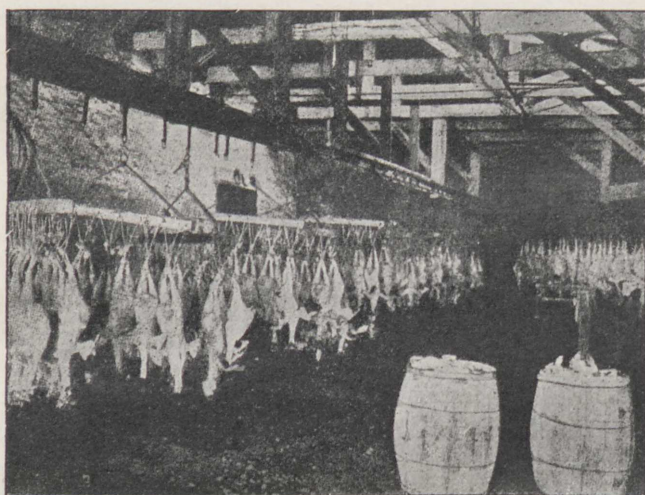
Floden. De Æg, der paa forskellig Maade ødelægges, anslaaes til 17 %. Andelsbevægelsen har kun gjort ringe Fremskridt blandt Landmændene, mindre end i andre Lande. Paa Mejeri- og Frugt- væsenets Omraade er Tanken overført. Mejerierne opkøber Æg, men der findes vist kun én Andelsægssalgskreds, nemlig i Frugtdistriktet ved Niagara i St. Catharines, hvor der ligeledes er Fryseri.

Efter at Æggene er ankomne til Pakkeriernes Modtagelsesrum lyses og sorteres de i mange forskellige Kvaliteter. Der findes baade hengemte, raadne, mukne og skyggede Æg fulde af Bakterier foruden de gode. De bedste Æg sælges i Papæsker til Private, de ringere udbydes til Hoteller, Restaurationer og Detailhandlere. I Vesten tjener Forhandlerne fra 1 til 3 Cents pr. Dusin Æg, i Østen 2 til 5 Cents. For Sorteringen er fastsat bestemte Regler, og paa Ægbørsen har en Inspektør at paase, at disse overholdes, ligesom den saakaldte »*Dairy and Food Commissioner*» paa Markederne paaser, at Loven sker Fyldest.

De knækkede Æg og de saakaldte »*Græsæg*«, der har en grøn-brun Blommefarve, foranlediget ved sløj Fodring samt stærk Grøntfodring, frasorteres, og Hviden skilles fra Blommen for hver for sig at hældes paa store Beholdere, der indsættes i Fryserum. Ægskallerne sælges fintknuste til Gødning. Varen benævnes i Handelen »*Canned Eggs*« og sælges til Bagere og Konditorer, ligesom store Kvantum finder Anvendelse i Teknikens Tjeneste. Alene i Calicottrykkerierne anvendes 480 Millioner Æg, til Klaring af Vin 120 og i Bogbinder- Handske- og Læderindustrien 240 Millioner Stkr. aarlig. Iøvrigt er man tilbøjelig til at tro, at en Farvning af Æggene finder Sted som i Frankrig for at tilfredsstille de Markeders Fordringer, der gaar i Retning af Æg med brun eller gul Skal, og man mener, at Kaffe eller overmangansurt Kali er de Stoffer, som fortrinsvis benyttes. Ligeledes fabrikeres kunstige Æg, hvis Blommer bestaar af Maismel, Skallerne af Gibs og som i Udseende skal nærme sig stærkt de naturlige; navnlig Kineserne er Aftagere af dette Kunstprodukt.

Fjerkræhandelen er ligeledes stærkt paavirket af Hengemningsmaaden ved Frysning idet ca. 75 % af det slagtede Fjerkræ passerer Fryserummene. De store Slagterier som *Swift og Armour & Co.* har særlige Afdelinger for denne Virksomhed, hvortil hele Fabriksdrifter er knyttet, og hvor uden Overdrivelse Fjerkræet i

Løbet af en Time ligger fordelt i Stumper og Stykker i Konservesdaaser. De største Fryserier findes i Kansas, Chikago og St. Louis, men hvert større Firma har desuden sine Modtagelsesstationer, hvor Opkøbet sker. De større af disse slagter, behandler og fryser selv Fjerkræet, de mindre sender dette levende til Hovedforretningen. I Vesten betales for Kyllinger 10 a 15 Cents pr. Pd. levende Vægt. I de østlige Stater saa jeg en saadan Modtagestation, der selv behandlede Fjerkræet, og som var indrettet i Hovedtrækkene lig de større Virksomheder i Vesten.

Interiør fra et amerikansk Fjerkræslagteri.

Efter at det levende Fjerkræ er ankommet eventuelt købt ved Kommissionær, sorteres det. Det bedre, magre, unge Fjerkræ sættes i Fedebure og frifedes eller stoppes. Iøvrigt findes de fleste Federier i Iowa, Indiana, Dakota, Missouri og Illinois. Det ældre og tarveligere Fjerkræ slagtes straks. Oftest ophænges Fjerkræet ved Benene i Sejlgarnsløkker, fæstnede i Metalkranse, der kan drejes rundt, saa hver Mand kan udføre en bestemt Del af Plukningen, først det grove, og Dyret overgaar da til næste Mand, der afplukker de finere Fjer. Blodet, der let løber af, om Kyllingen er stukket rigtig, opsamles i Beholdere og lave Tønder. Æde i Kroen udtages ved et Indsnit i denne, og naar Kroppene er færdigplukkede og Ben og Hoved vaskes fri for Snavs, kastes de i Isvands-

beholdere. Efter at Kroppene er blevne tilstrækkelig afkølede, optages de, sorteres og pakkes, om Sommeren vaade med Is mellem Lagene, om Vinteren tørres de og ophænges først en Tid i kolde Rum.

Som Emballage bruges Tønder; til Eksport til England Trækasser, der kan holde 1 a 2 Dusin, og Vægten noteres paa Kasserne. Kroppene lægges paa Ryggen eller Side om Side og over hver Tønde, der afvejes a 200 Pd., slaas Sækkelærred. I »Cold Storage« hensættes disse Tønder ofte i længere Tid ved en Temperatur paa 31 til 32° Fahr. Udtagelsen sker gradvis ved Overflytning til varmere Rum. For de store Slagteriernes Vedkommende drejer det sig ofte om hundredevis af Tønder slagtet, frossent Fjerkræ, for hvilke England er Aftager af en Del, navnlig af den bedre, fede Kvalitet, der tager sig godt ud; magert Fjerkræ faar let et rødligt Udseende.

Til Konserves, hvortil alle Arter Fjerkræ bruges, afskæres Hoved og Ben, Indvoldene udtages, hvorefter Kroppene skæres i 4 Dele, og Kødet fjernes fra Benene. Ved Damptryk koges Kødet i store Kedler en Time eller mere, eventuelle Ben fjernes, og det kogte Kød skæres i Smaastykker. Det hvide og mørke Kød blandes og lægges i Daaser, der loddes til og koges en lille Time. Efter at der er kogt Suppe paa Benene, sælges disse i tørret, knust Stand som Benmel.

Gaar det heldigt med Frysning af Fjerkræet, som indlægges i den billige Tid og udtages i den dyre, er det en god Forretning selv om det koster $\frac{1}{4}$ Cents pr. Pd. maanedlig, men ofte gaar det galt, og store Mængder maa kasseres eller bliver kasseret af Autoriteterne. I Chikago er tusindvis af Tons gaaet denne Vej, og Kontrollen er sikkert bleven skærpet yderligere, siden Skandalerne fandt Sted med frossent Fjerkræ. I ikke mindre end 3 Aar er Kalkuner holdt i »Cold Storage« i Chikago, mulig der i Fremtiden bliver sat en Stopper for saa vidtgaaende Eksperimenter, da flere Læger hævder, at Fjerkræ frosset saa længe er sundhedsfarligt at nyde.

Til de Virksomheder, der paa Handelens Omraade er nøje knyttede til Fjerkræavlen, hører de af de store Slagterier anlagte Fabrikker, der tilvirker animalsk Hønsfoder, hvorved Slagteri-affaldet udnyttes. Det er store Produktioner, der er Tale om, thi enkelte Dage slagtes i Amerika alene af Svin 100,000 Stkr.

I Staterne findes 130 Rugemaskinefabrikker, hvoraf den største »Cyphers« Fabrik i Buffalo, som jeg besøgte, beskæftiger 350 Mand og spænder over 5 Acres Land. Aarlig fabrikeres ialt 240,000 Rugemaskiner foruden kunstige Mødre m. m., deraf falder alene 34,000 paa Buffalo, 30,000 paa Nebraska. De billigste Maskiner laves i Vesten og koster 10 Doll. Varmluft- fortrænger mere og mere Varmvandsmaskinerne, selv Gas og Elektricitet benyttes til Opvarmningen, men koster næsten $\frac{1}{2}$ Gang mere at drive.

Ifølge sidste Tælling i Aaret 1900 fandtes der i Staterne 5,739,657 Landejendomme, paa hvilke der holdtes Fjerkræ. Det samlede Antal Fjerkræ beløb sig til 250,681,670 Stkr., deraf fandtes 233,598,085 Høns og Perlehøns i en Alder fra 3 Maaneder, 6,599,367 Kalkuner, 4,807,355 Ænder og 5,676,863 Gæs.

The National Provisioner angiver, at Ægproduktionen, der i 1890 androg 819,722,916 Duss. Æg, i Løbet af 10 Aar er steget til 1,293,819,186 Duss. Æg til Værdi 144,286,158 Doll., medens Værdien af solgt Fjerkræ i samme Aar beløb sig til 136,891,877 Doll. I Løbet af de sidste 10 Aar har Priserne været i Fremgang, men ogsaa Produktionen er i jævn og meget stærk Stigning; tages f. Eks. Kansas, hvor store Hønserier er ukendte, da ansloges Værdien af solgte Æg i 1907 til 10,300,082 Doll. mod 6,498,856 Doll. i Aaret 1903.

Importen, mest Æg er ringe efter at der i Aaret 1890 blev lagt Told paa indførte Æg, der udgør 16 Kr. 38 Øre pr. 100 Pd. I 1902 importeredes 384,070 Duss. Æg til Værdi 37,432 Doll. fra Kina, Mexico og Japan, forhen ogsaa fra Kanada. I 1908 udførtes der over 4,000,000 Duss. Æg, heraf var England Aftager for de 2,000,000 Duss., medens Resten gik til Alaska, Hawaii og Porto Rico. Det eksporterede, slagtede Fjerkræ havner næsten alt paa de engelske Markeder; i 1909 beløb nævnte Eksport sig til 149,552 £.

Forbruget kan ikke tilfredsstilles, idet Befolkningen stiger med ca. 2 Millioner Mennesker om Aaret. Det anslaaes, at der i New York Staten og selve Byen konsumeres for 25 Millioner Doll. Æg og Fjerkræ aarlig, og i Storbyen alene 3 a 4 Millioner Æg daglig.

Man faar et Begreb om Fjerkræavlens Betydning for Amerika, naar jeg sluttelig anfører, at den samlede Værdi af Æg- og Fjerkræprodukter i Staterne var højere i Aaret 1900 end Verdens Guld- og Sølvproduktion, og i 1907 end Hvede- og Høavl.

Kanadiske trekantede transportable Hønehuse.

Kanada.

Det er gaaet Kanada som de øvrige engelske Kolonier, der er fra Moderlandet »det forenede Kongerige« med dets store Æg- og Fjerkræimport, der beløber sig til Værdier, rejst en Bevægelse for at ophjælpe Fjerkræavl, saa at en Del af den store Import af Fjerkræprodukter, som England med dets stadig voksende Byer sikkert aldrig selv vil kunne naa at producere, maatte overføres paa dets fjerne Kolonier, i dette Tilfælde Kanada, hvor der i flere Egne af dette vidtsstrakte Land er rige Betingelser for Fjerkræavl. Det kunde saaledes ved første Øjekast synes nær at antage, at der med Aarene vil melde sig en Konkurrent i Kanada paa Verdensmarkedet med Hensyn til Fjerkræprodukter, saa meget mere som der fra Statens Side bringes store Bestræbelser i Anvendelse for at ophjælpe Sagen, ligesom Konserveringsmaaderne efterhaanden bliver mere og mere forbedrede, hvorved Vanskelighederne ved den lange Forsendelse fra en fjern Verdensdel til en anden om ikke ophæves, saa dog indskrænkes betydelig. Dog, saaledes former Forholdene sig i Virkeligheden ikke, thi den nøgne Sandhed er denne, at Kanadas Byer, hvoraf flere rummer store Fabrikker, samtidig har været i stærk Vækst, saaledes at hverken Æg- eller

Kødproduktionen har kunnet holde Trit med Befolkningens Tilvækst og dermed tiltagende Forbrug af disse Fødemidler.

Den Rejsende, der sætter sin Fod paa Kanadas Grund, vil faa Indtrykket af, at dette Land i særlig Grad er et Landbrugets Land; frodige Landskaber møder ens Blik, snart som store Arealer beplantede med Frugttræer, selv Vinstokke, hvorimellem der snor sig lange Rækker Frugtbuske, hvor Hønsene frit kan færdes, snart som Kornmarker, navnlig enorme Hvedearealer, eller Græsland, hvor Kvæget græsser, oftest i Læ af højt Land eller Skov. Ikke saa underligt er det da i et saadant Land, hvor Agerbrug og Kvægavl sammen med Skov- og Minedrift hører til de vigtigste Erhverv, at Fjerkræavl, der endnu ikke staar paa noget højt Standpunkt, ogsaa begynder at fange Interessen.

Betingelserne for Fjerkræavl er gennemgaaende gode. Kornet og Jorden er billig, særlig i Vesten, hvor endog fri Jord kan faas, hvilket har haft en Indvandring af amerikanske Landmænd til Følge. Temperaturforandringerne foregaar hurtigt. Sommeren er ofte varm, og Vinteren falder jævnlig ind med streng Frost, flere Fod Sne og bidende Østenvind, hvilket hæmmer Vinterlægningen, tidlig Rugning og Opdræt.

Fjerkræavl betragtes nærmest som et Bierhverv; der findes kun faa store Høns- og Anderier, vel nok for en Del grundet paa Vanskelighederne med at skaffe Arbejdskraft.*) Hos Landmændene, hvis Gaarde overvejende omfatter 100 Acres Land, holdes Fjerkræet, der oftest passes af Konerne eller Børnene, i Udbygningerne, i hvis Nærhed de frit kan færdes, eller i lange Høns-huse beklædte udvendig med Tagpap. Kunstig Opvarmning har været forsøgt, men med daarligt Resultat. Brugen af transportable Høns-huse hindres en Del af den megen Sne; til Kyllingerne anvendes de saakaldte trekantede »Canadian Poultry Houses«, der har en stor Rude i Syd- samt Dør i Østsiden. Disse Huse kan let skilles ad og flyttes i Græsmarken. De smaa Kyllinger sættes i de almindelige Tremmekyllingehuse, oftest trekantede af Form. Foruden Blandinger, som er de fremherskende, ses Plymouth-Rocks,

*) I Toronto har Frelsens Hær oprettet et stort Filial og Optagelseshjem med tilhørende Landbrug, der ligesom Tilfældet er i Hadleigh i Sydengland ogsaa omfatter Fjerkræet, som man søger at vække Interesse for blandt de mislykkede Eksistenser, der fra Moderlandet sendes derover for om mulig at reddes for Samfundet.

der udgør 70 % af Renracerne, Wyandottes, særlig hvide, gule Orpingtons og Italienere, som spredes gennem Avlscentrer og Sportsopdrættere, for hvem Landmændene tillægger Kyllinger. Brugen af Kontrolreder og Mærkning af Kyllingerne i Tæernes Bindehud efter bestemte Mødre gennemføres særlig indenfor de mindre Hold, som Opmærksomheden navnlig er rettet paa at faa vakt Interesse for.

Omend Rugemaskinen langt fra er saa udbredt som i de forenede Stater, findes der dog mange, overvejende af kanadisk Fabrikat. Paa et større Hønseri »*Hillside Farm*« nær Toronto, omfattende hvide Wyandottes, som kontrolleredes, fortalte Ejeren *Mr. Baldwin* mig, at man ofte tilførte Fugtighed i Maskinerne med Kærnemælk mod Rugningens Slutning, da Syren viste sig at have en god Indflydelse.

Skønt de mange større og mindre Søer samt Floder, det egentlige Kanada er saa rig paa, navnlig i Quebec, er Opmærksomheden kun lidt henvendt paa at drage Nytte af dem til Svømmefugle, som kun ses i faa Eksemplarer hos Landmændene. Større Andehold er saa godt som ukendt, men en Del gøres for at fremme denne Sag.

Med Kalkunerne stiller det sig bedre. Sidste Aar blev der produceret over 600,000 i Ontario, der er bekendt for sine gode Kalkuner. Der holdes særlige Markeder og Udstillinger, hvor der udeles Præmier. Detailprisen er fra 26 til 28 Cents pr. Pd.

Foranstaltningerne til Fjerkræavlens Fremme, hvortil Staten yder sin Støtte, men som endnu er af for ny en Dato, til at Resultaterne kan spores i den almindelige Avl, gaar i Hovedtrækkene i samme Retning som i de forenede Stater. Der findes 5 Forsøgsstationer, hvor en Forenelse af Forsøgs-, Skole-, Kursus- og Avlscentervirksomhed er optaget. Af disse Stationer, der drives i Forbindelse med de stedlige Landbrugsskoler og hver har sin Lærer i Fjerkræavl, har ubetinget *Ontario Agricultural and Experiment Station* i den lille By Guelph, hvis Leder af Fjerkræafdelingen er Professor W. R. Graham, haft størst Betydning. Mange interessante Forsøg er foretaget her, navnlig med kunstig Udrugning. Til denne Forsøgsvirksomhed, som paabegyndtes i Aaret 1888, er indrettet lange Hønsehuse, hvortil hører græsbevoksede Løbe-gaarde i det Fri til de forskellige Flokke Forsøgshøns, mest af de almindelige Racer. Kontrolreder, Æglægnings- og Forsøgslister

fandtes i alle Husene. Rugeæg af de bedste Høns sælges for 1½ Doll. pr. 15 Stkr.

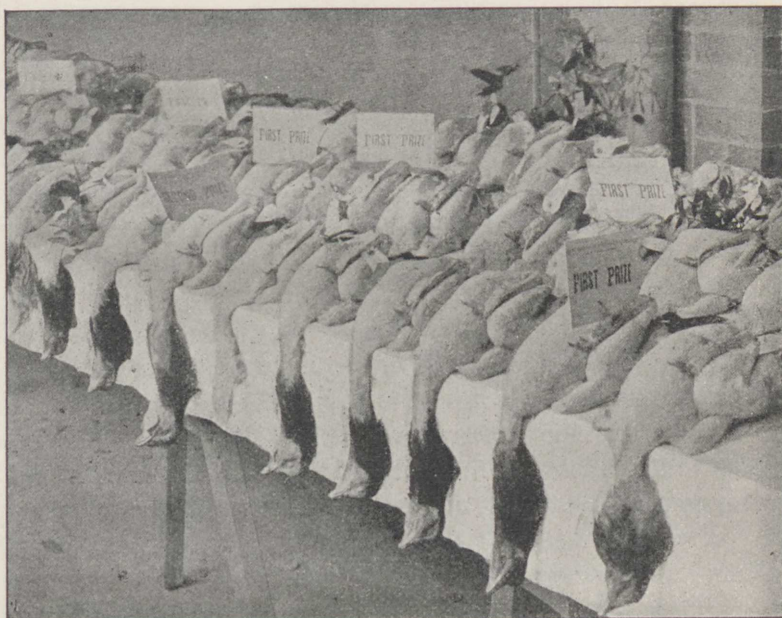
Paa et Græsareal, beplantet med Frugttræer, saas 1,200 Kyllinger, til hvilke der fandtes transportable, trekantede Kyllingehuse. Til de mindre Kyllinger benyttedes kunstige Mødre opvarmede ved Gasolin. Endvidere fandtes en Federibygning med engelske Fedebure, et kunstigt opvarmet Kyllingehus, et Rugerum, en muret Rugekælder til 40 Rugemaskiner samt Foderrum, Laboratorier o. s. v., alt beregnet til Forsøg samt som Demonstrationsmateriale. Til Undervisningen er knyttet flere Foredrag ledsagede af Lysbilleder. I et Aar deltog 500 unge Piger og Mænd i disse Kursus.

Forsøgsstationen ved *Ontario Agricultural College* i Ottawa, oprettet 1874, samt *Macdonald College*, St. Anne de Bellevue i Montreal, hvor der holdes 700 Høns og opdrættes 3,000 Kyllinger, har ligeledes sat Fjerkræavlens paa Programmet. Sidstnævnte Skole, den flotteste i Verden paa Landbrugets Omraade, er skænket af en Rigmand, hvis Navn den bærer, og har kostet flere Millioner Doll. at opføre. Til Forsøgsstationerne kan enhver henvende sig skriftlig og mundtlig og faa gratis Raad, ligesom der under disse sorterer ambulante Forsøgsstationer, f. Eks. nævnte »Hillside Farm«, der tillige virker som Avlscenter.

Gennem Klubber og Foreninger, hvoraf flere samvirker og faar Tilskud gennem Staterne, søger man at fremme Fjerkræavlens. Under »*Live Stock Association*« sorterer en Fjerkræforening, nemlig »*Ontario Poultry Association*«, der arrangerer Fjerkræafdelingen paa Dyrskuerne. De største aarlige Udstillinger er *The Ontario Winterfair* i Guelph samt *the Canadian National Exhibition*, der afholdes sammen med *The Provincial Winter Fair* i Toronto. Hver af disse Udstillinger omfatter ca. 4,000 Numre levende og slagtet Fjerkræ med et Præmiebeløb af ca. 3,000 Doll. Ofte afholdes Foredragsmøder i Forbindelse med disse Udstillinger. Landbrugsministeren indleder som Regel Forhandlingerne og »*The Poultry Institut*« afgiver en fyldig Aarsberetning indeholdende Foredragene paa engelsk og fransk. Yderligere opretter Ministeriet Avlscentre, Mønsterhønseserier, foranstalter afholdt Kursus, udsender Vandrelærere, og indretter Andelsfjerkræfederier, hvor Fødding kan læres.

I Kanada med de store Afstande og spredte Bebyggelser, hvor

Jærnbanetransporten er dyr, og hvor der ofte maa køres mange Mil for at naa Stationerne, om Sommeren i stærk Varme og om Vinteren ad opblødte Veje, opstaar der store Vanskeligheder med at faa bragt Produkterne paa Markedet i den bedst mulige Stand, navnlig bliver Æggene for gamle. Befolkningens forskellige Nationalitet, thi overalt er bosat Englændere og Irlændere, Fransk-mænd og Tyskere, vanskeliggør et Samarbejde bygget paa Andels-

Slagtet Fjerkræ behandlet for Markedet efter engelsk Mønster.

systemets Grundvold. Store Mængder Æg købes af de private Æg-pakkeriers Opkøbere for 16 til 17 Cents pr. Duss. om Sommeren.

Ontario med sine 175,000 Landmænd er den største ægproduce-rende Provins. Værdien af Æg og Fjerkræprodukter anslaaes her til ca. 4 Millioner Dollars.

Paa de i Alberta of Provincial Government oprettede Mejerier findes Samlestationer for Æg og Fjerkræ samt Federier. Der be-tales gennemsnitlig 10 til 15 Cents pr. Pd. for ungt Fjerkræ, der igen sælges i halvfed eller fedet Stand for 19 Cents pr. Pd. og sen-des i frossen Stand til England. Det slagtede Fjerkræ, som jeg saa paa St. Lawrence Marked i Toronto, havde et gulligt Udseende,

en Del var opbundet, men det meste behandlet efter amerikansk Mønster og solgtes efter Vægt. Det fineste, fedede Fjerkræ produceres i Quebec af Efterkommere fra de i sin Tid indvandrede Franskmænd.

Ifølge Statistikken, der udgives hvert 10. Aar, sidste Tælling fandt saaledes Sted i Aaret 1901, fandtes der 16,562,084 Høns, deraf 236,000 af ren Race samt 1,360,574 Kalkuner, Ænder og Gæs. Samme Aar var der ialt 544,688 Landmænd i Kanada.

I 1901 produceredes der 84,000,000 Duss. Æg til Værdi 10,286,828 Doll. og for 5,720,760 Doll. Fjerkræ.

Eksporten af Æg er gaaet op og ned siden Aaret 1868 og naaede sit højeste i 1888, hvor den beløb sig til 14,170,859 Duss. til Værdi 2,122,283 Doll., i 1908 androg den 1,365,890 Duss. til Værdi 310,818 Doll., deraf sendtes 1,272,000 Duss. til de engelske Markeder, Resten til New Foundland, Syd-Afrika og de forenede Stater, der dog kun nu er Modtager af et ringe Kvantum, siden »Mc. Kinley Tariff Act by the United States Legislature« er traadt i Kraft. Siden Aaret 1901 har Kanada samtidig været et ægimporterende Land; Kina, Japan, de forenede Stater m. m. har været Leverandørerne. I 1908 importeredes 1,149,986 Duss. Æg til Værdi 214,994 Doll.

Af Fjerkræ eksporteredes der i 1908 til de engelske Markeder for en Værdi af 99,349 Doll. samt til andre Lande for 17,000 Doll. Til Sammenligning tjener, at Kanadas Eksport af slagtet Fjerkræ i 1902 beløb sig til 216,503 Doll., Importen i 1906 til 38,679 Doll.

Som det fremgaar af Statistikken er det nu kun et ringe Kvantum Æg, mest i Efteraars- og Vintertiden, samt Kyllinger, Gæs og Kalkuner, som naar det engelske Marked, langt mindre end for Aar tilbage. Statsmanden Chamberlains Bestræbelser, gaaende ud paa at faa indført Told paa Fødevarer fra andre Lande end Kolonierne, for at faa disse knyttet fastere til Moderriget, tyder saaledes ikke paa at ville faa Betydning for Fjerkræprodukterne.

Anmærkninger.

- 1 Dollars = 100 Cents = 3 Kr. 75 Øre. 1 £ = 18 Kr. 18 Øre.
 1 amk. $\bar{u}$ = 91 Kvint. 1 amk. Ton = 1814 $\bar{u}$. 1 Quater = 8 Bushels
 = 25 $\frac{1}{4}$ $\bar{u}$. 1 Kilogram = 2 $\bar{u}$.
 1 Kilometer = 1593 Alen = 0 $\frac{13}{13}$ Mil.
 1 Meter = 38 $\frac{2}{2}$ Tommer. 1 Fod = 31 $\frac{1}{4}$ Centimeter.
 1 Acre = 0 $\frac{73}{73}$ Td. Land.
 Kogepunkt = 80° Reamur = 100° Celc. = 212° Fah.
 Frysepunkt = 0° do. 0° do. = 32° do.

